

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ו坎坷'

1

2

לפני ד"ר עודד מודריק סגן נשיא (בדים) של בית משפט מחוזי

3

בעניין: מדינת ישראלע"י ע"ד מיכאל סיביל-דראל ע"ד תמר רוסמן, ע"ד
נורית הדס וע"ד יונתן קרמר; פרקליטות המדינה-
המחלקה הכלכלית

המאשימה

נגד

1. גדי זאביע"י ע"ד דן שינמן, גיורא אדרת, נוית נגב,
אייריס ניב-סבאג, גל הרדי-גולדמן,
לייזי שובל, אורן אדרת**2. מיכאל צירני**ע"י ע"ד ד"ר יעקב ויינרט, ע"ד ירון קוסטליץ,
ע"ד יואב סגל, ע"ד יגוני טרסוב**3. זאב רום**ע"י ע"ד נבות תל-צור, דורון תאובמן,
טל שפירא, ליה אפריאט**4. מיכאל קומיסר**

ע"י ע"ד פרופ' דוד ליבאי, דפנה ליבאי, דנה ויס

הנאשמים

4

5

6

7

8

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1

2

הכרעת-דין

קיצוריים והגדירות

לשם נוחות אומץ את ההגדירות וקיצורי השמות הכלולים בסיכון צדדים :

3	א. נ羞 1 – "זאבי"
4	ב. נ羞 2 – "צ'רנווי"
5	ג. נ羞 3 – "ירום"
6	ד. נ羞 4 – "קומיסר"
7	ה. זאבי תקשורת בינלאומי בע"מ – "זאבי תקשורת ביןיל"
8	ו. זאבי תקשורת מימון ניהול בע"מ – "תקשות מימון ניהול"
9	ז. זאבי תקשורת אחזקות בע"מ – "תקשות אחזקות"
10	טולן ביחד : "חברות זאבי תקשורת"
11	ה. "ZGC (BVI) – Zeevi Global Communication Ltd (BVI)
12	ט. "CSS" – Computer Systems Service (The Netherland)
13	ג. "טנידה" - Tenida Anstalt
14	יא. "פורלאן" - Furlan Anstalt
15	יב. "כפייל" - C&W - Cable and Wireless plc
16	יג. Alpha Trade and Finance Corporation -
17	יד. "פאי" – FAI – Financial Assets and Investments Ltd
18	טו. אלומיניום אחזקות (א.ה.) בע"מ – "אלומיניום אחזקות"
19	טז. "בנק פיבי" – FIBI Bank (Switzerland) Ltd
20	יז. הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ – "הבנק הבינלאומי"
21	יח. "בזק" החברה הישראלית לתקשורת בע"מ – "חברת בזק" או : "בזק"
22	יט. MOA - Memorandum of Association או : "טיוטת הזכ"ד הבסיסי"
23	כ. AMOA – Addendum to MOA או : "התוספה לטיווט הזכ"ד הבסיסי"
24	כא. HOA – Heads of Association או : "הזכ"ד הבסיסי"
25	כב. "הסכם הברייה" – Option Agreement
26	כג. – "הסכם האסקרו" או : "הסכם הנאמנות" – Escrow Agreement

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 04-00904 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

עיקרי כתבי האישום

תיאור תמציתן כללי

10 צירו המרכז של כתבי האישום הוא טענת מרומה כפولات פנים; מרומה כלפי גורמי משרד התקשות
11 לשם קבלת היתר לרכישת אמצעי שליטה בחברת בוק (להלן: "היתר הרכישה" או: "היתר")
12 ומרומה כלפי **פאץ'** (קונסוציאום) בניקים לשם קבלת הלואאה בסכום עתק למימון הרכישה (להלן:
13 **"הלואאת הרכישה"**)

באים בראשו – מגרמה כפולה

המרמה הנענת באישום הראשון שבה על עסקת מכירת 19.6% ממניות חברת הבזק שהוחזקו בידי C&W שהתרחשה בעבורו האחרון של שנת 1999 (להלן בהגדרה – "המניות", "עסקת המניות" או "העסקה"). W מכירה בעסקה את המניות לאבי - באמצעות חברה בשליטת זאבי - בתמורה של 632 מיליון דולר (מ"ד). מiad בנקים הלוחה לואבי את דמי התמורה. לשם קבלת הלוואה נדרש זאבי להעמיד 25% מסכום הרכישה כבטיחה להחזרת הלוואה (להלן: "عروבות המימון"). זאבי קיבל מצרני - באמצעות נאמנות זרה בשליטתו – את דמיعروבות המימון. כדי למש את הרכישה נדרש זאבי לקבל – וקיבול – יותר משך התק绍ות עסקה.

24 בוטיה של המרמה הוא בתוכנית קשר שקשרו זאבי, צירני ורומ שזאבי וצירני ירכשו במשותף את
25 מנויות כייל בעסקה ומניות נוספות של בזק, תוך הסתרת חלקו של צירני ברכישה והציג זאבי כרכוש
26 יחיד. מעורבתו של צירני הוסתרה הן מוגרמי משרד התקורת והן מוגרמי מאנד הבנקים.² כך היה
27 שזאבי וצירני קיבלו במרמה, בסיווע של רום וקומייסר, את היתר שר התקורת להחזקת אמצעי
28 שליטה בזק והלוואה בסך 643 מיליון מטאנד הבנקים לשם רכישת המניות.

30 זאבי, בסיוון קומיסר, קיבל במרמה אשראי נוסף, בסך 90 מ"ד, מפיאצ'ק הבנקים. הוא ניסה לקבל
31 בparmsה היתר גנש פשר התקשרות.

¹ חוק הבזק תוקן בשנת 2002 (תיקון מס' 25) ובתיקונו זה הומר שמו לחוק התק绍ת (בזק ושידורים) התשנ"ב - 1982.

² מעיקרה כל כתוב האישום פיסקה (37) שיחסה לזרבי מציג מרמה כלפי כיביל, אולם המאשינה מחקה פסקה זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ-04-00090-מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

בשל פעולות הנאשימים בפרק זה מיהינת המאשינה לואבי שלוש עברות של קבלת דבר במרומה בנסיבות מחמירויות לפי סעיף 415 סייפה לחוק העונשין ועברית של ניסיון לקבלת דבר במרומה בנסיבות מחמירויות לפי סעיף 415 סייפה + סעיף 25 לחוק העונשין. לצירנו מיויחסות שתי עבירות של קבלת דבר במרומה בנסיבות מחמירויות. לרום מיויחסות שתי עבירות ולקומייסר שלוש עברות של סיוע לקבלת דבר במרומה בנסיבות מחמירויות.

האישום השני – הלבנת הון

בשפטember 2000 התביעה, על פי הוראת זאבי, העברת 29 מ"ד מחשבון תקשורת ממון וניהול (שבו
חווקו לכיספים שהתקבלו באשראי ממקען הבנקים) לחשבון נאמנות זר (אלפא) שבשליטת זאבי ומשם
לחשבון נאמנות זר (טנידה) שבשליטת צירוני. לאחר שהיתר משרד התקשורות והאשראי הבנקאי
הושגו במרומה ומאהר שתכליית העברת הכספיים לידי צירוני בדרך עקיפה נועדה להסתיר את כוויות
צירוני בעסקת המניות, מיויחסת לזאבי עבירה של אייסור הלבנת הון לפי סעיף(3)(א) (1) לחוק אייסור
הלוויון הנו

האישום השלישי – עשיית מעשה אסור בדרכו

במהלך יוני 2000 העביר זאבי מחשבון תקשורת מימון וניהול סך 7.5 מ"ד לחשבון אלף וממנו לחשבון טנידה. לפי הוראת צירוני והעבירו סכומי כסף מתוך הסכום האמור מחשבון טנידה לחשבון פורלאן ומפורלאן לחשבונות של אלומיניום החזוקות בנק הבינלאומי ובבנק הפועלים. ביום 31.12.2000 החזוקו בחשבון אלומיניום החזוקות בנק הבינלאומי כ-108.2 מ"ד. במהלך ינואר 2001 בוצעו, לפי הוראות רום, העברות כספים מתוך הכספיים שהוחזקו באלומיניום החזוקות בנק הבינלאומי בחשבונות שונים. לאחר שכלפיהם הושגו בעירת מרמה מייחסת לצירוני ולروم עבירה של עשיית שימוש ברכוש אסור לפחות לפיעז 4 לחוק איסור הלבנת הון.

נסיבות רגע

שליטה והצברת שליטה במניגיות בזק

27 שירותוי בוגר שירות חיווי למדינה הוא בהיבט כללי והן בהיבט ביטחוני. הדבר אינו צריך
28 פירוט. בתקופת כתוב האישום הייתה חברת בוק למחזיקה והמפעילה עיקרית של תשתיות התקשורת
29 והטלפוניה הבסיסית במדינת ישראל. החברה שחייתה אז חברה ממשלתית, החלה בתהליך הפרטה
30 ובתקופת האישום החזקו 47% מהון המניות שלה בידי הציבור.

נווכת חיוניותם הציבורית של שירותי חברות בזק נקבעו הסדרי חקיקה מיוחדים שתכליותם ליעור פיקוח על זהות מחזקיי אמצעי שליטה בזק כדי להבטיח את תקינות השירותים גם חרף שיקולים כלכליים וכדי למנוע השתלטות גורמים עוינים על החברה. בין החדריס- שעוננו בחוק הבזק ובצו הירזע - וברא שליליות או חמוץה של ארמונו שלילום רהיבוף של 5% ומעלתה חמוץית ברלת היבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 מראש משרד התקשרות. חוק הבוק הגדיר מהם "אמצעי שליטה בתאגיד" וצו הבוק מפרט את תחילה
 2 הגשת הבקשה להיתר ואת המטלות המוטלות על מבקש היתר לרבות המציגים שהוא נדרש להציגם
 3 לשם קבלת החיתר.

6 **הנאים וגורמים מעורבים נוספים**
 7 ג' זאבי (נאש מס' 1) הוא איש עסקים, אזרח ותושב מדינת ישראל המנהל עסקים בארץ ומהווה לה.
 8 ניהול עסקאות בין לאומיות זאבי הסטייע בחברת **אלפא** (Alpha Trade and Finance)
 9 Corporation שהתאגדה בשנת 1985 בלביריה. זאבי הוא בעל השיטה באלאפה.

10 ברבעון האחרון של 1999 בזיקה לעסקת המניות רשם זאבי, בסיוו קומיסר, מספר חברות³ ; כולן,
 11 במישרין או על דרך שרוור חברות, בעלות מלאה של זאבי⁴ : Computer Systems Service (The
 12 (Netherlands ; Zeevi Global Communication Ltd (BVI) ; Nederland תקשורת בינלאומית בע"מ ; זאבי
 13 תקשורת מימון וניהול בע"מ ו-זאבי תקשורת אחיזות בע"מ.

14 16 חברת נספת – **FAI** (Financial Assets and Investments Ltd) או פאי - נרשמה באי הבטולה
 17 הבריטיים ביום 23.11.99, בידי קומיסר עבר זאבי. ל-פאי נפתח חשבונם בנק פיבישאליו והועברו כספי
 18 עروبת המימון.

19 19 מיכאל צ'רני (נאש מס' 2) – איש עסקים עתיר ממון שעשה את עיקר הונו בעסקי חום ואלומינום
 20 ב"חבר העמים" (מדינות ברית המועצות לשעבר). צ'רני עלה לישראל בשנת 1994, קיבל אזרחות
 21 ישראלית מכוח חוק השבות. חלק הארי של פעילותו העסקית של צ'רני התנהל בחו"ל. בתקופה
 22 הרלוונטית שהה רוב הזמן בבלגריה שם החזיק בעסקים שונים ובಹם חברות התקשרות הגדולה
 23 "מובילטל". פעילותו הפיננסית הבינלאומית התנהלה באמצעות חברות נאמנות (Trust או :
 24 Furlan Anstalt (טנידה) ו-Tenida Anstalt (פורלן)).
 25 צ'רני אינו דובר עברית או אנגלית.

26 כמו כן התאגדה בישראל ביום 15.11.1999, חברה – אלומיניום החזקות (א.ה) בע"מ (אלומיניום)
 27 בעלות צ'רני ו-רומ.

28 31

³ פרט ל- CSS שהתאגדה בשנת 1991. באוקטובר 1999, בזיקה לעסקת המניות, הועברו מנויות CSS ל-ZGC.

⁴ באחדות מן החברות, בשל כללי החותדות בישראל הוחזקה מנתה אחת (0.1% מהתמניות) בעלות קומיסר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

זאב רום (נאשס מס' 3) – איש עסקים ישראלי ממוצא רוסי שעלה לישראל לפני שנים רבות. רום פעל בעסקאות רבות – כמו גם בעסקת המניות – בשיתוף פעולה עם צ'רנוו. בשל שליטתו בעברית וברוסית וידיעתו את השפה האנגלית היה רום מן צינור תוך בין צ'רנוו לבין הגורמים המעורבים בעסקה. זה לצד האינטרס האישי שהוא לו בעסקה.

עו"ד מיכאל קומיסר (נאשס מס' 4) – עומד בראש משרד עורכי דין ותיק ונודע⁵ שעיקר עיסוקו בתחום המשפט המשחררי ובכלל זה התמחות בליוי משפטים של עסקאות ביןלאומיות, לרבות סוגיות מימון עסקאות כאלה. קומיסר העניק משך שנים שירותים משפטיים לזאבי ובכלל זה העניק ליווי משפטי לזאבי ולחברות זאבי בהקשרים שונים של עסקת המניות.

גורמים רבים; אנשים, חברות ומוסדות שונים נטו חלק ישיר או עקיף בתשליך ההתgebשות והביצוע של עסקת המניות. אין צורך ואין טעם לפרט כתעת את כולם. אכבע, בכל זאת, על גורמים מרכזיים אחדים.

הבנק הבינלאומי הראשון – הוליך את מאנד הבנקים שהעניק לזאבי את הלואת הרכישה של העסקה. לבנק הבינלאומי שלוחה בשוויץ (בנק פיבי) שבה הופקו כספי עירובת המימון.

עו"ד יגאל ארנון זיל⁶ (להלן: "עו"ד ארנון") – היה, בתקופת העסקה, יו"ר דירקטוריון הבנק הבינלאומי הוא ומשרד עורכי הדין שבראשו עמד יציגו את זאבי במגוון עם כדי לרכישת המניות ובמו"ם עם משרד התקשרות לקבלת ההיתר לרכישת המניות.

שלמה פיטרוקובסקי (להלן: "פיטרוקובסקי") – כיהן כמנכ"ל הבנק הבינלאומי וכsson יו"ר דירקטוריון פיבי. מ-16.2.01 היה לי"ר דירקטוריון הבנק הבינלאומי וחבר דירקטוריון פיבי.

עו"ד פטר גד נשיז (להלן: "עו"ד נשיז") – שותף בכיר במשרד עו"ד נשיז ברנדס ושות'. הוא ועורכי דין ממשדו, בעיקר עו"ד יונתן (יוני) פוקטונגראל (להלן: "עו"ד פוקטונגראל"), העניקו שירותים משפטיים לצ'רנוו וייצגו אותו במגוון עם זאבי בפרשה דן ובכל התחנות הסובבת אותה.

"סיפור המעשה" – מבט על מנקודות המשקף של המאשימה
מנקודת המשקף (פרספקטיבה) של המאשימה, פרשת האישום משקפת "מקרה פשוט" של מרמה שימושי מחשבה ותוכנן מרכיבים הוקדשו לשם הסתרתה.

⁵ המשרד נוסד לפני יותר מ-50 שנים בידי עו"ד לד. קומיסר, אביו של הנאשס וקנה לו מוניטין רב.

⁶ עו"ד ארנון נפטר בבית עולמו זה לא מכבר. הוא העיד במשפט עדות מהותית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

במחצית השנייה של שנת 1999 גיבשו זאבי וצירני בסיווג רום (שלושתם כאחד להלן: "שותפי העסקה" או: "השותפים"), תוכנית לרכישה משותפת של מנויות בזק עד להשות שליטה בחברה. בשלב ראשון הוחלט לרכוש את מנויות בזק שהוחזקו בידי כיבל (19.6% מהן המניות של בזק⁷) שהוצעו למכירה.

שותפי העסקה הערכו בסבירות גבוהה שצירני לא יוכל לקבל היתר משיר התקשרות להחזיק במניות בזק ולא יוכל לקבל הלוואה מבנקים בישראל למימון הרכישה.⁸ על כן נסקמו להציג כלפי הרשותות וכפוי גורמי המימון הבנקאים מנגש קשייש זאבי ניצב יהדי מאחורי רכישת המניות ואון איש שונה לכך במישרין או בעקיפין (להלן: "תוכנית המרמה" או "התוכנית").

תוכנית המרמה התגבשה בחסכמים בכתב ובטלפון. החסכם שצירני ימן את ה"ההשקעה העצמית" בסכום שלא יעלה על 150 מיליון. החסכם הקנו לצירני שליטה וענין בחברות של זאבי שהוחזקו במניות שנרכשו ובכך הקנו לצירני, בשותף עם זאבי, אמצעי שליטה בחברת בזק. זאבי הסתייע בקומיסר וצירני בע"ד נשיך לשם ערך החסכמים ולשם הוציאם לפועל.

במהלך הרביעון האחרון של 1999 הוצאה התוכנית מן הכוח אל הפועל באופן הבא:

(1) זאבי ונציגיו ניהלו מורים עם ציגי כיביל. במומי'ם הועז שזאבי הוא רוכש יחידי של המניות ושאין לו הסכם עם גורם אחר בעניין זה;

(2) זאבי ונציגיו ניהלו מורים עם גורמי משרד התקשרות לקבלת היתר לרכישת המניות. במסגרת מומי'ם זה הועז זאבי כרוכש יחידי של המניות והוסתר הקשר שבינו לבין צירני. נמסר לגורמי משרד התקשרות שזאבי עומד בכל התנאים לקבלת היתר אשר נקבע בחוק או מכוח החוק. במומי'ם זה הסתייע זאבי בקומיסר, בע"ד ארנון ובאחרים. מעורבותו של צירני הוסתרה מן הגורמים הללו (פרט לקומיסר);

(3) נוהל מומי'ם עם ציגי מאגד הבנקים לקבלת הלוואה למימון רכישת המניות. במסגרת המומי'ם הועז זאבי כרוכש יחידי של המניות; ערובת המימון היא ממוקורתו של זאבי ואין לאיש זולתו זיקה אל ההון המונפק של החברה שתחזיק במניות בזק שיירכשו או של החברה שתלווה את הכספי למימון הרכישה. גם במומי'ם זה השתתפו מטעם זאבי גורמים שחילקו של צירני בעסקה הוסתר מהם;

(4) צירני ורום היו שותפים לדיוונים באשר לדרך ניהול המומי'ם עם הגורמים השונים. הסכם רכישה היה כפוף לאישורו של צירני ויועציו המשפטיים (בע"ד נשיך ומשרדו) קיבלו את

⁷ אז היה זה שיעור החזקה הגדל ביותר של גורם פרטי במניות בזק.

⁸ צירני נתן תchan תחת התiego החברתי "אוליגרך רוסי" שהקשרו, בדרך כלל, אינם חיוביים. גם בהנחה שזאבי, צירני ורום לא דעו על חקירה פלילית כלשהי או חדשות פליליים בכך צירני, היה להם חשש ממשרד התקשרות לא אישר ל"אוליגרך רוסי" רכישת אמצעי שליטה בחברת תשתיות חשובה והוא הדין בגורמי המימון הבנקאים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 טוiotות ההסכים והעירו את העורתיים. רום טס ללונדון עם זאבי ביום חתימת ההסכם
 2 כדי לוודא את חתימת ההסכם;
 3 (5) צרני העמיד לרשות זאבי סך 143 מ"ד למימון הרכישה. 30 מ"ד הועברו לכיבול כמקדמה
 4 ביום חתימת ההסכם ו-113 מ"ד הועברו לחשבון AI בנק פיבי כדי לאפשר את קבלת
 5 החלואה ממאגד הבנקים;
 6 (6) על סמך המציגים הכווצים המתוארים קיבלו זאבי וצ'רני, בסיווע רום וקומייסר, היתר שר
 7 התקשרות להחזקת כ-20% מניות בזוק והושגה החלואה בסך 643 מ"ד ממאגד הבנקים
 8 שבעורתה רכשו זאבי וצ'רני במשתף כ-20% מניות בזוק.
 9
 10 זאבי ניסה, בראשית שנת 2000, לקבל היתר לרכישת החזקות נוספת, ללא הגבלת שייעור, במניות
 11 בזוק. בפנינו למשרד התקשרות הסתמכ על המציגים שנכללו בפנינו הראשונה תוך הצהרה שלא חל
 12 שינוי נסיבות המדריך דיווח. הבקשה סורבה. מהלך זה נטפס כניסיונו לקבל במרמה את היתר הנוסף.
 13
 14 במהלך שנת 2000 פנה זאבי למאגד הבנקים בקשה לקבל אישראי נוסף. הפניות הללו נערכו בסיווע
 15 קומייסר ונסמכו על מצאי המרמה שהוליכו לקבלת החלואה הבסיסית. הפניות הניבו אישראי נוסף
 16 בהיקף של עשרה מ"ד. כספי האשראי הנוסף שמשו למימון הוצאות עסקה. היתריה חולקה באופן
 17 שווה בין זאבי לצרני.
 18
 19 זאבי העביר את חלקו של צ'רני באשראי הנוסף (5.36.5 מ"ד) לחברת תקשורת מימון וניהול לאלה
 20 וממנה לטנדיה. מסלול עקלקל זה נועד להוכיח את הקשר שבין זאבי לצרני.
 21
 22 צ'רני העביר סכום של 7.5 מ"ד מתוך חלקו באשראי הנוסף מטנדיה לפורלאן ומפורלאן לאולומינום
 23 החזקות. פעולות אלה נעשו מתוך דיעה שהכספיים התקבלו במרמה ממאגד הבנקים.
 24
 25 **"סיפור המעשה" מבט על מנקודת המשקף של הנאים**
 26 מזוויות ההש>((פה של ארבעת הנאים פרשת רכישת מניות בזוק מיד כייבול היא "מקרה פשוט" של
 27 עסקה מסחרית רגילה; עסקת החלואה ועסקת ברירה (ופיציה). לשם מימוש עסקת רכישת מניות בזוק
 28 זאבי נזקק למימון עروبת המימון. הוא קשור עם צ'רני עסקה כפולת פנים להלן: "**עסקת זאבי -**
 29 **צ'רני**".⁹ צרני העמיד את סכום עروبת המימון ל>ZABI כהלוואה¹⁰ לתקופה מוגדרת של חמיש שנים
 30 שבסיוומה נתונה לצ'רני ברירה בין שתי אפשרויות; פירעון החלואה בצוירף ריבית (פרמייה) של 100

⁹ המאשימה רואה בעסקה זו התגברות של עסקת שותפות ברכישת מניות בזוק או אמצעי שליטה בזוק ולא "risk" עסקת
 10 מימון עروبת המימון.

¹⁰ הילכה למעשה הופקד סכום עروبת המימון בחשבון פיבי בנק פיבי שווי זאבי והבנק העמיד עروبות בנקאית, בסכום זה
 לשובת מאגד הבנקים (לפייך תוכנה עروبת המימון גם: "הערבות הבנקאית").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

מ"ד (להלן: "אופציית פירעון הלוואה" או: "אופציית הפירעון") או רכישת מחצית מנויות בזק (-
10% מהן המניות של בזק) במחיר שולם בידי זאבי בעסקת המניות (להלן: "אופציית רכישת
3 המניות" או: "אופציית הרכישה").

לעסקת זאבי – צירני ניתן ביטוי מפורש במערכות הסכמים בכתב שנכרתו בין זאבי לצירני. בהסכם
יש ציון מפורש לכך שימוש אופציית רכישת המניות כפוף להיתר משרד התקורת ועמידה בכל תנאי
7 מסדר (רגולטורי) אחר¹¹. הנאים בכלל ושני בעלי העסקה בפרט מכחישים בתוקף רב קיום
הסכוםות בעלפה.

זאבי זיהה בעסקת מניות בזק הזרמת עסיקת גולה (במיוחד בהסתכלות אורכת טוח של הגדרת
10 החזקות והשתתפות שליטה בחברה). מבחינתו השגת המימון של עروبת המימון הייתה המפתח למימוש
11 העסקה. על כן היה מוקן לחינוך לצירני ברירה (אופציה) עסקית שסיכון התשואה החזותית שלה
12 גבוהים וסיכון ההפסד מעטים.

14 באור דומה, אך בمعין תומות מראה, נטפסה עסקת זאבי – צירני בעניין צירני. כספו שמש להtanעת
15 העסקה. 143 מ"ד אינם סכום מבוטל גם למי שנחשב אז (אולי גם היום) ל"ימיילארדר". צירני אינו
16 זורה כספו לכל רוח. עסקותיו נבחנות בקפידה. על כן העידן להימנע מרכישה מיידית של מניות בזק
17 ובמקום זה להחזיק באופציה לקבל את החזר הלוואה בתשואה של 100 מ"ד (משכפט ריבית של
18 8%) לשנה שהיא טובת יותר מהתשואה על הפקודה בנק א' הולמת הלוואות פרטיות בשוק המשחררי)
19 או להמיר את הלוואה ברכישה של המניות. היכלות "עלמוד מן הצד" לאורך זמן ולחזור בנתיב
20 העדיף, היא "ההיגיון המשחררי" של נכונות צירני להעמיד את כספי ערובה המימון לרשות זאבי.
21 מבחינת צירני היה זה "מצב זכייה מובטחת" (Win – win situation) ¹².

22 זאבי וצירני מצינו שחרף פשוטו של ההיגיון המשחררי של עסקת האופציה היה צורך לנוקוט
23 הסדרים משפטיים מורכבים למדדי כדי להבטיח שמירה על האינטרסים של כל אחד מן הצדדים
24 לעסקה. לכך נועדו ההסכם בכתב (הסכם הבירה והסכם האסקרו) שנשוח בידי עורכי דין
25 מ蹂מנים. כל מוחלטי העסקה לו בייעוץ משפטי של עורכי דין מנוסים ומומנים (עו"ד קומיסר מצד
26 זאבי; עו"ד נשץ ועו"ד פוקטונגראט מצד צירני). עורכי הדין הללו הכירו היבט את הדין וככל
27

¹¹ לפיקן הוסכם לצירני יהיה רשאי למכור את אופציית הרכישה לצד ג' שימוש בתנאים הרגולטוריים.

¹² הלהקה למעשה עסקת המניות ועסקת האופציה לא היו נתולות סיכון. הלוואה שהעמיד מנגד הבנקים הייתה ללא
זכות חזרה אל הלוואה (Non recourse). המניות שנרכשו שמשו לה בטיחה יחידה. מכאן שבסמקרה של כישלון (default)
בפירעון הלוואה רשאי הבנק החליט את הבטיחה וזאבי ייחשך לתביעת צירני להחזרת כספי ערובה המימון לצירני
הרמיה הכספיות. בתגובה זו עשוי צירני להיתקל בקיים גשל נכה היידר כל בטיחה להלוואה שנען לאובי. התרחש
האפקטיבי הזה ה证实. נכח ירידת חריפה בשער המניות "קרה" מנגד הבנקים להלוואה בשל מסויים חילט את
מניות. זאבי וצירני נקלעו למאבק (אורח) אינטנסיבי חריף בעניין החזר כספי ערובה המימון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 הרגולציה השיעיכים לעניין והם הונחו להකפיד הקפדה יתרה שהעסקה עלתה בקנה אחד עם הוראות
2 הדין.

3 רום מהרה-מחזיק אחר טענות זאבי וצירני כבעלי העסקה. מזוויות אישית הוא מוסיף שלא היה לו
4 כל מעמד מהותי בעסקה ולפיכך איןו יכול להיחשב ממשיער להפרת דין כלשהו.

5 זווית ההסתכלות של קומיסר מוכבת מעט יותר. קומיסר איננוצד לעסקות (עסקת המניות ועסקת
6 עירובת המימון). שלא כמו ע"ד נשי, הוא לא היה שותף ליבשות הראשוני של עקרונות עסקות זאבי -
7 צירני. הוא "חי" מפני הלקוח (זאבי). מהות הקשר בין זאבי לצירני כפי שהועמדה לצד עני קומיסר
8 זהה לביטוי שנמצא בהסכם בכתב שקומיסר היה שותףleurיכתם. על כן קומיסר ניצב בחזיות
9 אחת עם יתר הנאים בכל הקשור להגדרת טيبة ומוגותה של העסקה שנשקרה בין זאבי לצירני.

10 אולם לעניין אחוריות קומיסר מצוי נבדק נוסף. קומיסר אחראי להלימה ומתאם בין החדרים
11 המשפטיים שזאבי צד להם לבן הוראות הדין. זאבי "MASTER" מתחת למטריית הכספי המשפטית
12 לעסקה שלקומיסר הייתה יד בኒוח מסכמייה. בהקשר זה טענת קומיסר היא שכלהכליו ערכית
13 הסכמים, ניהול מוי"ם, גליוי פרטימ, ערכית תצהירים) נעשו בקפידה על פי מיטב הבנתו את הוראות
14 הדין. הוא סבור שבחינה אובייקטיבית, גם בהסתכלות בדיעד, לא נכשל בפרשנות הדין. אולם אם
15 יימצא שבנקודה זו או אחרת נפלת טעות בידו, לא יהיה בה זדון, כוונת מכון או עצימות עניינים. טעות
16 בתום לב שאין מקום לעשותה בסיס להרשעה פלילית.

בירור האישום הראשון – טענת מרמה כלפי משרד התקשות ובפני מאגד הבנקים¹³

21 האישום הראשון מותאר מילך מרמותי תלת שלבי. בשלב הראשון נרכמה תוכנית בין זאבי לצירני
22 ורומ לרכישה משותפת (זאבי וצירני) של מנויות בוק' מהברות W&C תוך שילוב מצגי מרמה כלפי
23 המוכרת, משרד התקשות ומאגד הבנקים, בשלב השני, בסיעו של קומיסר, הוציאו שותפי התוכנית
24 את תוכניתם מן הכוח אל הפועל והשיגו במרמה את היתר הרכישה ואת הלואת הרכישה. בשלב
25

¹³ עדים רבים מסרו עדותם במשפט מהם די מפתח שניצבע על דוכן העדים משך ישיבות משפט רבות. חצצנו גם יותר מ-1000 מוצגים (מסמכים שונים, מהם קצרים ומהם ארוכים. אילו הייתה צריכה לחתichס לדברי כל עד ולחצב על כל מסמך, הייתה הכרעת הדין משטרעת על פני מאות ואולי אפילו אלפי עמודים. כדי להציג "שליטה" ייחסה בהיקף הכרעת הדין ובדרכ גיבושה וכדי להקל על המיעון בה נקטתי שליטה אלה. ראשית, ככל הנראה נמנעת מיטוטי דברים. ציינתי את העיקר והפינתי אל המוקור. שנית, בנסיבות של ריבווי עדותות במשפט נתקונה מסויימות הוא רובי התבאות מוף עד במשפט לנקדחה מסויימת, הפניתו לדברים של מקצת העדים או למקצת הדברים מפי עד מסוים. שלישיית, נסמכתי על ציטוטי דברים מפי עדים כפי שנזכרו בסיכומי הצדדים. פניתי לעיון בעדות המקורית רק כאשר נמצא הבדיל גורסה בין דבריו עד כפי שיכללו בסיכומי התבניה לבן דבריו עד כפי שיכללו בסיכומי ההגנה או כאשר נסח הציגו לא הכל את הגינוי עדותנו המכול וכן אם חל שישב באכזר דבריו עד או מסמך בסיכומי הצדדים, ייחסן שהסבירו הרבה, מבליל דעת, אל הכרעת הדין. מן הניסיון הלא מבוטל שרכשתי בהכרעת דין בתיקי "משפט רבא" הסתברות של משגה קרייטי במתכונת האמורה קטנה ביותר).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   השלישי ניסה זאבי, תוך הצגת מצג מרומי, להשיג היתרי רכישה נוספת מוניות בוק ובסיומו של
2   קומיסר השיג, במרמה, אשראי נוסף ממאגד הבנקים.
3

4   **השלשלות העניינים¹⁴**
5   ניתן לחלק את הפרשה הסובבת את כתב האישום על פני ציר הזמן לשלווה שלבים. בכל אחד מן
6   השלבים התנהלו שני תהליכי מקבילים. בשלב הראשון התגשו, בו זמנית, עסקת המניות ועסקת
7   עروبת המימון. בשלב השני התקיימו תהליכי קבלת החיתר ממשרד התקורת ובו זמנית נוהל מומי'ם
8   לקבלת הלוואת הרכישה. בשלב השלישי, התהוו בעיות שונות בהקשר ליישום ההסכם בין
9   השותפים וכשלו שוק שהוליכו את מאגד הבנקים "לקראא להלוואה". בשלב זהה הפכה החקירה
10   הסמויה שהתנהלה נגד הנאים לחקירה גלויה שגרמה ל'פיצוץ הפרשה'.
11

12   **השלב הראשון – עסקת המניות והסכם הבוריה**

13   מומי'ם ראשוני בין זאבי לעו"ד מיכאל צ'רנאי, בא כוח כיביל
14   בישראל. זאבי הביע את רצונו לרכוש את חבילת המניות.
15   התגבשו קווים כליליים של העסקה [ת/540].

16   סוף ספט' - ראשית אוק' 1999   שיוחת, בסופה בירת בולגריה, בין זאבי לצ'רנוי, בהשתתפות
17   רום לגיבוש מהות המעורבות של צ'רנוי בעסקת המניות. לא
18   נמצא תיעוד לאו"ן פגישות¹⁵.

19   פגישה של עו"ד נשיץ עם זאבי במשרדי זאבי בחיפה להציג
20   העקרונות שגובשו בבולגריה. מתרשם שערך נשיץ עולה
21   ששותם צ'רנוי יעמיד, באמצעות נאמנות זורה (trust) ערבות
22   של 130-150 מ"ד לעסקת המניות. כנגד יכול הטrust אופציה
23   לרכוש 49% מן המניות שיירכשו (בתנאי של עמידה בדרישות
24   הרגולטוריות) או החזר הערות בشرط תשואה של 100 מ"ד
25   בתום 5 שנים [ת/1].

26   פגישה של השותפים בסופה בהשתתפות עו"ד נשיץ ועו"ד
27   בטקוב (בא כוחו של צ'רנוי בבולגריה). נערך שלושה מסמכים
28   שבهم סוכמו העקרונות המשחררים של העסקה: טויתת
29   הוציאד הבסיסי (MOA) [ת/6 (לא נחתם)]; הוציאד הבסיסי

¹⁴ פרק זה מתאר את "תהליך הorigination" של עסקת מניות בוק מן שלב הראשון ועד לשלב "פיצוץ הפרשה". זה ציון של השתלשלות העניינים בראשי פרקים בלבד ..

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

(HOA) וכן תופת לזכ"ד הבסיסי [שניהם נחתמו. ת/11, ת/12,

13, 13א]. על תכני מסמכים אעומד להן.

לאחר חילופי טוויות בין משרד עורכי הדין קומיסר ונשי נחתם בבולגריה הסכם הברית¹⁵ בין זאבי גלובל לטניהה [ת/55] וכחוש לאחר מכן נחתם הסכם האמנה בין זאבי גלובל, גד זאבי, טניהה, פאי, נשייך וקומיסר [ת/111]. שני ההסכם מגבשים את מכלול ההסכמות בין זאבי לצירני בעניין טבה של מעורבות האחורה בעסקת המניות.

עסקת המניות בין זאבי תקשורת אחזקות לבין כייבל נחתמת בלונדון [ת/564] במעמד החתימה נכח רום מטעם צירני.

21 אוקטובר 1999

21 אוקטובר 1999 ; 30 נובמבר 1999

1

2

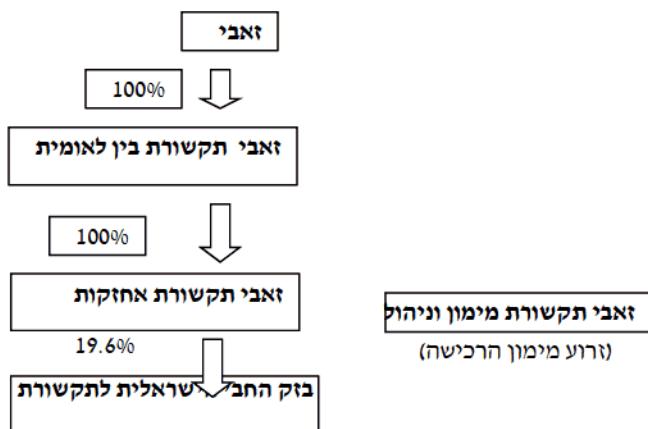
השלב השני – היו שזרת התקשרות והלוואת הרכישה

סוף אוקטובר – ראשית דצמבר מתנהל מפג'ם וחילופי מסמכים בין נציגי זאבי (עו"ד ארנון בסיוウ עו"ד קומיסר) לבין גורמי משרד התקשרות לקבלת היתר לרכישת המניות.

1999

נחתם היתר הרכישה והוחזקה של המניות [ת/465]. ההיתר ניתן ל- זאבי תקשורת אחזקות. חברה זו נשלטה בידי זאבי תקשורת בין לאומי שזאבי החזיק בכל מנויותיה

5 דצמבר 1999

¹⁵ התביעה מכנה את הסכם השותפות. בכך היא מבטאת את השקפתה לעניין מהות ההסכם. אני נוקט את הביטוי: "הסכם הברית" כתרגום מילולי של כתורת ההסכם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

מתנהלים מו"מ וחליפת מכתבים ומסמכים ענפה בין נציגי זאבי
סוף אוק' – ראשית דצמבר (עו"ד קומיסר ושמו אל גרטל) לנציגי מאוגד הבנקים לשם
קבלת הלואת הרכישה 1999

2 דצמבר 1999 נחתם הסכם למתן הלואת הרכישה בין זאבי תקשורת מימון
ויהול לבין מאוגד הבנקים¹⁶ [להלן: "הסכם המימון" – ת/641]

1

השלב השלישי – התנהלות לאחר הרכישה

על בסיס עליית ערך מנויות בזק זאבי נוטל אשראיים נוספים.
דצמבר 1999 – מרץ 2001
לאחר מכון מתוחש תהליך של ירידת ערך המניה והבנקים
תובעים את הגדלת הביטחונות ומזהירים מפני דרישת פירעון
החלואה וחילופט המניות. הצעות שונות של הסדר אין צולחות
במקביל מותגלו סכום בין זאבי לצירנו בהקשר לזכויות שונות
מכאן.

25 מרץ 1999 תחילת החקירה הגלוייה של המשטרה

3

תוכנית המרמה¹⁷ – טענות וראיות מכאו ומכאו

תוכנית המרמה מורכבת משלושה נדבכים עובדיים: (1) גיבוש החלטת השותפים לרכישה משותפת
(זאבי – צירנו) של מנויות בזק¹⁸; (2) הסטרקה קפנית של זיקת צירנו לעסקה (3) ביתוי לתוכנית
המרמה בהסכם בכתב ובעל פה. אציג, בקיצור אמורים את ראיות התביעה ביחס לכל אחד משלושת
הנדבכים ואת התיאחות הנאשימים לכך.

4

תוכנית לרכישה משותפת

המאשימה סבורה שזאבי הבין שאין יכולתו "להרים" עסקה של כ- 700 מיליון דולר בכוחות עצמו.
על כן חיפש שותף לרכישה ומצא את צירנו מותאים לשותפות זו.

5

6

7

8

9

10

11

12

¹⁶ בנק הפועלים, בנק לאומי, הבנק הבינלאומי הראשון לישראל, בנק דיסקונט, בנק מוקנטיל-ディסקונט, בנק איגוד לישראל ובנק המזרחי המאוחד.

¹⁷ העבודות הנطענות בכתב האישום משקפות, כאמור, קשר פילי שנקשר בין זאבי, צירנו ו-רומ. חרב זה לא מיוחסת לנאיםם הבלתי עברה של קשרים פשיים או לכך שהקשר בסיכון המאשימה. נוכח ההימנעות מינויים עבריים קשר פילי, אכנה את התוכנית שלפי הטענה נרכמה בין שלושת הנאיםם הללו – "תוכנית המרמה". לשיטת שותפים התייחסות יהדי, אטייחס כ"שותפי העסק" או "השותפים".

¹⁸ הביטוי רכישה משותפת של מנויות בזק גם לרכיבה של אמצעי שליטה בחברה המזיקה את המניות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

זאבי העיד שבמגעו הראשוני עם צירני ורומ בעניין עסקת המניות, הביעו האחראונים את רצונם להיות "מעורבים" בעסקה או "להיכנס לעסקה" ושני ביטויים אלה משמשים "שותפות"¹⁹ [פ/18, פ/3315]. מוגמה לשותפות ("אחד כוחות ושיתוף פעולה") עולה גם מתיות הוכח' הבסיסי, שנערכה בידי ע"ד נשיך במפגש של השותפים בבולגריה ביום 6.10.99 [ת/5].

יתר על כן, זאבי הבהיר לצירני שטרתו להשיג בסופו של דבר את גרעין השליטה בبوك [פ/11, פ/361]. בחסכם הברייה שנכרת ביום 21.10.99 כלל מגנון המכבייב כל צד המבקש לרכוש מניות נוספות של בוק להציגו לשנהו שהרכישה הנוספת מתבצעת באמצעות החברות היישראליות [חברות שמקורן במניות שנרכשו מכיביל] ורק אם הניצע מסרב Yokne למצויע החופש לרכוש מניות נוספות בכל דרך שיחפות בה [ת/55; עדות צירני פ/4857 ו"בחצי פה" גם מעודז זאבי פ/3037; שיחת רום – ראט ת/960, פ/1034]. טוiotת הסכם הרכישה של המניות מחברת C&W נשלחה לעיון למשרד נשיך ולאחר שאושרה נחתם החסכם. במעמד החתימה בלונדון על הסכם הרכישה – הסכם שלכאורה צירני אינו צד לו – נכח רום כשליח של צירני.

הריאות הללו מוכחות, לפי סברת התביעה, כי מלכתחילה היו זאבי וצירני לנגד עיניהם שיתוף פעולה לרכישת גרעין השליטה בبوك.

זאבי מסר בחקירה המשטרתית וכן העיד בבית המשפט, שמלכתחילה לא עלה על דעתו לשתף שום גורם ברכישת המניות. לאיל ידו היה למש את העסקה באמצעותו. אגב השיחות עם צירני בעניין מובילTEL זיהה אפשרות להיעזר בצירני למימון עסקת המימון. אכן צירני ביקש שותפות או אופציה לשותפות אך הוא שלל את הדבר בגלגולות הרוגלויז וЛОח הזמנים הקצר של העסקה.

צירני העיד שמתוך הלוואה לזאבי (מיימון עסקת המימון) לא נחשב בעניינו עסקה אטרקטיבית כיון שהיא לאיל ידו להשיג תשואה גבוהה יותר לכיסוף בעסקות אחרות. מעניינו היו בחזרות עסקה גופה אך לנוכח מגבלות הרוגלויז²⁰ ומכוון שיקולים עסקיים שונים הוא מוכן לתת ידו לעסקה הלוואה אם תצורך לכך אופציה לרכישת מניות בעtid (כפוף לקבלת היתר).

הסתירה קפזנית של זיקת צירני לעסקה

¹⁹ אזכורים מפורטוקול העדויות יצוינו בנסיבות קידומות פ' ובציוו העמוד מן הפרוטוקול. מראי המקומות מבוססים על כתבי הסיכומים של הצדדים. לא בדקתי את דיקט מראי המקומות ואת הדיקט של הציגוטים (מן הפרוטוקול וממנסכים) אלא במקומות שהתגלו אי התאמה בין כתבי הסיכומים או שהתגלו מחלוקת בעניין מסויתו של מסמך או אמירה של עד. זה הטעם לכך שלא הובלתי את הצדדים בעניין היקף הסיכומים וכן עדותם להרכות נציגוטים. כך התאפשר לי לראות לנגד עני את הריאות העקריות, בלי צורך "לשוטט" הלאן וחזרה על פניו הפרוטוקול וממצאים המקיים לפני עמודים.

²⁰ הרטוריקה של צירני וזאבי גם יחד היא ש"מגבלות הרוגלויז" פירושן שתהליך צירוף גורם נוסף להיתר הרכישה עשוי להיות ארוך. אי אפשר היה לצפות לסיום התהליך לפני סיום התעודה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 המאשימה סבורה שאצל שותפי העסקה קיון חשש שצ'רני לא יוכל להשיג היתר לרכישת מנויות בזק.
 2 שכן לאיili ההון (טייקונום) יazzi חבר העמים היה תיג' חברתי שלילי ותדמית של מי שהשיגו את
 3 הונם בדרךים בלתי חוקיות. השותפים הבינו שהמדינה לא תעניק היתר לרכישת אמצעי שליטה
 4 בחברת תשתיית חיונית למי שעברו נעלם ואולי נקשר ב"מאפיה הרוסית". גם הבנים לא רצוי לקשרו
 5 עסקה מהותית עם אישיות כזו.

6
 7 יתר על כן השותפים חששו שגילוי זיקת הקשר של צ'רני לעסקת המניות – יסכל את קבלת ההיתר
 8 ויסכל את קבלת התלוואה.

9
 10 לחששות האלה אפשר למצוא סימוכין או "רמזים" בהבטים שונים של השותפים [אמרת רום
 11 (ת/ה 1177²¹, 6403 פ/זאבי (1126, פ/עדותו 3477) ; אמרת זאבי (ת/ה 1178, פ/עדותו 3378 ; אמרת
 12 צ'רני (ת/ה 1150)].

13
 14 האמירויות הללו אין חד משמעיות. רובן ככלון מלאות בהסתדיוגיות או בדברי הסביר שונים שתכליותם
 15 להבהיר שאיש מן השותפים לא חשש שגילוי זיקתו של צ'רני לעסקה ימנע את מתן היתר לה. כך,
 16 למשל, זאבי העיד שהחשש שלו מפני צ'רני צד ג' לעסקה לא נבע מוחשדות שאפפו את צ'רני. להיפך
 17 בדיקתו העלמה שאון לצ'רני רקע בלתי תקין. הסתייגותו מצירוף גורם נוסף נבעה מסדרומיניס
 18 הצפוף והנוקשה שהעסקה הכתيبة בין היתר זאבי נדרש להפקיד 30 מ"ד כבטיחה לטובות כייבול
 19 למקרה של כישלון העסקה בשל חוסר היתר. הוא לא רצה שמתן היתר יתעכב ولو לרגע כדי שלא
 20 יאבדו לו 30 מ"ד. צ'רני העיד שהוא פגס "גנטיא" המונע קבלת היתר. הוא ורומים העידו שלא היה להם
 21 לחידוש דרכונו ולא סבר שיש בו איזה פגס. צ'רני הסכים לחותם על פסקת סודיות מחמירה בהסכם
 22 אינטנס להסתיר את זיקת צ'רני לעסקה. צ'רני הסכים לחותם על פסקת סודיות מחמירה בהסכם
 23 עם זאבי מושם שזאבי ראה חשיבות גדולה לכך ונשיך לא מצא שדרישה זו לוקה באין חוקיות.

24
 25 בסיכון התביעה כולל פולמוס ארוך עם דברי ההסביר הללו, בניסיון להראות שאין להם ידיים
 26 ורגליים התביעה הצביעה על שורה של ראיות שנעודו לשולב את ההסביר של זאבי ושל צ'רני. שלילת
 27 ההסביר מוכיחו את החשש הנטען של השותפים שאזכור זיקתו של צ'רני לעסקה יגרום
 28 לסיכול מתן היתר²².

²¹ הכלל הוא שאמרת חזק של נאשム היא ראייה נגדיו ואין היא ראייה לחובת הנאשם עמו. בנקודת הקונקרטיות נראה לי ששגיגיות השימוש באמרת נאשם כנגד נאשימים אחרים כלל אינה מתוערת. שכן רום חור על הדברים גם בעדותו בבית המשפט [פ/זאבי 6405-6].

²² אני Nemenu למסקור את ה"ראיות" השונות [בהן] קטיעי ארכין עיתונאי על שמורות שרווחו בראשותה כנגד צ'רני;; חדרה לسود השיח של לנה, מזכירת צ'רני, עם בעלה, "הערכה" של לנה ש"ההון שלו (של צ'רני) מפחד... יש לו שם לא טוב" וכן השיחה ה"מרגעה" שבין רום לעקב לפידות (מנכ"ל המשרד לביטחון פנים) שנגד צ'רני אין דבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 התביעה הצביעה גם על הערכה של עו"ד נשיך שלעת גיבוש העסקה לא ניתן היה לצפות לכך שצירני
2 קיבל היתר לחזיק במניות בזק [פ/1076].
3
4 באורח דומה מzd הצביעה התביעה על ראיות המעידות על כך שהנאים העריכו שצירני לא יוכל
5 אשראי מן הבנקים. רום מסר בהודעה שזאבי העמיד את צירני, באחד המפגשים הראשוניים ביניהם,
6 על החשש השורר בישראל מוחזקות עסקית עם "רוסים עשירים" [ת/1178]. רום עמד על כך גם
7 בעדותו בבית המשפט [פ/6132, 6592/2013] והדבר גם נזכר בשיחה שנקלטה בהאנות סתר בין רום לצירני
8 [ת/1024].
9
10 זאבי הסתייג בזקן מן הדברים שروم ייחס לו "זה חלומות בהקי של מי שאמר אותן..." (פ/3706)
11 וצירני הכחיש את המשמעות המיויחסת לדבריו ב-ת/1024 [פ/8-5617]. גם רום ניסה "ליישב" את
12 הודעתו ואת ת/1024 עם ההכחשות של זאבי וצירני [פ/6419]. אולם התביעה מבקשת שגורסתו
13 המוקדמות של רום תועדף על פני ההכחשות הנכורות.
14
15 לשם בסיס סברתה שאזכור זיקתו של צירני לעסקה היה עלול לסלול את קבלת הלוואה ממאגד
16 הבנקים, נסמכת התביעה גם על עדותו של דוד נוחימובסקי, מנכ"ל בנק פיבי בעת העסקה.
17 נוחימובסקי מסר רשונה יותר קודם לעסקה נפש עם נציג של צירני כדי לבדוק אפשרויות של קידום
18 עסק צירני בעורת בנק פיבי. נוחימובסקי ביצע בדיקה קירה שהעלתה שצירני נעצר בעבר בשוויז
19 ושפטנהלת נגדו חקירה כלשטי. המידע הזה, אף על פי שלא היה מבוסס דיין, הספיק כדי להפסיק את
20 המגעים [פ/85].
21
22 יתר על כן. מתקיימות זיקת גומלין בין הערכת שותפי העסקה שאזכיר זיקתו של צירני לעסקה עלול
23 לסלול את קבלת היתר משרד התקשות בין הערכות שאותו אזכור עלול לסלול את מתן הלוואה.
24 שחררי הלוואה לא תינתק בהעדר היתר ובמקום שאין סיכוי להיתר, אין גם סיכוי לקבלת הלוואה.
25
26 השותפים ביקשו לשלול את סברת המשימה שזיקת צירני לעסקה הוסתרה מגורמי משרד
27 התקשות וגורמי מאגד הבנקים מלחמת חסות של השותפים שגלויה הזיקה יסכל את מתן ההיתר ואת
28 מתן הלוואה. באירוע של זאבי הצביעו על דבריו, הן בהודעתו בחקירה והן בעדותו בבית המשפט,
29 שקדום לגיבוש העסקה עם צירני ביצעו בדיקה לעניין טיבו ור��ו של האחרון. הוא נועץ ביעקב (יאשה)
30

долות שמורות ועד ראיות מכל שני ושלישי שיוצרו המצע מלפרט אותן] וכן את הראות שמנגד, שכן לדעתי
תמונה ההיסטורית ברורה למדי והוא מבוססת על ראיות ישירות וחד משמעויות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 קדמי שumped אז בראש נתיב²³ ונחשב בעינו ל"אורחים ותומכים" בכל הנוגע יהודים שהגיעו מ"חבר
2 העמים". קדמי דיווח שצ'רני נחשב לאיש עסקים הגון נעדר רבב. חוות דעת זו הכירה את הקרקע
3 לשירות קשר עסקי בין זאבי לצ'רני [ת1132; פ/7-2916].

4 זאבי עמד על כך שלכתתיליה בשל שיקולים עסקיים שונים וביקר בשל מגבלות זמן נוקשה שהציגה
5 ציביל, כלל לא עדמה על הפרק רכישה משותפת לו ולגורם נוסף ומכך שركעו ונסיבותיו של צ'רני לא
6 השליכו כל עיקר על שאלת גילי זיקתו לעסקה.

7 צ'רני הצבע על קשרים עסקיים שהתקיימו בשנת 1999 בין החברה שבבעלותו (ביחד עם רום) לבין
8 רפא"²⁴ [פ/8-4668; פ/7-5392; רום- פ/7-6394-6, 6384-6; נ/92ב]. ברישמי שנמצא מהימן מספיק כדי
9 לספק מוצרים לתביעות הביתוחניות, אינו חשוד כ"מאפייה רוסית".

10 בעיקר ביקש צ'רני לשלול את סברת התביעה באוומו כי בשלב החתשות עם זאבי כלל לא חף
11 ברכישה על אתר של מנויות בזק ולפיכך סוגית קבלת היתר בידי לא הייתה על הפרק. התבטאות
12 שונות שלו, בחקירה, בדבר מניעה כלשהי לקבלת היתר מיד והסברו על רкуп העבודה שבעת הия
13 נלקח דרכונו הישראלי של צ'רני מידיו ותהליכי החזרה התרrror להיות קשה וארוך.²⁵ ברור שהיעדר
14 דרכון לא ניתן לקבל היתר מושך התקשרות להחזיק במנויות בזק.

15 לעניין הסתרת זיקתו של צ'רני לעסקה מן הבנקים נותני הלוואה, טענת זאבי שהוא לבדוק היה
16 חלקו, מקבל הלוואה. ביחס בין הבנקים המלויים לזאבי הלווה לא הייתה כל השלה לעבודה
17 שצ'רני הלווה לזאבי את כספי ערובות המימון. לצ'רני לא הייתה זכות התערבות ביחס שבין מאגד
18 הבנקים לבין זאבי, הוא לא היה זכאי למנוע מן הבנקים "לקראת הלוואה" במקורה של "חידלון של
19 הבטוחה" (default) ולא יכול היה להתנדג לחייב המנויות המשועבדות או לחילוט הערובות של בנק
20 פיבי שכומנה מכיספו. על כן אי גילי זהותו של צ'רני כמקור ערובות המימון אינה בגדר הסתרה.
21 בהקשר זה הצבעו סניגוריו של זאבי על עדויות עורכי הדין של צ'רני [נסץ – פ/1249; פ/1696-7 –
22 פ/1696-7].

²³ נתיב – לשכת הקשר הוא גוף ממשלתי שהוקם לשם ריכוז מידע על יהדות ברית המועצות, יצירת קשר עם יהודים מהודר "מיסק הברזל", חיזוק ויקתם ליהדות ולתנועה הציונית. נתיב פועל באותו הקשרים גם בעת הזאת.

²⁴ הספקת מתקנות שהובאו מروسיה לצריכה של התעשייה הביתוחנית.

²⁵ איני רואה צורך לפרוש את פרטיה של פרשת הדרכון. בקיצור ובஅצ"ן כי הדרכון נלקח בראשונה בהקשר לטענה שצ'רני לא שחה בשරאמוץ רובה השנה הראשונה לאחר עלייתו ארצה ובשניה בהקשר לטענה שמתיקיימת חקירה בחשד שהדרכון הושג שלא כדין. הטענה הראשונה נדעה לצ'רני מיד ואלו השיטה באה לעולם ועלמו של צ'רני אחורי שנקשרה עסקת המניות (בסיום של דבר תיק החקירה נסגר. הדרכון הוחזר רק בשנת 2008).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 צירני אוחז אף הוא בהשכמה שלא הייתה לו מעורבות בעסקת החלואה ועל כן לא היה צריך בגילוי
 2 והותו במסורת המנגים למאגד הבנקים. נוסף לכך הצבעו סגנוויר על מספר ראיות המראות
 3 שלצירני לא היה עניין להסתיר את זיקתו לעסקה ומימילא לא קשור קשר עם איש להסתורה כזאת: (1)
 4 הסכם הברירה בין טנידה לזאבי גולבל נשלח לידיית בנק LGT בליכטנשטיין²⁶; (2) ההסכם צוין גם
 5 במסמך החעבורה (swift) של 30 מ"ד (המקדמה ששולמה לכיביל) שנשלח לבנק לאומי סניף לונדון;
 6 (3) בפגישה ביום 12.6.2000 גילה צירני לנוחימובסקי (מנכ"ל בנק פיבי) פרטים על ההסכם בין
 7 לזאבי [פ/2457]; (4) מכתב שליח עוז'ד נשיך לרום ביום 19.10.99 (לפני חתימת הסכם הברירה) מגלת
 8 שבמו"ם עם זאבי ביקש עורך דין של צירני שזכויותיו יועגנו בהסכם עם מאגד הבנקים [ת/37]. אכן
 9 הדבר לא יצא לפועל מפני שזאבי ביקש לשמור על "סודיות מסחרית" בהקשר למוקורות המימון של
 10 ערבות המימון. עורך הדין של צירני אישרו את שמירת החשאיות הזאת כעניין מסויל ולפיכך יתרו
 11 על עיגון הזכויות האמור בהסכם [נשיין פ/6-1355; פויקטונגר פ/1769, 1767].

12 דges לא מבוטל הנicha התביעה על הסקט מסקנה מן ההסכםות בין השותפים לשימורת סודיות
 13 מוחלטת של הקשר ביניהם. לسودיות מסתריה זו היה ביוני בטויות הוצ"ד הבסיסי (MOA). הוצ"ד
 14 הבסיסי הוא הביטוי הכתוב (שלא נחתם) המשכם של המgesch הראשוון בין השותפים בהשתתפות עוז'ד
 15 נשיך. נאמר בו, בין היתר, שלשמה של העסקה יהיה על צירני להקים "NAMEOT BTI NIYANT LEZHOV"
 16 (non-identifiable trust) במדינה מערב אירופאית [ת/5]. לאחר מכן גם במסמך (חתותם) הוצ"ד
 17 הבסיסי (HOA) צוינה הקמות NAMEOT BARAH "ב או בליכטנשטיין [ת/13]. הרוצה להסתיר ירחיק את
 18 העסקה אל מעבר ל"שדה הרואה" של הרשות בישראל.

19 מגמה זו של סודיות והסתורה נמשכה בשלב ההתקשרות עצמה. הסכם הברירה כולל תניה בדבר
 20 סודיות קפidea של עצם קיום ההסכם ושל כל פרטיו והפרת חובת הסודיות נחשבת להפרה יסודית של
 21 ההסכם [ת/55].

22 הסכם הברירה נוסח בידי קומיסר. הוא גוס תחילת שמדובר בהוראות סודיות שגורתיות אך נאלץ
 23 לבסוף להודיע שהסודיות המיוחדת (להלן גם "סודיות מהותית"²⁷) בהסכם זה הייתה דרישת זאבי
 24 [פ/8213]. זאבי העיד שדרישת הסודיות המהותית נבעה מה צורך למנוע דילוף מידע לידי מתחרים
 25 בכוח בשלבים שקדמו לחתימת העסקה ולמניעת גילוי סודות מסחריים בשלבים שלאחר החתימה
 26 [פ/3386].

²⁶ לא ברור מה הרובוטא בנק. בנק LGT אינו חלק ממאגד הבנקים. אין לו כל זיקה לגילוי מידע על לקוחות
 לבנק ישראלי או ללקוח ממושל ישראליים. מחשבו טנידה בבנק זה הועברו לבנק פיבי כספי ערבת המימון.

²⁷ מהותיות נבעת מכך שההסכם קבוע שהפרת תנאי הסודיות הוא בגדר "הפרה יסודית", של ההסכם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 התביעה גורסת שבעוד שההסדר בחלקו הנוגע לשלב שקדם לחתימת עסקה נשמע הגינוי, אין כל
 2 טעם בסודיות מחמירה גם לאחר שנחתמה עסקת המניות. שום "סוד מסחרי" אינו משולב בעסקת
 3 המניות. היא ראה שהעסקה פורסמה לציבור [ת/1227].ח."סוד" היחיד נעז במערכות צירוני בעסקה.
 4

5 בפסקת הסודיות של הרכס הברירה כלל סייג שחותבת הסודיות נסoga מפני הוראת גילוי שניננתה בידי
 6 בית משפט מסוים [פסקה 10(3) – ת/55]. כשבוע"ד פוקטונוגר עיין בטיוות הרכס העיר בכתב ידו
 7 שיש להוציא לפיסיג גם מצב שבו רשות מסוימת דורשת גילוי "[אם צריך לא יגולו]" כתוב בהעתרתו –
 8 ת/22]. אולם העזה זו – שככל הנראה גם נשיך הטעים לה – לא מצאה ביטוי בהרכס הברירה החתום
 9 [ת/55]. אותן הוא, להשquetת התביעה, שהשותפים ביקשו להסתיר את מעורבותו של צירוני מידעת
 10 הרשות.

11 מצד הנאים לא ניתן הסבר לכך שלא נכללה בהרכס חובת גילוי על פי דרישת רשות. זאבי גרש
 12 שחותבת הציגות לדרישת רשות ברורה מלאיה ולא היה צורך לקובעה בהרכס [פ/3381]. קומיסר העיד
 13 שהרעין לא הוציא לו ואילו הוציא היה בודאי מקבל אותו [פ/8214]

14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35

אות (אינדיקציה) נוסף לMahoniot חותבת הסודיות מכיסיר להסתורת מעורבות צירוני מצויה בתגובה
 זאבי לשיחה שקיימו צירוני ורומס עם דוד נוחימובסקי מנכ"ל פיבי שוויז ביום 12.6.2000. בפגישת זו
 נחשף נוחימובסקי לעובדה שהכסף בחשבון FAI (כספי ערבות המימון) הוא כספו של צירוני.
 נוחימובסקי דיווח לפיטורקובסקי וזה מצדדיו דיווח לגאל ארנון והעמיד לזאבי דרישות מסוימות על
 פרשת דברים זו ומשמעותה ראו להלן בפרק העוסק בטיענת המרומה לפני הבנקים).

36 בעקבות הגליי האמור ובהמשך לפעולות שונות שזאבי נדרש לבצע, נערכו מצדיו פניות אל טנידה.
 37 בפניה אחת נכללה ציון העובדה שנגמרו לזאבי נזקים בשל הפרת חותבת הסודיות המוסכמת [ת/309].
 38 כלומר זאבי ראה בחשיפת מעורבות צירוני משום הפרה בוטה של חותבת הסודיות שנכללה בהרכס
 39 הברירה. המכתב שנשלח בידי קומיסר לא נשלח לעידו [כעהה מפקח בכתב ידו של קומיסר שצורך
 40 לטיעות המכתב – ת/309]. אולם תוכנו דוברبعد עצמו; לאמור תכילתית פסקת הסודיות שהרכס
 41 הברירה לא הייתה אלא מניעת גילוי מעורבות צירוני בעסקת המניות.

ביטוי בהסכם בע"פ ובכתב לרביisha המשותפת

AMOA ו-HOA, MOA

42 עסקת זאבי-צירוני החלה להתגבש בראשית אוקטובר 1999. ביום 6 אוקטובר 1999 נפגשו השותפים
 43 ועו"ד נשיך במשרדי צירוני בסופיה בירת בולגריה ודנו בעקרונות העסקה. באותו מועד ערך נשיך
 44 שלושה מסמכים; טיעות הזכ"ד הבסיסי (MOA), הזכ"ד הבסיסי (HOA) ותוספת לטיעות הזכ"ד
 45 הבסיסי (AMOA). המסמך הראשון שנוסח היה ה- MOA. זאבי עיין במסמך וסירב לחותם עליו.
 46 נוכח הסירוב הוציא שזאבי ינסח בעצמו מסמך המשקף את ההסכם בין הצדדים. זאבי ניסח את ה-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 HOA והמסמך נחתם בידי זאבי וצירני. מיד אחר כך נערך מסמך נוסף שכותרתו תוספת
 2 MOA. גם מסמך זה נחתם.
 3

4 miaoshima טוענת שה- MOA הבלתי חתום משקף אל נכון את החלטת זאבי וצירני לשתף פעולה
 5 ולמש את עסקת המניות בצוותא חדא כשותפים מלאים. לטענה זו מצאהmiaoshima סימוכין
 6 במספר התבטיאות של השותפים ובחבנה שבין נוסח ה- MOA לנוסח HOA.

7 miaoshima נשאל בחקירה בית המשפט לפרש העובדה שה- MOA לא נחתם. הוא השיב שזאבי קרא את
 8 הדברים שנשוחו בידיו נשייך וסירב לחותם בתואנה ש "אפשר איך שנשים מתאר ורואה את העסקה,
 9 הוא נראה לא מבין את החוקים של בוק היא [העסקה] לא יכולה לצאת אל הפעיל כמו שבbove..."
 10 [פ/4688 וכן פ/4745]. נשיך הסביר את סיירובו של זאבי לחותם על המסמך בכך שהיא יותר
 11 מדי "פירוט משפטי" ושזאבי ביקש לקבל מסמך ערוך בראשי פרקים בלבד [פ/1075]. זאבי אישר שה-
 12 MOA נדמה בעיניו כמסמך משפטי מפורט. הוא רצה שהמסמך המשפטי המחייב יקבל את אישור
 13 עורך דין. על כן ערך את ה-HOA ש מבחינתו שיקף את "העקרונות המשפטיים" של העסקה.
 14

15 miaoshima סבורה שה- MOA משקף את ההסכמה שהוגבשה בין הצדדים בסופיה. זאבי הבין
 16 שהסכם זו עליה כדי הפרת חוק הבוק ועל כן דרש ליצור מסמך שונה שבו תוטושת ההסכם
 17 המקורית שנותרה בעינה.
 18

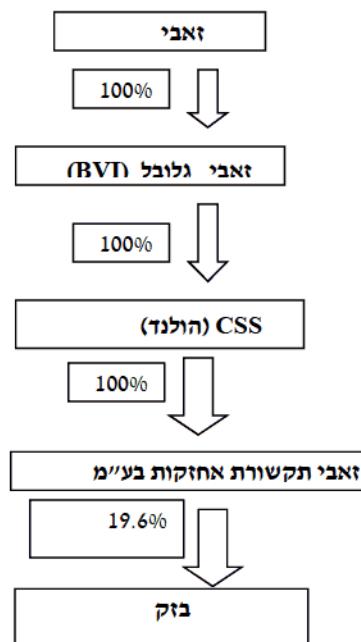
19 עיון בנוסח ה-HOA ובנוסח ה-HOA מראה שכותרתו של הראשון היא "תזכיר התאגדות"
 20 (Memorandum of association) בעוד שכותרתו של השני הוא "עיקרי הסכם" (Heads of
 21 Agreement). הראשון משקף הסכם להתארכנות משותפת בעוד השני מטשטש כוונה זו. בראשון
 22 מצוינים "אחדות ושיתוף פעולה" בין צירני לזאבי כדי לסייע לזאבי לממש את עסקת המניות
 23 [ת/5 פיסקה 1,2]. מטרת זו הושמטה מן ה-HOA שבו הוגדרה מטרתו של צירני כשאייפה לקבל
 24 אופציה לרכישת 50% מן החברה ההולנדית שתחזק בחברה הישראלית שתרכוש את מניות בוק
 25 [ת/13א סעיף 2]. ב-HOA מצוינת זכותו של צירני לקבל 50% מן הדיוידנד שלהם זכאי המחזק
 26 במניות בוק [ת/5 סעיף 13] בעוד שה-HOA קבע מגנון של נאמנות שמכחו הנאמנים (Escrow
 27 agents) יחויקו בדיוידנד [ת/13א סעיף 4]. הבדל נוסף הוא בהדגשת יתר ב-HOA של שמירת זיקתו
 28 של צירני לעסקה בסודיות מוחלטת.
 29

30 **הסכם הבוליה (Escrow Agreement) והסכם הנאמנות (Option Agreement)**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

- הסכם הביריה והסכם הנאמנות הם שני ההסכם המרכזים שבבסיס עסקת זאבי – צירני. הראשון, נחתם בבולגריה ביום 21.10.99 בין זאבי גלובל לבין טנידה. השני נערך ביום 30.11.99 בין זאבי, גלובל, טנידה, פאי, קומיסר ונשי.
- מספר ימים לאחר שהסכם הביריה נחתם הגישה החברה הישראלית זאבי תקשורת ואחזקות למשרד התקשורות בקשה לקבלת היתר להחזיק ב-20% מניות בזק מבנה אחזקות זה.

ניסיונות שברקו תוכנית המרמה – ממצאי עובדה

לשם בירור ניסיונות הראקו לטענות המרמה עליי לקבוע ממצאי עובדה בשלוש נקודות אלה : (1) תוכנית לרכישה משותפת של מניות בזק ; (2) הסתרת מעורבות צירני ; (3) ביטויי המרמה בחסכמים.

תוכנית לרכישה משותפת של מניות בזק

האם השותפים²⁸ גיבשו תוכנית לרכישה משותפת של מניות בזק ? בהקשר זה מן הרואי להבחין בין השלב הקדם חזי ; שלב המומ"ם בין השותפים, לבין השלב החזוי. בוחינת השלב הראשון מיועדת לאתר ביטויי הסכמה, בעל פה בכתב או בכתבאות, לרכישה משותפת של מניות בזק. בוחינת השלב השני

²⁸ אזכור ואזכור שהbijוטי "השותפים" מתייחס לזאבי צירני ורומים. הוא משקף את שותפי העסקה – יהא טيبة אשר יהיה – שנכרצה בין זאבי לצירני. רום בכלל בוגדר השותפים מסוים שהיה שותף לפתיחת העסקה ובעל עניין בה. ההגדרה אינה מיועדת לשקף את שותפי המרמה הנטען ומשום כך אין היא כוללת את קומיסר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 מיועדת לאיטור ביטוי הסכמה לרכישה משותפת בחזים שנכרתו או ביטוי הערכה והסתורה של
 2 הרצון המשותף של הצדדים בעלפה או בהנחה לאחר חתימת הסכמים.
 3 אשר לשלב הקדום חזוי. הפוך והופך בחומר הראיות ולא תמצא ראייה של ממש להتجבות הסכמה
 4 לרכישה משותפת. הראיות שהتبיעה הצבעה עליה מוגלוות בעיקר את הרצון והשאיפה של כל צד
 5 בנפרד ובדרך כלל הרצונות הליל מעוגדים. להלן, בפרק מאוחר יותר, אבחן אם הוכח שמו הרצונות
 6 המונוגדים נבעה בסופו של דבר הסכמה לבצע מהלך בלתי חוקי של רכישת או העברת אמצעי שליטה
 7 במניות בזק והסכם להסotaת את אי החוקיות בנסיבות עין של הסכמים חוקיים.
 8

9 זאבי החל לפול את נתיבי עסקת רכישת המניות לפני צירנו הוכנס לתמונה. ניתן להניח שהוא הבין
 10 שבעסקה גלויים סיכומיים רבים ושיכוניים אינם גדולים. צירנו העיד שבירורו העלה שמניות בזק
 11 נסחרו אותה עת במחירים 16-17 ש"ח למניה ומתקיימת תחזית צמיחה, מושתתת על הפרטה הולכת
 12 וగוברת של החברה, ו钐חר המניה עשוי להאמיר כדי 30 ש"ח ויוטר. חזקה שהנתונים והתცפויות
 13 הללו היו גם נגד עמי זאבי. ככל הנראה גם הבנקים העריכו שסבירו עליית שער המניה גבוהה. שאמם
 14 לא כן לא ניתן להסביר את נכונותם להЛОות כ-650 מ"ד כשהמניות משמשות כבטווחה עיקרי.
 15

16 בנסיבות אלה למה לו, לזאבי, בשותף? הסיכון העיקרי שניצב לפני נועז בעקבות הבנקאית שעליו
 17 להפקיד שישוערה קרוב ל-150 מ"ד. ירידת ערך המניה אל מתחת לקו גבול (margin line) עשויה
 18 לאפשר לבנקים לחדל את העורבה. זאבי יכול היה להשקייע (ולסקן) בעניין זה את כספו וכן יכול היה
 19 לבקש לעצמו מקור חיצוני למימון ערובת המימון. משיקולים שונים²⁹ זאבי החליט למצואו לסכום זה
 20 מקורות חיצוניים ולשם כך פנה לצירנו. סביר מaad להניח שבבנקות המוצא עניינו של זאבי היה
 21 במלואה ולא בשותף.
 22

23 לצירנו עניין (אינטרס) שונה לחנותן. הוא זיהה את ההזדמנויות העסקית הטמונה ברכישת מנויות בזק
 24 וכנראה חפש בהן. לא היה לו עניין במתן הלוואה גרידא. הוא רצה חלק ונחלה בעסקת הרכישה.
 25 לאינטרס זה של צירנו יש ביטוי בריאות שונות (הודאת פי צירנו, הודעות רום ועדותו וכן אמרות
 26 שונות של זאבי).
 27

28 זאבי צירנו ורום ידעו ידוע היטב שלא ניתן לאלתר שותפות רכישה עם צירנו. הם תירצו את
 29 הדבר בדרך כלל שלא כאן המקום לדון בהו³⁰. לזאבי, כמובחר לעיל גם לא היה עניין בשותפות
 30 מיידית.

²⁹ המשיקלים לא פורטו כיון שלא היה צורך לפרט אותם. אפשר רק לציין שלימים אכן ירד שער המניה אל מתחת לרף החלטת הבנקים חילטו את העורבה בלבד מהר. לעומת זאת החלפה שגשים של סכומים מרים בין זאבי לצירנו עד שהושג הסדר שמכוחו אמרו היה זאבי לחזור לנוינו את הכספי שהושקע לשמה של אותה ערבota. הדבר עשו להבהיר מודיעע העדיף מכך וחיצוני על פניו מימון עצמי של ערובת המימון.

³⁰ בפרק ההסתירה להן נראה שהדבר נבע מן החשש שלא ינתן יותר ל"אוליגרך רוס".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 04-00090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

בנסיבות זו עמדו לפני זאבי שלוש אפשרויות: אפשרות אחת שזאבי ימן את עروبת המימון
המקורתי או שיפנה לגורם מממן אחר או שיישכנע את צ'ירני להסתפק במתן הלוואה בלבד. במצב
דברים זה נשלטת כל זיקה בין צ'ירני לבין המינוי שנרכו (להלן: "מצב שלילת הזיקה"). אפשרות
שצ'ירני ימן את עروبת המימון ויקבל נגדה ברירה בין קבלת ריבית הולמת לבין אפשרות
רכישה עתידית, בהיתר, של מנויות בזק. מצב זה של זיקה עתידית בהיתר עולה בקנה אחד עם הראות
החוק (להלן: "מצב הזיקה העתידית"). אפשרות שלישית שהרכישה תהיה לאלטר אך היא Tosovo
ביחסם ברירה (אופציה) ובנסיבות אחרים יקו לצ'ירני שליטה במחצית מן המניות
שנרכו (להלן: "מצב הזיקה המוסווית").

10
11 אין חולק שמצב שלילת הזיקה לא התmesh. הנאים טוענים להתmeshות מצב הזיקה העתידית.
12 המשאימות טוענות להתmeshות מצב הזיקה המוסווית.

14 הראיות השופכות אוור (מועדט) על שלב הקדם חוויה מסתכמות בעדויות הנאשימים והודעותיהם
15 בחקירה, עדויות עורכי הדין שהיו מעורבים בניסוח המסתכנים בשלב זהה וכן טוויות, תכתיות,
16 העורות בכתב ומסמכי התחשורת.

18 השותפים חזרו שוב ובעין מנטרה על כך שההסכם שהתגבשה ביניהם הייתה בדבר חזקה
19 העתידית של צירנו למניות בזק. הם ביקשו מעורכי הדין שליוו את העסקה לגבש את ההסכם
20 במסמכי התקשרות שיקפו אותה ושילמו את הוראות הדין. השותפים קיימו מספר פגישות ושיחות
21 שלא בנסיבות עורכי הדין. סוד שיחם זה אינו מתועד. אולם סוד השיח הזה כshawא לעצמו נעדך כל
22 ממשמעות. שכן השותפים נצרכו לשיעור עורכי דין כדי לקבוע את ההסכם במסמכי התקשרות. השאלה
23 היא מה תהיה טיב ההנחיה שננתנו הלוקחות לעורכי הדין. האם הנחו אותם לקבוע בהסכם את מ丑ב
24 החזקה העתידית, או שמא הנחו אותם להסווות מ丑ב של זיקה לאלטר במראית עין של זיקה עתידית?

השלב הקרוב הוא של בראשינו, בידי עוזי ניסוח טויתת המזכר הבסיסי והמורכבות בסיסי
ובשימוש בידי עוזי קומיסר ועוזי ניסוח שנועז בעוזי פוקיטונג ניסוח הסכם הברירה והסכם
ההאמנות). שלושת ערבי הדין העידו באורח חד-חד ערבי שלא נתנו ידם למHALך שאיננו תואם את הדין
ושהמסמכים שנוסחו בידיהם נועדו לשקף את התוכנית העסקייה שלblkות הניחו
לפניהם. ערבי הדין שללו בכל תוקף את מצב זיקה המוסוויה ואישרו את עדויות השותפים בהקשר
למצביע זיקה העתيدة.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

נתתי דעתך לכך שלושת עורכי הדין עשויים להיות עדים מוטים. אחד מן השלושה (קומייסר) הוא נאשם במשפט. מיווחסת לו מודעות ואחריות ל胠ב הזיקה המוסווית. השני (נשיץ) נחקר בחשוד בפרשה ויצא בעור שניו, לא מפני שלא היה לו חלק ונחלה בגין מסמכי העסקה שנטענים לשיקוף זיקה מוסווית³¹. לשילishi (פויכטונגרא) אmons אין מיחסים מודעות לרענון הזיקה המוסווית אך כעובד של משרד נשיץ גם הוא נדרש ל"נוגע בדבר". אף על פי כן נראה לי שאון בסיס ראייתי מספיק כדי לקבוע שעורכי הדין נשיץ וקומייסר הונחו בידי הלקוחות לכיסות על תוכניות עסקית בלתי חוקית באמצעות מסמכים שתכליתם ליצור מראית עין של התקשרות חוקית. מסקنتי מושתתת על שלושה טעמים.

ראשית, בהדר ראייה הטופחת על פני עורכי הדין אין סיבה שלא להאמין לעדויותיהם³². המאשימה מבקשת להשיק מסקנות מסויימות מתוכן המסמכים השונים שנערכו בידי עורך הדין. על משמעות המסמכים הללו לעמוד בפרק הבא. כתע אצין רק את המוכר שערך עוזיד נשיץ בעקבות או במחלך פגישתו עם זאבי במשרדיו האחרון בחיפה ביום 5.10.99 (יום לפני הפגישה עם השותפים בסופיה). מזכר זה הוא רישום של עיקרי העסקה כפי שתוארה מפי זאבי. עסקה שבה צירני (באמצאות טראסט) ייעמיד ערבות בסך 150-130 מיד לטובת זאבי (החברה הרווחת את מנויות בוק) תמורה אופציה לרכישת 40% מהמניות אם יושג היתר של משרד התקשרות או שזאבי ימכור את מנויותיו. לצירני קנויה אפשרות לדרש בתום 5 שנים את החזרת העربות בctrine פרמייה (ריבית) של 100 מיד [ת/1]. מתוודה עסקה בסיסי זה הנחה את עורך הדין מראשת עיצוב העסקה. על פני הדברים לא נראה במתווה דבר שאינו תקין והוא אינו משקף מגמות תרמית או הסתרה. המחשבה שבבעלי עסקה עיצבו בסוד שיחים מבנה עסקה מסוים והנחו את עורך דין בדרכם מותווה אחר אינה מעשית. שהרי השותפים לא היו יכולים לבתו באפשרות המימוש של עסקה שהbijוי החזו שלה שונה ממה שנמסר לעורך הדין. המחשבה שהשותפים עיצבו בסוד שיחים מבנה עסקה מסוים, הציגו אותו לעורך דין ובו זמנייה הנחו אותם לעורך מזקרים ומסמכים שונים שייעמעמו את תבנית העסקה המוסכמת ויציגו אותה כלפי חוץ בואר שונה مما שהוא באמת, נראה לי בלתי סבירה. בהדר ראייה לכך לא אוכל ליחס לעורך הדין שהיותם מידות כל כך בוטה.

שנייה, בחומר הראיות מצוים רישומי הערות מצד עורך הדין (בעיקר נשיץ ופויכטונגרא) המיעלים סימני שאלה בהקשר להתחמות של פסקות שונות בהסכם להרווחת חוק הבוק. הערות וסימני שאלה אלה, שהיו מיועדים ללקוחות, מראים למעשה שהלകחות לא הנחו את עורך הדין לפועל בוגדור דין ואולי להיפך, דרשו מהם לעמוד על משמר התאמת להרווחות הדין.

³¹ המאשימה סגורה את החקיקת נגד עוזיד נשיץ משום שהוא לא קיים מטעם משרד התקשרות עם מגדר הבנקים ומילא לא הייתה לו זיקה למעשה הונאה כלפי גורמים אלה.

³² בכלל זה גם לעדות קומייסר. נמצא של אמון זה אינו שומט את כל יסודות האישום המיחס לקומיסר. בכך אדו להלן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   שלישית. מצב הזיקה העתידית נראה חולם את האינטראסים העסקיים – מושררים של שני הצדדים.
 2   מבחינת זאבי, מצב הזיקה העתידית אינו מפנה לצרני מיד זיקה קיינית או זיקת שליטה במניות.
 3   זאבי מקבל את מימון עروبת המימון שהוא נזקק לו ומותר בידו, למשך מספר שנים, את הבעלות
 4   והשליטה במניות. מבחינת צירני מצב הזיקה העתידית מבטיח לו זיקת בעלות עתידית במניות במחיר
 5   "היסטורי" (מהירן בעסקת כיבול) ובו זמינות גם אפשרות נסיגה אם יתרבר שעסקת הרכישה אינה
 6   נכונה. מצב הזיקה העתידית נותן לצרני תמורה בגין כספי עروبת המימון שהוא מעבר לשווה
 7   הנחננת למילואה.

8
 9   כאשר ההליכה בנתיב חוקי תואמת את האינטראס של שני הצדדים לעסקה, למה להניח שהם בחרו
 10   בנתיב בלתי חוקי דווקא?

11
 12   מסקנת פרק זה היא שהנסיבות החיצונית להסכם אין מוכחות קיומה של תוכנית נסורתה
 13   לרכישה משותפת, או לייצור מצב זיקה מסוימת של צרני ביחס למניות בזק. להיפך, הניסיבות
 14   מביעות על אפשרות סבירה שזאבי וצירני יבשו תוכנית לייצור מצב זיקה עתידית.

15
 16   **הסתורה מעורבות צ'לני**
 17   אבחן בין "שמירת סודיות" לבין "הסתורה". שני הביטויים מתייחסים לחשיפת פרטים על עסקת
 18   זאבי – צרני. "שמירת סודיות" ממשמעה אי גילוי, או מחובות לאி גילוי, ככל לעלה. "שמירת
 19   סודיות" זו כשהיא עצמה אינה עברה ואני מהויה יסוד מיסודותיה של עבירה.

20
 21   "הסתורה" ממשמעה אי גילוי פרטים כאמור במקומות שהדבר נדרש או נובע מן הדין. לעניינו נטענת
 22   הסתורה בהקשר לאי גילוי עסקת זאבי – צרני לגורמי משרד התקורת ולמאגד הבנקים. טענת
 23   ההסתורה מניחה את קיומה של חובת גילוי. את תקופתה של הנחה זו אבחן בהמשך בಗדרו של בירור
 24   התגבותות יסודות המרומה. על פי הנחה טעונה בדיקה זו, ההסתורה עשויה להיות מרכיב בעברה של
 25   קבלת דבר במרמה חן ביחס למשרד התקורת והן ביחס למאגד הבנקים.

26
 27   המאשימה הצבעה על שורה ארוכה של ראיות המוכחות כי השותפים הגיעו לכל הסכמה בדבר
 28   שמירה על סודיות קפידה ואף קיימו את המחויבות החדדית. חובת שמירת סודיות שאינה משתמעת
 29   לשני פנים קבועה בהסכם הברירה והוא מקיפה את עצם גילוי ההסכם או כל פרט מתווך. הפרת חובת
 30   הסודיות מוגדרת כהפרה יסודית של ההסכם [פסקה 10 של ת/55]. הסכם הנאמנות מאמצץ את פסקת
 31   הסודיות שההסכם הברירה ומחייב אותה על הסכם הנאמנות [פסקה 7.12 של ת/111].

32
 33   המכירות מראה שהשותפים ו"שותפי הסוד" שלחים (נשייך, קומיסר, פויכטונגרא ואחר כך גם אחרים)
 34   עמדו על לשמור הסודיות. בתוך מערכות הפעולה של חברות זאבי קיוס "מידור" קפדי שהקיף גורמי
 35   מפתח שעסקו בקידום היבטיה השונות של עסקת המניות [עו"ד יגאל ארנון (טיפול בעסקת המניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 ובמוגעים עם משרד התקשרות); שלמה וקס מנכ"ל זאבי מימון וניהול (טיפול בקבלת היתר משרד
 2 התקשרות); שמואל גורטלר, - ייעוץ השקעות (טיפול בנושאי מימון לרבות מוגעים עם מאגד הבנקים);
 3 שמואל נבון – סמנכ"ל כספים בקבוצת זאבי (פיקוח חשוב על חברות זאבי); חיים ברגשטיין –
 4 נציג זאבי בלונדון (הערות כספים שהתקבלו מטנידה או בזיקה לטנידה). הגורמים הללו, חרף
 5 מהותיות תפקידם בגיבוש עסקת המניות והוצאה מה כוח אל הפועל, נעדרו כל ידיעה על מעורבותו
 6 של צירני ועל היותו הגורם שמיין את ערובת המימון. "מידור" פנים ארגוני קפדי כזה אינו מתישב
 7 עם מניעי סודיות תמים.

8
 9 צירני הסביר מ-לנה מזכירותו האישית, אשר אמון בעניינים רבים, למשך זמן ניכר כל מידע בעניין
 10 העסקה ולאחר מכן אסר עליה להשמיע את שמו של זאבי בשיחות טלפון שהיא קימה.

11
 12 המאשימה הצביעה על שורה של ראיות לשמרה כמו כפייתית על הסודיות [זאבי הקפיד לשמר את
 13 מסמכיו העסקה עם צירני בبيתו (בעיקר בכספי הבית) ולא במשרדו; והוא הקפיד להשתמש בשמות
 14 קוד³³; שמו של צירני נועד מהסכמי הבירה והאנמנות; שימוש במבנה חברות לצורך העסקה שמקל
 15 על הסתרת זיקתו של צירני לעסקה; העברות כספים במוסגרת העסקה באופן שמטשטש את מוקומם
 16 ועוד. צירני הקפיד לדבר על העסקה עם אנשיו בישראל בטלפון בולגרי; נמנע מלקלב תרגום לרוסית
 17 של החסכים; יותר על גילוי זיקתו לעסקה גם כאשר הגילוי היה יכול לסייע לו בהתרערותו החברתית
 18 והעסקית בישראל; נמנע ממינו דירקטוריים בחברת זאבי תקשורת כדי להסתיר את הקשר שלו
 19 לחברה; יותר על עיגון זכויותיו בהסכם מול הבנקים בשל חובת הסודיות ודרש שעתוקי החסכים
 20 עם זאבי יישמרו במסדר נשייך ולא במסדרו^{34]}.
 21

22 כאמור, סודיות כזו היא לעצמה אינה עברה ובארוח רגיל אדם אינו חייב דין וחשבון לוולטו מידע הוא
 23 מתנהל כמו שימושו לחסמב³⁵. אכן זאבי באורה בוטה ובלשון מתנהמת אופיינית התריס כלפי
 24 התובע:

25
 26 אני אמרתי כבר, אני מסביר למי שאני חשב שאני צריך להסביר. מה שאני צריך
 27 להסביר, מתי שאני צריך להסביר. זו פרטוגרפיה שלי ואת לא תגיד לי מתי לעשות
 28 ואם לעשות ולמה לא עשית ולמה כן עשית ומתי עשית. עם כל הכבוד את לא מנהלת
 29 לי את העניינים [4538/8].
 30

³³ רוב החפנה הוא בנקודת התיבה ההתחלתית או ראשית התיבות של שם האדם או הגורם (למשל: יא = יגאל ארנון;
 ZG = גד זאבי; C = צירנו; T = טנידה). אך נקבע גם כינויים חסרי פשר (סמיר = זאב רוב, הבנק = פיטורקובסקי). אין
 צורך בפרטני ייחידה 8200 כדי לפצח את הקודדים הללו. אולי ייתכן שאלה היו עילימים למדדי לשם שמרות המידור הפנימי.

³⁴ עותק של הסכם הבירה ועתוק לא חתום של הסכם האמנות נתפסו במסדרי צירני. אולם לדברי הנה סקייר עותקים
 אלה הובאו למשרד לראשונה במרץ 2001 בידי רוי'יך ראט.

³⁵ חברות סוד מוחלט בהחלט – סדרת הספרים הנductה של יגאל מוסינזון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 גם צירני, שומר על ריסון עצמי בתגובהו לשאלות התביעה, הגיב בעוקצנות (סרקום) :

2
3 זה מה שרציתי, רציתי. אני בזה פרגואיד. זה מה שרציתי. לא יודע ממי אך הייתה
4 לי פרגואה. מה זה לא חוקי? אני עשית ממשו לא חוקי? מה הבעה? תשאליב בבקשת
5 שאלה שאני אוכל לענות עליה [פ/5440].
6

7 המשימה טעונה שהשמירה הקיצונית והחריגה על הסודיות שללת את טעת הנאים שם היו
8 בטוחים שלא חלה עליהם חובת גילוי למשרד התקשות או לבנים. יתר על כן הסודיות החריגה
9 מוכיחה את מודעות הנאים לכך שהשיפוט זיקת צירני למסקה עם זאבי עלולה לסכן את קבלת
10 ההחלטה משרד התקשות ואת קבלת האשראי מאגד הבנקים. בהמשך עלולה השיפה זו לסכן את
11 השקעתו הכספיית הגדולה של צירני ואת הסיכון של השניים להתמודד על רכישת גרעין השליטה
12 בזוק. לשון אחר. טעת המשימה היא שתכלית הסודיות הייתה הסתרה; הסתרה צירני, מיעורבו
13 ויזיקתו לעסקת המניות מידיעת גורמי משרד התקשות וגורמי מאגד הבנקים.
14

15 לפיכך עליי לקבוע ממצאים בשאלת תכלית הסודיות.
16

17 עובדה שאין עליה עורין היא שהשותפים החליטו לשמור בסודיות מרובה את עסקת זאבי – צירני
18 ומילא את זיקתו של צירני – יהא טيبة אשר יהא – לעסקת המניות. הדברים קבועים באורה חד
19משמעותם שנחתמו בידי הצדדים.
20

21 השותפים מכחישים שתכלית הסודיות הייתה הסתרה. סודיות – לפי גרסת זאבי – היא יסוד מוסד
22 בהנהלותו העסקית. בדרך של שגרה, נכללות תנויות סודיות, לרבות סודיות מהותית, בהתקשוויות
23 העסקיות של. תכלית שמירת הסודיות היא מניעת דליפת מידע למתחרים, שמירת על סודות
24 מסחריים, מניעת גילוי מידע שאין כובה לגלותו וגילוי מבוקר של מידע בהתאם לainteressem של בעל
25 המידע. קומיסר אישר שזו התנהלותו המאפיינית של זאבי וגם הציג מספר הסכמים שנערכו במשרדו
26 ושבהם נכללה תנית סודיות.
27

28 צירני ורום העידו שהסודיות המכמירה הייתה דרישת של זאבי שם היו אדישים לה. לצירני לא
29 הייתה סיבה לחוש מגילוי ההסכם שנכרתו בין זאבי לבין לבן להבנתו לא נפל בהם גם של אי
30 חוקיות. אולם משעה שזאבי הציב את דרישת הסודיות כדרישה מהותית בהתקשות לא הייתה
31 לצירני סיבה להתנגד לכך. הוא אףilio הסכים לוותר על עיגון זיכוייו בהסכם עם מאגד הבנקים. זה
32 לאחר שע"ד נשיך חיוה דעתו שהזכויות מוגבלות דין גם בלי הגילוי.
33

34 אני מקבל, בהעדך ראייה לסתור, את דברי זאבי שהוא רואה לכלול תנית סודיות ברוב העסקות
35 שהוא עורך. קיבל גם – אף על פי שהדברים אינם מושללי ספק – שבמקרים רבים הסודיות מנוסחת
36 כתנאי שהפרטו מהוועה הפרה יסודית של ההסכם. עם זה שוכנعني **במידת השכנוע המספקת בבית המשפט**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

- פלילי שבענין דן נדרשה שמירות סודיות קפידה במוגמה למנוע דיליפת מידע על זיקתו של צירני לעסקת המניות. הממצא מבוסס על כבר הנתונים הבא:
- (1) לא ניתן טעם מיוחד לסודיות הקפידה. האמירות הכלליות של זאבי מתייחסות לטעמי סודיות שאינן מתקיימים בדין. יתכן מאד שקדם לריבית הסכם רכישת המניות חשש זאבי מגילוי מידע למתחרים. אולם טעם זה חלף עבר מן העולם עם החתימה על עסקת המניות. ואכן עצם קיומו העסיקה זהות הרוכש (זאבי) פורסמו. זאבי פרסם גם את התקשרותו עם מואגד הבנקים. מילא הטיעון שגילוי זהותו של ממן ערבוב המימון עלול לפגוע בסודיות מסחרית נדונה כמוגחק (פתטי);
- (2) ההנחה שהסודיות ננקטה על דרך של שגרה ולא טעם מיוחד אינה מתיישבת הן עם הקביעה בהסכםים שהפרת הסודיות תהווה הfraude_isodiotica יסודית של ההסכםים והן עם העבודה שצאבי הנהיג בהקפדה מיוחדת על הסודיות האמוריה (מידור פנימי מופל), תוך חלק העסקה הנוגע לצירני בביתו של זאבי, הוצאה שלו מכל מסמך שיוצא מחוץ למערכת הסgorah שבין זאבי לצירני, הימנעות מאזכור שמו של צירני גם במסמכים שאינם מיועדים לפרסום והעבודה שוהותו של רום הוסתרה מה"פמלה" של זאבי בטישה בלונדון לחתימת הסכם כייבל);
- (3) התבטים שונות של רום שמהן ניתן להסיק בהירות רבה את תכלית הסודיות. בשיחות שנקלטו בהאונט סטר בזמנם ממש רום ציין שי"מישה [צירני] חייב להיות חסוי" [שייחה עם ראת מיום 12.4.00 (ת/960)], שייחה עם דודי אף מיום 19.5.00 (ת/973); שייחה בין צירני לrome_miom 11.6.00 (ת/979). בעדותו בבית המשפט בקשר רום "להבהיר" שכונתו הייתה לכך זאבי ביקש לשינוי את חшинת צירני לפני אנשיו הוא, לפני עובדים במערכת של זאבי עצמו [פ/פמלה-40, 6854, 5941, 5955]. להבהרה זו אין קשר והוא תיחשב כחשורת כל שחר אלא אם כן זאבי ביקש "למדר" את אנשיו כדי לשינוי חшинת צירני לפחות. האפשרות שצירני יותר על מנת רום כידרכו מטעמו רק כדי ששאיתו זאבי שלא גלוות את קשריו עם צירני לאנשיו הוא, נראה בعني תפלו תפלו (אבסורד). כמו גם זו שזאבי הציג את רום כ"ידיד" לפניו הפעם שבה עמו לחתימת הסכם כייבל בלונדון רק מפני גחמה סתמית של אי רצון גלוות צירני בעסקה. האמת הפשוטה היא, כפי שרים נאלץ להודות: "严格执行 רצה להסתיר את צירני ואני אומר את זה לכבוד השופט הוא כל הזמן רצה להסתיר את צירני" (פ/פמלה-6941); "הוא [זאבי] הרי לא רצה כל הזמן למנות אותי כידרכו בחברה הזה כיון ש...הוא אומר תיכף יעלו על זה שיש קשר בין זאב ובין מישה" (ת/973).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

דט'פ-04-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

(4) לבסוף רום, במוקד פיו, הוציא את המרצע מען השק. ביום 15.5.00 נקלטה בהזנתה סטר שיחתו עם צירני. השיחה קיימה בעקבות פגישה של רום עם צירני. בפגישה זו העמיד צירני את רום על כך שכבר הופרחו שמועות על זהות הגורם שעומד מאחורי עסקו עסוקת רכישת מנויות. כפועל יוצא "...לא נותנים לי [צאבי] עכשווי לקבל יותר מ-20%" [ת/967]. היוינו מאחר שרוחות שמועות בדבר הקשר עם צירני, משרד התקשורות איננו מוכן ליתן לואבי הימור לרכישת מנויות בוק נספות³⁶. בשיחה נוספת של רום עם צירני, ביום 29.5.00, אמר הראשון: "עכשווי הכל צריך להיות פתוח גם לפני הבנקים וגם לפני הכל, גם לפני הרשות הכל צריך להיות בסדר אנחנו כבר יצאנו מהארון..." [ת/977].

על פי מכלול הנסיבות הללו ניתן לקבוע ברמה וודאות מספקת שתכלייתה המרכזית של הסודיות
היהיתה הסתרה; הינו, הסתרות זיקת צירוגי לעסקת המניות מידע גורמי משרד התקשות
 במידיעת גורמי הבנקים.

שני טעמים אפשריים להסתירה ואלה בלבד. הטעם האחד נועד במודעות לכך שעסקת זאבי - צירוני
ונגועה באי חוקיות; והטעם השני נועד בחשש לסייע לעסקת המוניות.

לענין טעם ההסתירה הראשון. בהינתן שעסקת זאבי-צ'ירני מגלוות בחובה העברת אמצעי שליטה
17 במנויו בזק בלי היתר כדי ובהינתן שהשותפים מודעים לכך, ודאי שיישו הכל כדי להעלים את דבר
18 העסקה מעין רואים. אולם שתי הנחות המוצא המקומות את המשקנה האמורה טענות בירור
19 ווחוכחה. הנאים טוענים במלוא ענות גורנס שלא נפל שמי של אי חוקיות בעסקה שנרכמה ביןיהם
20 ומילא לא היה להם בחוץ בהסתירה לטעם זה. לתביעה לא הייתה צפיה שהנאים יודו בכך
21 שהסתירו את זיקת צירני לעסקה כדי להסתיר את כשי החוקיות שבה. היא סבורה שיש בדיה
22 ראיות להוכיח שכזאת אכן הדרבים למעשה.
23

24 סוגיות תקופות הנחות המוצא הלו תהיה בموقع הבורר של אחד הפרקים הבאים. לפי שעה אינני יכול
25 לקבוע מפורסם ברור בקשר עם טעם הסתרה זה.

לטעם ההסתירה השני יש סימוכין הגיוניים ועגון בריאות. לפי שאמורתי שלහשתהria יש שני טעמים אפשריים, פשוט וברור שהתקיים הטעם הראשון, מותקים ממילא גם הטעם השני. אם הטעם הראשון לא מותקניים יותר הטעם השני כטעם אפשרי ייחידי להסתירה. וכןן חשש שחטיבת זיקת צירוני תגרום לסטיקול העיסקה (או לסטיקול עסקאות המשך) עליה בהבירות מדברי זאבי לром: "...לא נותנים לי עכשו [בעקבות פטפטומים על זיקת צירוני] לקבל יותר מ-20%" [ת/967] ומדברי צירוני לром: "תבין, לו [לזאבין] אף אחד לא יגיד תמכור. יש לו [היתר] פשוט לא יתנו לו יותר רישיון" [נ/78A].

³⁶ ראו בהקשר זה את הערתי לром בעט שumped על דוכן העדים [פ/11-6510].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   חשש זה קין אצל שלושת השותפים אחד. פשיטה זוABI חשש שהגilioי עלול לסכן את התמימות
 2   עסקות הרכישה ולפגוע בו פגעה הרבה. אולם החשש היה גם מנת חלוקם של צ'רנווּי ורומ. גם לשני אלה
 3   היה עניין גדול בהתמכשות העסקה; חן מפני שצ'רנווּי השקיע סכום כסף גדול והן – ואולי בעיקר –
 4   משום שצ'רנווּי ראה את ההזדמנויות העסקיות הצפונות ברכישת מנויות בזק. אלמלא היה לצ'רנווּי עניין
 5   כה מהותי בעסקה לא היה מותר על עגנון זכויותיו בהסכם עם הבנקים ולא היה מותר על מינויו רום
 6   כديرקטור. החשש לסיכון של העסקה הוליך אותו, לפחות בשלב הראשון; היינו, קודם להתגבשות
 7   העסקה וזמן מה לאחר שנחתמה, לגמישות רבה ביחס לזכויות האמורות.
 8

9   על החשש שחסיפה וגליוי עלולים לפגוע באינטרס של צ'רנווּי ורומ. ניתן למודם מהتبטאות מאוחרת
 10   של צ'רנווּי. כחץ שנה לאחר חתימת הסכמי הברירה והאנמנות התגלע סכוך קשה בין צ'רנווּי לבין זאבי
 11   על רקע יישום החסכמים. צ'רנווּי ורומ שכללו איים על זאבי שאם לא יגע עמו להסכומות סבירות
 12   תפורסם זיקת צ'רנווּי לעסקת בזק. בהמשך כמזהה אחרון נסקלה אפשרות של מימוש האיים. בשיחה
 13   שנקלטה בהזנת סטר ביום 3.11.00 נשמע צ'רנווּי אומר לרום שעלייתם להודיע ברבים ש"תמורה כסף
 14   שלנו כמה 'בזק' – הנה עבשו נזין אותו בפה". תגובתו של רום: "צריך לחשוב טוב...[נזיין]³⁷ את
 15   עצמנו" [ג/נ78א]. מכאן ברור שהשניים מודעים שהפרוסם עלול לפגוע גם באינטרס שלהם. על כן
 16   נחוcharה גם מצדם שמירה קפדנית על הסודיות.
 17

18   רום נחקר בבית המשפט אודות ההتبטאויות הללו. ההסבר שנייתן מפיו הוא ששמירת הסודיות מצד
 19   צ'רנווּי נעוצה בתנויות הסודיות המחייבות שבחסכמים. החשש היה שפריצת חומרת הסודיות תיתן
 20   בידי זאבי נשק (טענת הפרה יסודית של החסכמים) שיסכל את הتبטיאות המצדקות של צ'רנווּי
 21   [פ/נ6958]. צ'רנווּי לא עמד על טעמי ההסתירה מצדדו וצ'רנווּי רק את זאת שהיה מודע לכך שאינו חשש מכך
 22   שהפרוסם ימנע ממנו לקבל היתר לרכישת מנויות נוספות [נמסר לי שבגללי לא נזנים לו היתר מעבר
 23   ל-20% ונפלט לי. מפני שהייתי מודע מועס, שלא יתנו לו יותר. שכולם יידעו ולא יתנו לו יותר.
 24   פשוט אני חזר ואמר כל בן אדם שהוא בועס הוא יכול להגיד הכל אז נפלט לי באותו רגע.
 25   אמרתי את זה." [פ/נ5827].
 26

27   התבטאוות של רום מזמן מושן כאמור: ""צריך לחשוב טוב... את עצמו"" [ג/נ78א] משקפת את החשש
 28   האמיתי של צ'רנווּי ורומ מפני פגעה עצמית, באינטרס שלהם, על ידי פרוסם. רק כעס ותוהשה
 29   شمתקיים סיכון גדול לאובדן החשקה הכספיה בערובה המימוני הוציאו את צ'רנווּי משקלו
 30   והניעו אותו לאיים בפעולות "התאבדות". "התאבדות" בהקשר זה אין פרושה חסיפה של מעשה פשע.
 31   אדם רצינאי; במיוחד מי שכיספי עروبת המימון אינם כספו האחrown, יחשך כל דרך אפשרית לשמיירה
 32   על כספו ולמנעת פגעה באינטרס כלכלי שלו זולת חסיפה פשעיו. הנכוcharות של צ'רנווּי לחושף את קשריו

³⁷ הביטוי הולגי הזה, שהוא די שכיח אצל צ'רנווּי, לא נקלט במכיר החקלה כתגובה רום. נראה שהביטוי שהושמע, מכל מקום ברור שروم הביע חשש שהפרוסם יגע לא רק בזאבי אלא גם ב"עצמנו".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

עם זאבי מתיישבת בבסיסה עם הנחה שהחchipה לא כרוכה בגילוי מעשה עברה, יותר מאשר מתיישבת עם גילוי עברה כאמור.

גם זאבי, בשלב שבו ניטה מחלוקת כספית מרובה בין צירני, עשה מעשה שיש בו משום סכנת חSHIPת קשריו עם צירני. הוא צירף את ע"ד זאב חפי כמוון מותוך או אפשר והניה את מסמכיו ההתקשרות עם צירני לעיננו (ראו להלן). קשה להלום מהלך כזה מצד מי שմבקש להסתיר התנהלות עברייןית.

התביעה טענה שלאחר עסקות הרכישה M&C הושלמה לא היה עוד טעם בהסתורת זיקת צירני אלא אם כן הגלי עולל לחשוף את אי חוקיות העסקה עם צירני. טיעון זה אינו בהכרח נכון. שכן ל>ZABI ולצירני הייתה ציפייה לרכישת חבילת מנויות נוספת של בוק ואוטו הייגון שהניע את שמירת זיקת צירני בסודיות לקרأت העסקה הראשונה התקיים גם לאחריה.

מצאה העובדה במסכם פרק זה הוא שתכליית הסודיות הלבנה ומעשה הייתה הסתורה; הסתורת זיקת צירני לעסקת המניות כדי שגורמי משרד התקשרות וגורמי הבנקים לא יידעו דבר על כך.

עם זה עליי להציג שהמסקנה שנדרשה הסתורה למניעת סיכון העסקה אינה ממשעה הסתורה של מזימות הונאה או התנהלות בלתי חוקית. יתר על כן, קשה מאד להלום שמזימות הונאה התגבשה בין זאבי לצירני ורומי בהסכם כתובים. גם אם ההסכם נשמר בנסיבות מאובטחות, סודיותם (במובן של הסתורת מזימה פלילי) מוגבלת. בגין העסקה מעורבים לא רק בעלי העניין בה (ובסודיות מטרותיה הבלתי חוקיות), אלא גם מספר עורכי דין. עורכי הדין אינםצד עסקה ועל כן קשה לבתו בהם שיינצטו לבבב את סודותיה האפלים של עסקה (בהבדל ממשימות סודיות השותפים לה).

העלה לעניין קומיסר

מצאי העובדה שנקבעו עד הנה שעניינים ההסתורה אינם מושיכים לקומיסר. קומיסר, גם לפי השקפת המאשימה, קומיסר לא היה שותף לשកר שנקשר בין זאבי לבין צירני ורומי לרכישת משתתפות של מניות בזוק ואגב כך להסתורת זיקת צירני לעסקת המניות ולהציג מכך שזאבי הוא רוכש המניות היחידי. אכן קומיסר היה שותף לניסוח הסכם הברירה והסכם הנאמנות. לפיכך הייתה לו מודיעות לתניית הסודיות הקפידה. תניה זו נסחה לפי דרישת הלקוח (זאבי). אולם מן המודעות הזאת לא ניתן לגוזר מסקנה לעניין מודעונו של קומיסר לתכליית הסודיות. בהעדר ראייה בעניין זה לא אוכל לקבוע שקומיסר היה מודע לחשותו של זאבי שחשיפת זיקת צירני לעסקה עלולה לסלול את העסקה. כפי שניתנו היה לראות מין הדיון הקודם, זאבי הקפיד שלא למסור מידע שאינו נחוץ גם לקרים שכאנשי האמון שלו, לרבות עורכי דין (למשל גאל ארנון). על כן איןני יכול לקבוע ברמת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

הסתברות מספקת ששה שזאבי הנחה את קומיסר לנוכח תנויות הסודיות בהסכם, הוסיף לכך
1 הסבר בדבר הסיבה והתכלית של הוראות סודיות כה מוחמירות.
2
3
4 למקרה שלילי זה אין השלכה רבה על שאלת האחוריות של קומיסר לעבירות המרומה הנטענות.
5 השאלה אם קומיסר נתן יד להציג מצגים כזובים (מבחינה אובייקטיבית) אינה כרוכה בידיעת הכללית
6 המצג הuczob.
7
8
9

**ההסכם ומשמעותו המרומה
MOA, MOA ו-HOA**

10 איני רואה טעם להידרש לבחנות שערכה התביעה בין ה-HOA לשכנן תהיה כוונת נסח ה-
11 MOA אשר תהיה ותהיה ההבנה וההסכם שליליה הגיעו השותפים קודם לניסוח ה- MOA אשר
12 תהיה, העבודה שזאבי סירב לחתום על ה- MOA ממשמעה שהוא לא הסכים לפרטים שונים הכלולים
13 במסמך זה. חתימת הצדדים על ה-HOA ממשמעה שתוכנו הוא גדר ההסכם שהושגה ביניהם.
14
15

התביעה מינהה שטיוטת המזכר הבסיסי מוגלה בחובה, או לכל הפחות מחייבת על הסכמה לרכישה
16 משותפת של מנויות בזק. לדעתי התביעה רואה, במידה רבה, כל הרים כהרים. אולם גם בהנחה שמן
17 ה-HOA ניבטה הסכמה בלתי חוקית, נראה לי שהשעתה התביעה לעניין טעמי סירובו של זאבי
18 לחתום על הטיווה אין ביסוס ראייתי ואין סימוכין הגיוניים. לא מתאפשר על הדעת שאנשי עסקים
19 מנוסים אלה יותרו הסכמה שהושגה ביניהם בלי עיגון במסמך כתוב. גם אם הייתה הסכמה כזו,
20 מרגע שנחתם הזכ"ד הבסיסי, איש מן השניים אינו יכול לדרש קיום תנאי שנקלה בטיוות הזכ"ד
21 ונשמטה מן הזכ"ד הבסיסי עצמו. הצדדים החתוםים מוחיבים לכל עניין שהוסכם ביניהם ולא לכל
22 מיני רעיונות, חוקים או בלתי חוקים, שלא מצויים במסמך החתום.
23
24

25 ניתן להעלות כמה השיעית לאחרות שהגion מוצדק הרבה יותר. השערה אחת היא שזאבי ביקש לצמצם
26 ככל הנינת את היקף הזכות שהוא מעניק לצרינוי. הוא עיין בטيوות הזכ"ד, שכלל אותה שוב והגיע
27 למסקנה שהיא מעניקה לצרינוי "יותר מדי". لكن סירב לחתום על טיוות הזכ"ד והשתמש ב"חוק
28 הבזק" כתירוץ. השערה שנייה היא שזאבי אכן חש שהאמור בטיוות הזכ"ד הבסיסי אינו עולה בקנה
29 אחד עם מגבלות חוק הבזק וכן סירב לחתום עליו. במקרה כזה החלטה שלא לחתום בשל "אי
30 חוקיות הסכמה" כמוות נסיגה מן הסכמה. השערה שלישית היא שזאבי, בלי או עם שתי
31 האפשרויות הקודומות, חשב שעד שהוא חתום על מסמך שיש לו "רוגשות משפטית" (בשל מגבלות חוק
32 הבזק) עליו להקדים ולקבל את אישור עורך דין. הוא אמן ניסח במזו ידיו את הזכ"ד הבסיסי (HOA)
33 אך כלל בו תנאי מפורשת שההסכם כפופה להוראות חוק הבזק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   אכן אלה השערות בלבד. אך גם גישת המאשימה משקפת השערה. תהא סיבת הסירוב לחתום אשר
 2   תהא. טיוות הזכ"ד הבסיסי שלא נחותמה אינה יכולה לשמש בסיס לקביעת תוכנה של ההסכם
 3   שגובשה על דעת השותפים. ההסכם קיבלה ביטוי בשני מסמכים חתומים: הזכ"ד הבסיסי והתוספה
 4   לזכ"ד³⁸. גם להסכם זו לא ניתןilihס משמעות קבועה ובלתי ניתנת לערעור, مثل למאמר אלוהי
 5   שיריד מסני ותקבע אל עד-אין-זורך. ההסכם הלאוון מזכיר הבנות הראשוניים שלאחר מכון נחנו,
 6   בהיבטים שונים, והתגבשו לכלל הסכומות חוזיות מפורטות. אם יש הבדל שלא ניתן ליישב אותו בין
 7   ההסכם הבסיסי לבין ההסכם המאוחר דוחה את המוקדם (Posterior derogat priori)
 8   . כך גם התייחסו עורכי הדין לדבר [פוקיטוונגר פ/1621, 1422].
 9

10   אמץ בדוגמה פשוטה אחת. בפסקת תשלום דיווידנדים בטיוות הזכ"ד הבסיסית (MOA) נקבע כי
 11   במקרה שבוק תחלק דיווידנדים זוכה צירני בחלוקת היחס של הדיווידנדים שתתקבל "חברה
 12   הישראלית" של זאבי
 13

14   **In the event that any dividend shall be declared or distributed by B
 15   after their purchase by the Israeli Company, a proportional part
 16   of such dividends shall be paid to MC (צירני) or credited against any
 17   purchase of the B shares by the Trust, respectively**
 18   [פסקה 13 של ת/6]
 19

20   ואילו בזכ"ד הבסיסי (HOA) נקבע כי 50% של הדיווידנדים שיישולמו לחברת BV (של זאבי) יוחזקו
 21   בNAMENOT עבור הטרסט (של צירני) עד למימוש האופציה בידי הטרסט. אם הטרסט יבהיר שלא לממש
 22   את האופציה ויבטל את ההסכם בלי לרכוש את מנויות בזק יחוזרו הדיווידנדים לחברת זאבי.
 23

24   **50% of any dividend that will be paid to BV Corp. will be held in
 25   escrow for the Trust benefit pending the implementation of the
 26   option by the Trust, in the event that the Trust will select to cancel the
 27   Trust agreement without purchasing the BV shares then the escrowed
 28   dividend....will be returned to the BV corp.** [פסקה 4 ת/13]
 29

³⁸ כוורתה של התוספה היא Addendum to MOA. התוספה כתובה בידי עוז'ד נשיך. לי נראה שהצדדים התכוונו שזו תהיה תוספה ל-HOA ונשח הכוורת פשוט טעה. הדבר מתבקש מותוכם של פרטם ב-AMOA (סעיף 3 של ה-AMOA מתייחס לסעיף 4). תוכן התייחסות מראה שההפנייה היא לסעיף 4 של ה-HOA. נשח לכך ה-AMOA מזכיר את מוסך ה-escrow שנקבע ב-HOA אין לו זכר ב-AMOA.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1 הבהירנה ברורה. נוסח ה- MOA מותאים יותר להסכם שותפות שבמסגרתו זוכה כל שותף בחלוקת
 2 היחסים ברווחים (דיוידנדים). נוסח HOA מראה אחת מהשתיים; הצדדים, או מי מהם אינו מעוניין
 3 בשותפות, או, שהצדדים הבינו ששותפות, הינו גיבוש זיקת בעלות למניות לאלהר, היא בעיתית
 4 מבחינת הדין וכן שינו את ההסכמה לתבנית של זיקה עמידה.

6 ייאמר עוד שני המסמכים נערכו באותו יום . הראשון מביניהם , ה-HOA , לא נחתם ; המאוחר יותר ,
7 ה- MOA , נחתם . בנסיבות אלה אין לקבל את הטיעון שה-HOA משקף את ההסכמה שהתגבשה
8 במוגרת ה-MOA .

10 מכל מקום במקומות או זיכרוני הדברים הללו אין הוכחה להסכמה או הבנה בדבר יצירת זיקה
11 מסווגית.

פְּצָבֶת בְּרִירַה וּפְצָבֶת בְּנוֹאֲמִינָה (אַסְפָּרוֹן)

אמצעי שליטה

המאשימה טוענת שההסכם יש ביטוי לתוכנית המרומה המשוותפת לפי שההסכם משקפים העברת
אמצעי שליטה בחברה המחזיקה במניות בזק שנרכשו בידי זאבי לשותפו צירני. מילא יש בכך
החזקת אמצעי שליטה, בשותפות עם זאבי, בתאגיד "בזק". העברה כזו היא דרושת היתר משרד
התיקשות [סעיף 3(ב) של צו התקשרות (בזק ושותפים) (קביעת שירות חינוי שנונתת "בזק" החברה
ישראלית לתקשרות בעמ') תשנ"ז – 1997]. זאבי וצירני, בסיווגם רום וקומייסר, הוו את משרד
התיקשות בכך שהעלימו מגורמי המשרד את ההסכם והשיגו במרומה את היתר רכישת המניות.

אין חולק שהחסכמים לא הובאו לידיית גורמי משרד התקשרות. על כן שאלת מפתח היא האם החסכמים משקפים העברת אמצעי שליטה בתאגיד המחויק במניות בזק (שחיה, בשרשור, העברת אמצעי שליטה בתאגיד בזק).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 חוק הבזק הגדר רשות מצעי שליטה בתאגיד כך :

2 "אמצעי שליטה", בתאגיד – כל אחד מלאה :

- 3 (1) הזכות להצבעה באסיפה כללית של חברה או בגוף מקביל לה של תאגיד אחר;
- 4 (2) הזכות למנות דירקטורי או מנהל כללי;
- 5 (3) הזכות לשותף ברוחו התאגיד;
- 6 (4) הזכות לחלק ביתרת נכסיו התאגיד לאחר סילוק חובותיו, בעת פירוק³⁹.

7 אלה הטיענות והמענות בעניין פרטיה ההסכמה שהتبיעה רואה בהם העברת רשות מצעי שליטה כאמור.

10 **מיini דירקטוריים מטעם טנידה ב-CSS – השקפת התביעה**

11 תכניתו המקורית של זאבי הייתה להחזיק במניות בזק באמצעות חברת אס זורה (CSS) שלצבי
12 שליטה מלאה בה, שתחזיק במלוא מניותיה של החברה הישראלית (זאבי תקשורת אחזקות), שתיהיה
13 בעלת מניות בזק⁴⁰. תכנון זה שימש את הצדדים להסכם הברהה ובגדרו נקבע של CSS יהיה
14 דירקטוריון בן 4 חברים שיתמנו בידי זאבי (באמצעות גלובל השולטות ב- CSS). שניים מכל ארבעת
15 הדירקטורים יתמננו מותוך רשות אנשים שיומלאו בידי טנידה, הנאמנות הזורה שבשליטת צירני
16 [סעיף 6.1 להסכם].

17 הזכות למנות דירקטורי נחשבת ל"רשות מצעי שליטה בתאגיד" (ראו לעיל). טענת המאשימה היא שהסכם
18 הברהה הקנה לצירני, הלהה למעשה, זכות למנות דירקטוריים ב-CSS. שכן זאבי מחויב על פי
19 החסכם למנות שני דירקטוריים שהם מומלצי צירני. הוא אכן חופשי למנות במוקום שניים כרצונו.
20 لكن, מעשית, לצירני יש זכות לכוף את זאבי למנות שני נציגים מטעמו של צירני לדירקטוריון.
21

22 לכל הפחות החסכם משקף זכות למינוי משותף שהוא: "הפעלה בידי שניים או יותר של הזכות למנות
23 אותו דירקטורי, לבחור בו או להעבירו מכחונתו" [סעיף 1 של צו הבזק]. גם מינוי משותף ללא היתר
24 נאסר על פי דין [סעיף 3(ב) של צו הבזק].

25 כיוון שדיrectoriון CSS הוא בעל הסמכות למנות את הדירקטוריים של החברה הישראלית המוחזיקה
26 במניות בזק, ממילא לצירני, באמצעות נציגו בדיrectoriון CSS הסמכות למינוי משותף של
27 דירקטוריים בחברה המוחזיקה את מניות בזק. בעקביפין לצירני 50% מאמצעי שליטה זה.
28

³⁹ ההגדירה לקויה חוק תקשורת (זק ושידורים) תשמ"ב – 1982 אך נראה כי זו, בשינויים קלים, הייתה ההגדירה
שנכללה בחוק הבזק

⁴⁰ מאוחר יותר דרש משרד תקשורת שחברת האס תחולף בחברה הישראלית וכן ב- 29.11.99 הוחלפה CSS-ב-זאבי
תקשורות בינלאומיות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 התביעה הצביעה, בסיכוןיה, על מספר הטעباتיוות מפי הנאשם, ב"זמן ממש" ובשלבי החקירה
 2 השונים שמהן ניתן להסיק שאף הנאים סברו שהסכום הברירה הקנה לטניה זכות למנות שני
 3 דירקטוריים ב-CSS [קומייסר –ת/1169, 1171; צירני –ת/971, 4925, פ/ 5480, ת/325]. גם ערכי דין
 4 של צירני (נשייך ובעיקר פיכטונג) העירו, לאחר עיון בטויות של מסמכים כי הזכות להמליך על
 5 דירקטוריים עשויה להתרחש כמיינוי דירקטוריים וכהעברה אמצעי שליטה [ת/10, 161, 22, 548
 6 פ/1470].
 7

8 זאבי עשה מאיץ גדול, בסיעועו יאל ארנון, לקבל את הסכמת המדינה, כבעל השליטה (או בזוק,
 9 להעניק לԶאבי את המועד שהוא ל- C&W לעניין מיינוי דירקטור בתחילת הייתה C&W וכאן
 10 למנות דירקטור. אולם שיינוי בתקנון החברה ייחד בעלת השליטה את סמכות מיינוי הדירקטוריון אך
 11 הושגה הבנה עם C&W שזו תוכל להמליך על דירקטור אחד ויישעה מיינוי לפי המלצתה. זאבי הסביר
 12 את המאץ להשפיע על קבלת זכויות דומה לזכותה של W C&W בראzon לקבל "נצח בהנהלה כדי שיכל
 13 להשפיע על הנהול" [ת/1126 וראו גם פ/2995 ופניות ע"ד ארנון ת22].
 14

15 הווע אומר מנקודת ההשערה של זאבי הזכות להמליך על מיינוי דירקטור (תוך הסכמה שיתמינה מי מן
 16 המומליצים) כמוות כמיום יכולת להשפיע על ניהול החברה ולקיים מעורבות ושותפות בהחלטות
 17 עסקיות של החברה.
 18

19 בעודו ותיהם במשפט עמדו הנאים (בעיקר זאבי וצירני) על כך שהענקת הזכות להמליך על
 20 דירקטוריים נועדה לשם "SKUPOOT" התנהלות זאבי ב-CSS וכי לא ניתן לפקח על התנהלות
 21 זאבי, להן על האינטרסים של צירני ולהבטיח שימוש נאות בכיסי ערבות המימון שצירני העמיד עוד
 22 ציינו הנאים את זכותו של זאבי לפטר את הדירקטוריים מומלצי טניה ואת שימושו "הקול
 23 המכريع" בידי זאבי כגורם הגורעים מכוח ההשפעה ומנסיבות הזכות להמליך על מיינוי
 24 דירקטוריים (ראו להלן).
 25

26 **SKUPOOT** – התביעה מפרקמת בטענה ה"SKUPOOT" בשל כמה טעמים. ראשית, נשיך העיד שתכלייתה של
 27 הזכות להמליך על 50% מן הדירקטוריים הייתה להקנות לטרסט "אייזהו control על ניהול העניינים"
 28 [פ/1078]. מכאן נשמעת "שליטה" ולא "SKUPOOT" גרידא. שנית, אילו חפכו הצדדיםSKUPOOT בלבד
 29 , די היה בדירקטור אחד וכן ניתן היה להגביל את סמכות הדירקטוריים ל'יפוי' בלבד. שלישי,
 30 טיעון SKUPOOT אינו מתישב עם הוראות נוספות הסכם הברירה (למשל, הזכות למעורבות של
 31 נציגי טניה במינוי מנכ"ל או ההוראה בהסכם ש"הקול המכريع" יבוטל מיד עם הפרטת חברה בזוק).
 32
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 הזכות לפיטורי הדירקטורים - הסכם הבירהו מניח בידי טנידה כוח השפעה מסוים על מינוי שני
2 דירקטורים מומלצים בידי אלם אינושול אל את כוחו של זאבי, השולט בחברות, לפחות את מי מן
3 הדירקטורים. קומייסר וזאבי הביעו את השקפתם שהسمכות הזאת מאיינית את כוחה של הזכות
4 להמליך על מינוי באמצעות סמכיטה [קומייסר – פ-7153, 7528; זאבי – 2999].
5

6 התביעה סבורה שהשफעה זו אין ממש והוא מושווה טעמים. הטעם הראשון הוא שהוראת הדין
7 המגדירה "אמצעי שליטה" מחו מותמקדת בזכות למעטן דירקטור. מכאן ברור שהכח לפטר דירקטור
8 אינו גורע ואינושול את משמעות זכות המינוי כ"אמצעי שליטה". הטעם השני הוא שלפי הסכם
9 הבירהו שניים מן הדירקטורים צרכיהם להיות מקרוב מומלץ טנידה. לפיכך פיטורי דירקטור يولיכו
10 למינויו של דירקטור חדש שהומלץ בידי טנידה. לפיזה, בהיבט של כוח שליטה, אין סמכות הפיטורים
11 כל משמעות. הטעם השלישי נועז בעבודה שזאבי פיטר בשלב מסוים את רום מתפקיד של דירקטור
12 בחברות זאבי ובסיוע קומייסר הסתיר את הפיטורין מרום ומציגנו. אין זאת אלא שזאבי וקומייסר
13 היו מודעים לכך שלפי ההסכם יש להחליף את הדירקטור המפטר ברגע אחר של טנידה.
14

15 הקול המכרייע - בהסכם הבירהו נקבע [סעיף 6.3] שהדירקטוריונים של CSS והחברות הישראלית
16 ינוו יו"ר מקרב הדירקטורים נציג זאבי שייהי בעל זכות הכרעה (casting vote) במקרה של שוויון
17 בהצבעה בדירקטוריון. סברת הנאמנים היא שכוח ההכרעה זהה, נשמר בידי זאבי, מבטל את
18 המשמעות של הזכות שהונקה לצירנו להמליך על מינוי שני דירקטורים.
19

20 המשימה גורסת ש"הקול המכרייע" אינו משיליך על המניעה החוקית של הקניית "אמצעי שליטה".
21 הזכות למנות דירקטור היא עצמה בגדר "אמצעי שליטה". "אמצעי שליטה" הוא כוח השפעה מסוים
22 על מALLEי התאגיד. האמצעי אינו מקנה, בהכרח, "שליטה" בתאגיד. "הקול המכרייע" עשוי להוות
23 אמצעי לריסון "שליטה" אך הוא אינו מאיין את אמצעי השליטה כשם לעצם.
24

25 זה עוד זה. פסקת הקול המכרייע בהסכם הבירהו קובעת שזכותו של זאבי למינוי יו"ר דירקטוריון
26 מטעמו ומיימוש הקול המכרייע בידי היו"ר תפקע מלאיה כאשר בוק תחול מלholot "חברה ממשלתית".
27 הוראות דומה תחול, לפי ההסכם, עם מימוש האופציה בידי צירנו. הסכומות אלה מעידות ש"הקול
28 המכרייע" גuded למונו מצירנו השגת שליטה בחברות [פוייכטונג פ/9, 1447; פ-7523/7528-9]. קומייסר פ-2-3540-2[3540].
29 ולא גuded, כהשპחת זאבי, לאפשר ניהול יומיומי תקין של החברות הללו] זאבי פ/2-3540-2[3540].
30

31 ביום 27.11.00 חתמו זאבי וצירנו מסמך הבנה שבו התייחס זאבי שלא לשמש בקול המכרייע זולת
32 במקום שצפוייה הפרה של חוק הבוק [ת/256]. מעדויות והתבטואיות של צירנו, רום, נשיין, פוייכטונג
33 וקומייסר ניתן לגוזר שמסמך ההבנה הביא לידי גיבוש בכתב הבנה בעל פה שנוצרה עוד קודם לכן.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

להבנה זו מיהשת התביעה משמעותו הרבה בכל הנוגע לכוח ה"שליטה" המגולם במינוי שני נציגים לדירקטוריון. הזכות למינוי מוחצת מקרוב הדירקטורים בחברה מיקמה "חזקת שליטה"⁴¹ בחברה. הייתה יכול לחשוב ששימור "קול מカリע" בידי בעל מוחצת מספר הדירקטורים, שולל את חזקת השיטה. אולם "קול מカリע" שהשימוש המוסכם בו מוגבל רק לנסיבות נדירות של פגיעה אפשרית בחוק הבוק אין יכול לשולל את החזקה שכן כוח השיטה המגולם בנסיבות המינוי של מוחצת מספר הדירקטורים אינו מוקהה באמצעות הזכות ל"קול מカリע".

קווורים (summons) בדינוי הדירקטוריון – הסכם הברית קובע דרישת קוורום של 3 דירקטורים לפחות קיום ישיבות הדירקטוריון [נ.6(ב)] להסכם]. מכאן ברור שלא יכולה להתקיים ישיבת דירקטורים בלי נוכחות של נציג טנדזה. הנוגעים בדבר העידו שתכלית דרישת הקווורים היא פיקוח [פוכטונגס פ-5 ; 3557 פ/ז אובי]. התביעה מסכימה שהכללת דרישת קוורום בהסכם אינה מהוות, כשהיא לעצמה, העברת אמצעי שליטה; אך יש בה כדי לתמוך בטענה שהזכות למינוי דירקטורים نوعה להבטחת ניהול משותף של החברות.

מינוי דירקטורים מטעם טנדזה ב-CSS – השקפת ההגנה
הנאשימים, בעדויתיהם ומיפוי סגורייהם שלולים באורת מוחלת את התעינה שמנגנון מינוי הדירקטורים בחברת CSS ובחילוף זאבי וקשריהם בייל'ן בפרק זה: "(החברות)" מהוות העברת אמצעי שליטה. מכל מקום, לטענות, הסדרת המנגנון האמור לא نوعה להעניק לצרוני אמצעי שליטה בחברת השולטות בחברת המחזיקה את מנויות בזק. תכילת המנגנון הייתה יצירת מנגנון פיקוח עבור צירוני כדי שיווכל לוודא את קיומם המחייביות כלפיו. על כן הסדרת המנגנון לא נעשתה כדי להוילך התכליית האמיתית – שקיות ופיקוח – מוכחת על פי שני בסיסי טענה. האחד, שמתיקיימת הבדיקה ברורה בין זכות החמלצה המתיקיימת לאורך חי הסכם הברית לבין זכות המינוי המתיקיימת לאחר תפוגת הסכם הברית ומיימוש האופציה⁴². עם מיימוש האופציה תקום לטנדזה זכות למנות דירקטורים, להשתתף בבחירה מוכ"ל ותבטול זכות היהר של זאבי ל"קול מカリע" [סעיף 6.5 – ת/55]. מכל זה נשמע לאו. הצדדים להסכם הברית כיוונו לכך שבתקופת האופציה לא יוכל צירוני למנות דירקטורים והדבר נשמע בעליל מן הסדר שנקבע לאחר תקופת האופציה.

⁴¹ סעיף 14 לחוק הבוק הגדרו "שליטה" – כמשמעותה בחוק ניירות ערך, בין במישרין ובין בעקיפין" וחוק ניירות ערך הגדרו "שליטה" – היכולת לבוּן את פעילותו של בתאגידי, למעט יכולת הנבעת רק ממילוי תפקיד של דירקטור או מושהה אחרת בתאגידי וחזקת על אדם שהוא שלט בתאגידי אם הואמחזיק מוחצת או יותר מסווג מסוים של אמצעי השיטה בתאגידי"

⁴² נזכיר שמיימוש האופציה אפשרי אם צירוני ימוד בדרישות חוק הבוק אם תחול הפרטה של בוק ויסרו מגבלות מכירת מנתה החברה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

ביסיס הטענה השני הוא שהמניעה החוקית להעברת אמצעי שליטה הלה ביחס לחברת המחזיקה
במניות בזק, זאבי תקשורת אחוקות. בין טנדיה לבן זאבי תקשורת אחוקות חוצנות החברות (CSS)
וחליפתה זאבי תקשורת בגין".ל. לטנדיה אין זכות למנות דירקטורים או להמליך על מינוי דירקטורים
בחברות (והיינו אך לעניין מנכ"ל). אכן הדירקטורים והמנכ"ל של תקשורת בגין"ל מתמנים בידי
הדירקטוריון של חברות ובديرקטוריון זה עשויים לבחון שני מומלציו טנדיה. אולם אלה חסרי כל
השפעה על ניהול תקשורת בגין"ל או על מינוי הדירקטורים שלה מסווגו "קול מכריע"
בדירקטוריון החברות. במצבות שבהן ולא יכולה להיות כל השפעה של טנדיה על התנהלות
בקשותה בגין"ל המחזיקה במניות בזק, לא ניתן לומר שההסמכות להמליך על מינוי דירקטורים
בחברות היא בת השפעה עקיפה על העברת אמצעי שליטה במניות בזק. כך הסביר ע"ד פוקטונגרא:

זו הבזק בדבר על בזק. זו הבזק לא מדובר על חברות שהן מלמעלה... ניקח מצב
היפותטי שבו היהיטה לו [כירנו] זכות למנות דירקטור אחד מוך שורה ב-CSS זה
משנה משווה? גד זאבי ממנה 9 והוא ממנה אחד. אין לה מושמות לאבי הדירקטור
בזק. אני אומר כל הנושא של אמצעי השליטה זה לאABI עצמה. פה אני מדובר
ملמעלה ה- casting vote הוא למעלה הוא ב-CSS [פ/1474-1475].

מכאן מתבקש שגם אם עורכי הדין שגיבו וניסחו את פרטיו הסכム הברירה שגו בהבנתם את השלכת
הוראותיו על הסוגיה של העברת אמצעי שליטה, אין זאת אלא שלא בלי מיוען להעברת אמצעים אלה.
להיפך הם, לפי הנחיה הלקוחות, חיפשו דרכים לשרת את המטרת העסוקה של הלקוחות בלי פגוע
בהוראות החוק.

זכות להמליך על מינוי אינה זכות למניות – תקוני החברות מאפשרים מינוי דירקטורים בידי "בעל
מניות" בלבד (ת/419). לפי שגד זאבי הוא בעל המניות היחיד בחברת האס זאבי גולבל שהיא בעלת
השליטה המוחלטת בחברות, אין איש זולת זאבי שיש לו זכות למנות דירקטורים בחברות המחזיקות,
במיושרין או בשרשור, במניות בזק. אכן הסכם הברירה הקנה לטנדיה זכות שניים מן הדירקטורים
יתמנו מקרוב מומליצה. אולם קומיסר העיד על עצמו שבחן היבט את חוק וצו הבזק והגיע לכלל
מסקנה שהזכות שהוענקה לטנדיה אינה הזכות למנות דירקטור ומילא הענקתה גם אינה העברת
אמצעי שליטה. הטעם לכך הוא שזאבי רשאי שלא למנות את מי שהוא מומלץ בדי טנדיה (במהלך "חיי")
חברה סירב זאבי למנות את מומלץ טנדיה יצחק רט ואיש לא טען כלפי שהוא מוחיב בכך), יש לו
זכות בלעדית לפטר כל דירקטור שהוא ומכל מקום הסכם שימר בידי זאבי "קול מכריע" שאינו
אפשר לדירקטורים מטעם טנדיה להשפיע על ניהול החברה. יתר על כן. קול מכריע הוא עצמאי יותר
مزוכות ווטו. שכן באמצעות ווטו ניתן רק למנוע קבלת החלטה מסוימת ואיilo באמצעות קול מכריע
ניתן לקבל החלטה בת ביצוע. קול מכריע מאפשר מניעה וביצוע גם יחד ויש בו כדי הקניית שליטה
מוחלטת לבעליו, בניהול החברה [קומייסר פ/נשי פ/7527, 7526, 7160-1, 7522, 7152/ פ. 1319, 1268, 1093]. זו גם השקפתם של
עורכי הדין נשין ופוקטונגרא מטעם צורני [פ/1472-3, 1640-3, 3534-5] וצירני [פ/9-6]. וכן השקפת זאבי [פ/5-3]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1
2 מגנון הkowski המכרייע געדר מן ה- HOA. זאבי וקומייסר העידו כי זאבי ביקש להוסיף תניה כואת
3 להסכם כדי להבטיח שלצ'רני לא תהיה יכולת השפעה על התנהלות החברות. הם גם טענים שהועסת
4 בתניה מעידה על מודעותם למוגבלות חוק הבזק ועל רצונם למלא בקפדנות אחר דרישות החוק.
5

6 לטענת המאשימה שהkowski המכרייע נוגע לשאלת השליטה בחברות ולא לשאלת העברת אמצעי שליטה,
7 עונה ההגנה שענין הקвол המכרייע בלבד עם מגנון הhamster נטע אצל הנאים ועורכי דין ביחסון
8 מלא שהקניות הזכות להמליך על שני דירקטוריים אינה בגדר העברת אמצעי שליטה. זה מפני
9 שהוקנית זכות להamlץ' למנות ולא הזכות למנות ומפני שהkowski המכרייע מרוקן מתוקן את כוח
10 הדירקטוריים המומלצים וממלא גם את הזכות להמליך.

11 הסיגורים גם חולקים על השקפת התביעה שמננון הhamster משקף זכות למינוי משותף של
12 דירקטוריים, גם הוא בגדר "אמצעי שליטה" [סעיף 3(ב) של צו הבזק]. שכן מינוי משותף הוא:
13 "הפעלה בידי שניים או יותר של הזכות למנות אותו דירקטור, לבחור בו או להעבירו מכחונו" [סעיף
14 1 של צו הבזק]. לטינידה אין זכות "להפעיל" את הזכות למנות דירקטור; גם לא ביחד עם אחר.
15 "ה.hamlerה למנות" אינה "הפעלת מינוי". מינוי משותף מתקיים במקום שהמציאות הנורמטיבית מקנה
16 לשניים או יותר יחדיו את הזכות למנות דירקטור והוא אינו מתקיים כאשר אחד הזכות למנות ולשני
17 הזכות להמליך על מותנה [קומייסר פ/ 60-7159-9 ; 7258- פ/ 1351, 1314, 1353 פ. פוייכטונגס
18 פ/ 1470].
19

20 תפיסת זכות הhamster כזכות למינוי משותף נסמכת, בין היתר, על חוות דעתו של ד"ר יזהר טל (שכיהן
21 כיווץ המשפטי של משרד התקשרות בעת שהוגשה הבקשה להיתר), שנינתה מעם דוכן העדים.
22 הסיגורים קוראים קריאה שונה בעדותו של טל. בחריתתו הנגידית עותמת ד"ר טל עם חוות הדעת של
23 עורכי הדין נשץ, פוייכטונגס וקומייסר והדבר הוליך אותו להסתיגיות שונות. הוא ציין שלא בבחן ולא
24 ניתח את הסכם הברירה וכן לא ערך חוות דעת מקצועית בסוגיות מינוי משותף [פ/ 2752-62 ; 2869-
25 27]. להבעת דעה מסווגת זו אין כל יתרון על חוות דעת עורכי הדין שננתנו דעתם לסוגיה hon בזמן ממש,
26 hon בחקירה המשטרתית והן בעדות בבית המשפט.
27

28 דרישת הקורום (של 3 דירקטוריים) הכלולה בהסכם הברירה אינה ממשימה מחייבת של זאבי למנות
29 את מומלצי טינידה. קומייסר הסביר שדרישה זו רלוונטית רק למציאות של מינוי ארבעה דירקטוריים.
30 במצב דברים כזה נדרש קורום כדי שלא יוכל להתקיים ישיבות במועד מומלץ טינידה בלבד. אם
31 לא מונו דירקטוריים מקרוב מומלצי טינידה, ניתן לקיים ישיבות במעמד דירקטוריים שהם נציגי זאבי
32 (הא ראייה שהחלטות זאבי לשמר בידו זכות חתימה בלעדית, התקבלה בינו לבין דעתו של רום שהיה
33 לעת ההיא דירקטור שהומלץ בידי טינידה. צירוני, רום ועורכי הדין מטעמים (נשץ ופוייכטונגס) חלקו
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

על החלטה זו בנסיבות שונים, אולם לא כללו בכך טענה שההחלטה חסרת תוקף מפני שהתקבלה בעלי קורום).

מינוי מנכ"ל

הזכות למנות מנכ"ל היא בוגדר "אמצעי שליטה". הסכם הבירה קובע שהדיקטוריונים של CSS והחברות הישראלית ימננו מנכ"ל [סעיף 6.4]. כאמור לטנידה יש זכות שניים מכרב מומליצה יתמננו לדיקטוריונים.CSS. והוא אומר, לכארה שלטנית (צירני) יש זכות מינוי מנכ"ל משותפת לה ולזאבי.

הזכות לדיוידנדים

הזכות לששתף ברוחוי התאגיד; קרא, הזכות לקבלת דיוידנד, אף היא בוגדר "אמצעי שליטה". הסכם הבירה קובע הסדר מוסכם לעניין חלוקת דיוידנד שיתקבל מבווק. בנקודות המוצה החסכים מורה שבמשך 5 שנים האופציה יונצלו כספי דיוידנד שיתקבלו ב-CSS, מבווק, באמצעות "החברות הישראלית", - לחזור הלואת הרכישה (למאגד הבנים), כדי לצמצם, בהתאם, את היקף בטוחת המימון ("רווחת המימון"). כן מורה הסכם הבירה שכיספי הדיוידנדים יופקו בחשבון הנאמנות (escrow). השימוש בכיספים ייעשה רק בחתימות מושמנים (סוכני) האסקרו. עורכי הדין קומיסר ונשיך נקבעו להיות המושמנים.

המשמעות טעונה שהפקות כספי הדיוידנד בחשבון האסקרו נועדה לטנידה ושההסכם בין הצדדים הייתה טנידה לקבל את הכספי לרשותה בסיום תקופת החסכם, או נסיבות מימוש הבירה (אופציה) או כאשר צו הובק יתר את הדבר.

זכאות בסיום החסכם - הסכם קובע כי בסיום תקופת החסכם בתמורה למימון העצמי, תהיה טנידה זכאית ל-50% מן הכספיים (כספי דיוידנד ואחרים) שייצטרו בחשבון הנאמנות או לסכום של 100 מ"ז, הגובה מבין השניים [סעיף 5.2 של הסכם הנאמנות – ת/55].

עורכי הדין פxicטונגרא珂ומייסר הסבירו כי הוראת החסכם נועדה להבטיח שצירני יקבל את התמורה שהובטה לו בחסכם הבירה עבור העמדת בטוחת המימון לרשות זאבי במלאה תקופת החסכם. בלשונו של פxicטונגרא珂מידה ואתה [זאבי] **תפסל ולא יהיה לך** **בസך זאת תעמיד את הכספיים האלה** [פ/1436]. וכן ההסביר של קומיסר לשכף אין "כתם" של דיוידנד ולפי שזאבי חוויב בתשלומים ריבית על הלואת כספירווחת המימון, עשוי החסום שייצטר ביחסו הנאמנות לשמש עבור התשלומים האמור [פ/3-7602].

זכאות בעת מימוש האופציה - הסכם הבירה מעניק לטנידה זכות לקבל 50% מן הדיוידנדים שייצטרו בחשבון הנאמנות בעת מימוש האופציה [סעיף 3.4 ו- 3.1 של ת/55].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תט'ב-04-000904 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1 זכאות לדיוידנדים בהתקיים דרישות צו הבזק – הסכם הבירה מקנה לטניהה זכות למשוך את
2 הכספיים שבחשבו האסקרו בכל עת, בתנאי שהדבר יחולם (comply) את תנאי צו הבזק [סעיף 7.4]
3 **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55**.

המשמעות היא ששליטה על היבטים מסוימים של הלקוח מושם כ的缘ן (reason) לחייב אותו לבצע פעולה מסוימת. במקרה זה, הלקוח יאפשר ללקוח אחר לבצע פעולה מסוימת.

הנה כי בן טענת המאשימה היא שגבשה הסכמה בין זאבי לצ'רנוו שהקنته לטנייה (צ'רנוו) זכות לשותפות מלאה בדיויידנדים שיתקבלו מ揳' במערכות "החברות הישראלית" (זאבי תקשורת אחיזות) יועברו ל-CSS ויוחזקו בחשבון האסקרוו. אmons הזכות הפורמלית לדיוידנד מוקנית לפי החוק ל"בעל מנויות" (בדין, זאבי תקשורת אחיזות) אלם לפי הטענה מערכת ההסתממים העניקה לטנייה את "זכות להשתתף ברוחתי התאגיד" [סעיף 1 של צו הבזק, סעיף 4ד וסעיף 6א של חוק הבזק.^[42]

17 **הזכות לדיווידנדים – השקפת ההגנה**
18 בבחסכם הכספיים, בכל דיווידנד שיתקבל מן החברות הישראלית המחזיקות בווק במשך תקופת
19 הביריה, ישמש להחזרת הלוואה שנינתה בידי מאגד הבנקים. עוד נקבע, ש-50% מධיווידנדים
20 שייתורו לאחר חזר הלוואה, יפקדו בחשבון האסקרו, וטנידה תהיה זכאיות לקבל אותם בנסיבות
21 מסוימות (בסיום החסכים, בעת מימוש האופציה ובתקדים דרישות צו הווק).

בפועל לא נפתח חשבון האסקרו כלל ועיקר, מפני שלא התקבלו דיוויזנדים בסכום העולה על היקף ההלוואה זו איבר. (3025/פ. זאב).

הסיגorigיה טוענת, שאין מדובר בזכות לדיוידנד כל-עיקר. מדובר בזכות לשימוש בכיספים, שמקורם בדיוידנד. בהסכם הבריאות קיבלה טניה זכות, להשתמש בכיספים שהתקבלו כדיוידנד והופקו בחשבונו האסקרו, כמקור להחזר הלוואה לטניה עצמה [פוקטונגה, פ/4-1653]. לא זו בלבד שנכתב בהסכם הבריאות במפורש שהזכות למשיכת הכספי שצברו בחשבונו האסקרו כפופה להוראות צו הבזק [סעיפים 3.3-3.4]. להסכם הבריאות, אלא אף גם זו, שברגע שכיספי הדיוידנד הופקו בחשבון החברות - אין להם עוד "צבע" המייחד אותם להיות כספי דיוידנד. מותר לחברה שקיבלה את הכספיים הללו להנוגה בהם כרכזונה. לשון אחר: הזכות להשתחוף ברוחו בזק היא זכותה של החברה המחזיקה במניות בזק, ואינו זו הזכות של חברת המסבלת בכיספים מיו החברות המחזיקות בזק, לשם

⁴³ ביראות בגדי שמלת ותבנית הבשרות כללות ג-ה/ 400.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

השוואה, גם בהסכם עם מאגד הבנקים, מצוי מגנון שמחייב את זאבי להחזיר לבנקים את ההלוואה באמצעות כספי הדיוידנד. מאגד הבנקים אינו הופך מכוח הוראה זו, לפחות בהתאם לロー בזק [ד"ר טל, פ/2809; ע"ד צלמאיר, פ/116-117]. גם מצד צירני העיד ע"ד פוקטונג, שלא הייתה שום כוונה לשטרף את טנידה בדיודנד לפני מימוש האופציה [פ/1658, 1863, ; נשי, פ/1271; קומיסר, פ/7595, 7175].⁴⁴

השקפת הסניגוריה היא שהוראת הדיוידנד שבהסכם הברירה, כפופה להוראות צו הבזק [קומיסר, פ/7164; סעיף 3.4 להסכם הברירה, הקובלע כמפורט לתנאים של סעיף 3.3 להסכם].

מודעות הנאים לנסיבות של העברת אמצעי שליטה - השקפת המשימה
 uberot haferma shehan muikir catav haishom miyosdot ul "teunat uveda... asher hoteuun otah yod'ut shaineh amata ao shaino mamein shehia amota" [סעיף 414 של חוק העונשין]. "מודעות" לאמיתות טענת עובדה העשויה להתקיים גם כאשר הטעון לקיומה של עובדה חדש שהיא אינה נכונה ונמנע מבירור הדבר. מצב זה מכונה "עכימות עיניים" [סעיף 20(א) של חוק העונשין].

נסיבות שונות מצביעות על כך שבלב הנאים קין לכל הפחות חד שההסכם שוגבשו בעסקת זאבי צירני מגמות בחובן העברת אמצעי שליטה בזק. אלה הניסיות⁴⁴:

א. **מיינוי דירקטורים** - קומיסר, באחת מהודיעתיו הגדר פעם ופעמים את הזכות של טנידה כזכות למונת שני דירקטורים [ת/1169]. צירני בשיחת טלפון שקיים עם רום ביום 17.5.2000 אמר שרצונו בשני דירקטורים מטעמו בחברה [ג/123]. זאבי הגדר את הזכות שהייתה לא-W C&W להמליץ על מינוי דירקטור בזק כ"אפשרות להשתתף בהנהלת החברה" [ת/1126, פ/2995]. זאבי וקומיסר הסתיירו מרום את העובדה שזאבי פיטר את רום מכהונת דירקטור, כיוון שחששו שלזאבי מחויבות לכיהונת דירקטור מטעם טנידה.

ב. **מכתב אזהרה לצירני ורום** - בשבוע שלפני חתימת הסכם הברירה שלח נשי שני מכתבים לרום וביקש לתרגם אותם לרוסית ובער צירני. במכתבים הללו הצביעו סימני שאלה לעניין החתימה של הסדר הפקדת שטרי מניות CSS בידי אנמי האסקרו ומגנון המלצה בדבר מינוי דירקטורים, לדרישות חוק וצו הבזק [ת/21, ת/37 (להלן: "מכתב האזהרה")]. המכתבים הגיעו לטעודתם וכן העידו במשפט שבעת חתימות ההסכם לא היה להם ספק שהדבר בהודיעתייהם המאוחרות וכן העידו במשפט שבעת חתימות ההסכם לא היה להם ספק שהדבר הוא על דעת ע"ד נשי (צירני – ת/1163 נשי, פ/1189, 5542, 4771; רום – ת/5914, פ/5909).

⁴⁴ לא כללתי את הטענה שההסכם קפידה כמויה כהכרה באই החקיקות הגלומה בהסכם; זה משומש שלילן דעתך במשמעות של סעיפי הסודיות בהסכם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תט'ב-04-000904 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1   6363). המאשימה רואה בכך עדויות כבשות שסתורות בעילן את גירסת הנאשם
2   בהודעותיהם הראשונות ואת גירסת עwid נשייך ופוייכטונגגר]].
3   מוספת "מנגוני הגנה" **מיוטרים** – הצדדים רואו לכלול בהסכם הברירה כמה מנוגנים
4   מיוטרים לאורה: (1) דרישות כשרויות מיוחדות לדירקטוריים מומלצי טנידה, בהתאהמה
5   לדרישות מديקטוריים בחברות ממשלתיות. הדרישות הללו בטלות מן ה"הפרטה" של בזק
6   [סעיף 6.1 ב-/ת-55]. לפי לאורה אין צורך בדרישות הללו, נתען שהו הוטלו נוכח חשש של
7   הנאים שהסכם הברירה ייחשף לשמדת התקשות; (2) דרישת "הוקול המכריע" אף זו
8   לאורה מיותרת אם הדירקטוריים מומלצי טנידה אינם נחשבים לנכיגיה; (3) הפקדת כספי
9   הדיבידנד בחשבון האסקרו והטלת מוגבלות על השימוש בו אינה מתיישבת עם התענה
10   שימושתkapلو כספי הדיבידנד ב- CSS חופשית החברה לעשות בהם כרצונה; (4) הסכם
11   הברירה הגביל את זכותה של טנידה למקרה את זכויותיה על פי ההסכם לצד ג' בתום תקופת
12   הברירה וכך שהרכוש יהיה בעל היתר להחזיק במניות בזק [סעיף 9.2 של ת-55]. מכאן שמעי
13   שוג קיום הזכויות בידי טנידה מצריך היתר או שלפחות הצדדים "חשדו" שיש צורך בהיתר;
14   (5) בהסכם הנאמנות הוטלה על נאמני האסקרו מוגבלה שלא לבצע פעולות בשטריו המניה
15   המופקדים בידם שלא בהתאם לדרישות החוק וצו הבזק [סעיף 4.3 של ת-11]. מכאן שמעי
16   שמנגנון הפקדת שטרוי המניות לפי הסכם הברירה עשוי, כשהוא לעצמו, לנגד את הוראות
17   החוק והוץ.

בידיעות הנשימים למשמעות של העברת אמצעי שליטה - השחתת הרגמה

ב尤ון שעיני הטעורם לא מצאתי ⁴⁵התיחסות ישירה להתבטאות של קומיסר, צירני זואבי שהמאשימה רואה בהן אותן והודות לכך שהנאשימים היו מודעים להעברת אמצעי שליטה לטינידה או למעור חדש בכך שההסכם משקפים העברת אמצעי שליטה כאמור. אולם ייאמר שאין מדובר בתבטאות עקביות אלא בנסיבות מקריות, פורות, שמנגד להן יש אמרות אחרות שהנאשימים שלוו באורה נחרץ את המשמעות שתבטיעה ניסתה להקנות לאמרות הללו. במנגנון האבטחה היהורה וואים הנאשימים ובאי כוחם אוות וודות לכך שלא כיוונו להעברת אמצעי שליטה. שכן אם כי הביטחון אין משותרים כזוות. מי שմבקש להעביר אמצעי שליטה לוולטנו איינו נוקט מהלכים שמשמעותם העברת כזואת או מאיןיהם את כוחה. ואם תאמר שהנאשימים חשו שחשיבותם שנוצרו מעבירות אמצעי שליטה, אף הם ישבו שאמצעי הביטחון נועד להסיר את החשד או לכל הפחות שהנאשימים סבלו שמנגנון הביטחון שנקטו מסירם כל חשד.

⁴⁵ סיכון ההגנה מוקפים יותר מ-1000 עמודים. לא אתקע כפי לכך ששם העלה הכלולה בסיכוןם הילו לא נעלה מעמידי. מכל מקום כפי שיתברר להלן איני רואה חשיבות מיוחדת בהתקבשות הילו. מילא אינני צריך להתאמץ לתור אחר הפניות והגננות להן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 מטיבו הדבר אין התייחסות מצד זאבי וקומייסטר למכתביו "ازורה" שכן הם לא היו נמענים למכתבים
 2 ולא היו מודעים להם בזמן ממש. התייחסות מפורטת מצויה בסיכומים מטעם צירני.
 3 לו ועיקר התייחסות הוא בשולחה אלה: ראשית, מכתבו האזהרה נועד בראשונה להתריע
 4 מפני הסיכוןים המשדריים הגלויים בעסקה. אגב כך נרשמו הערות שונות של עורכי הדין (בעיקר
 5 פויכטונג) בעניין היחס שבין המנגנונים השונים שנקבע בהסכם בין מגבלות חוק הבוק והמצו
 6 מכוחו. העורות הן בעקבות סימני שאלה. אין הן משקפות מסקנה בדבר היבטים של אי חוקיות
 7 בהסכם.
 8

9
 10 שנית, הערות עורכי הדין לא כיוונו להפרת חובה כלשהי שモוטלת על צירני לפי הדין. למירב הoulטה
 11 סברה כפולה; האחת שאפשר שלזאי מחויבות דיווח לבוק (לא לשידר התקורת) על העסקה
 12 ומחויבות זו אינה חלה על צירני. [למשל: פויכטונג פ/1729, 1746, 1747]. השנייה שאם זאבי יקיים
 13 את הדיווח לבוק או שההסכם ייחשפו לפני גורמים כלשהם, עלולה לקום דרישת ביטול חלק
 14 ממנגנון ההסכם. חשפה כזו עלולה להשיב סיכוןים מSchedulerים ממשיים לצירני אך אין בכך כדי
 15 להציג על עברה פלילית [נשייך פ/1352; פויכטונג פ/1690].
 16

17 שלישי, עד לחתימת הסכם הבירה והסכם הנאמנות הגיעו עורכי הדין של צירני ורומ למסקנה
 18 שהעסקה אינה מוגנת בחובה עברה פלילית כל עיקר [viz ערך בכתב ובעל פה ..הஸר היה שאין
 19 שום בעיה בעסקה הזאת" (נשייך פ/8-1367; "אין כאן העברת אמצעי שליטה" פ/1266); פויכטונג
 20 "בשאלה קורא בעצם שיש העברת של 50% הדבר הראשון שאתה רושם לעצמך זה נושא לבדיקה.
 21 כלומר בסופו של דבר לא חשבנו שזו העברת שליטה" פ/20-1419, 1420, 1725,]. יתר על כן, אחרי
 22 חתימת הסכם הבירה, ביום חתימת הסכם האסקרו דיווח נשיך לצירני, באמצעות מכתב שמסר
 23 לרום [ת/107] על כך שקיבל על עצמו להיות נאמן בשיטתוף עם קומייסטר ואת המשמעות של ההסכם.
 24 מעצב העבודה שנשיך נטל על עצמו מחויבות של נאמן למימוש החסם עליה מסקנה ברורה שהוא לא
 25 ראה כל בעיות פלילית בעסקה. אילו סבר שיש אי חוקיות כאמור היה מסב את תושמתם לב הלקות
 26 ומונע את חתימת העסקה [נשייך פ/1353, פויכטונג פ/1762, 1842].
 27 מן ההבנה של צירני שעורכי הדין אינם מוצאים פגש של אי חוקיות בעסקה נבעה החלטתו של צירני
 28 לחתום עליה [פ/1-4780].
 29

амצעי שליטה - ממצאים

30 אקבוע מסקנותיי בהקשר לכל אחד מההסדרים המוסכמים שנטענים להיחשב כהעברת אמצעי שליטה.
 31
 32
 33 מיני דיקטורים מטעם טנידה בחברות (CSS, זאבי תקשורת בין לאומי)
 34 חוק הבוק אוסר העברת אמצעי שליטה בתאגיד בוק בלי היתר מעס שר התקורת. בין "אמצעי
 35 שליטה בתאגיד" כלל חוק את " הזכות למנות דיקטור או מנהל כללי". בהתאם dazu הוקם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 האיסור מחייב גם זכות ל"מיןוי משותף" שהוא: "הפעלה בידי שניים או יותר של הזכות למנות אותו
2 דירקטורי, לבחור בו או להעבירו מכחונתו".
3

4 הסכם הביריה מתייחס למינוי דירקטורים בחברות באמצעות מגנון כפול ומשולש. בראשונה הקנה
5 החסכם לטנדיה זכות להמליץ על מינוי שני דירקטורים (מộtן ארבעה) כאשר הזכות למנות את
6 הדירקטורים הוקננת לאבי [סעיף 6.1 להסכם]. בשנייה העניק החסכם לאובי "קול מכריע" במקרה
7 של שוויון בחכבה בדירקטוריון [סעיף 6.3 להסכם]. בכללו, שמר החסכם על זכותו של
8 זאבי להעביר מתקידיו דירקטורי, בתנאי שם הדירקטורי המפטור הוא מקרב מומלצי טנדיה, יהיה
9 גם חליפו מי שהומלץ בידי טנדיה.
10

11 לדעתו הזכות להמליץ על מינוי דירקטורי אינה יכולה להיחשב כ"אמצעי שליטה", בכלל ובתבונת
12 ההחזקה הפרטנית במניות בזק, בפרט. אbara את דברי.
13

14 לא הרי הזכות(סמכות) להמליץ על מינוי כסמכות למנות. המأشימה לא הציגה כל אסמכתה, לא מן
15 הספרות ולא מן הפסיקה שמנינה ניתן לגזור מסקנה שהזכות להמליץ על מינוי דירקטורי גם במקומות
16 שמתיקיות חובה של הממנה למנות מי מן המומליצים. כמו כן זכות דירקטורי בהקשר של
17 הקניית אמצעי שליטה⁴⁶. לניסוחו של המאשימה "לשדרוג" את זכות הomanipולה כדי זכות מינוי אין
18 זכר בהוראות הדין השיכות לעניין (חוק הבזק, חוק ניירות ערך, חוק החברות) וגם לא בהוראה
19 הכללית של חוק הפרשנות [סעיף 14]. כיוון ש"תוכן" או "מהות" הסמכות למנות שונה מהתוכנה של
20 הזכות להמליץ על זכות המותנה, אין בהקניית הזכות להמליץ כדי "העברה" של זכות המינוי. גם אם
21 יש בהקניית הזכות להמליץ תוך מחויבות לקבל את הManipulation כדי גרייה מסוימת מוכחה המוחלט
22 (מנדרורי) של סמכות המינוי, אין הדין אוסר גרייה זאת.
23

24 המأشימה חשה בקושי שגולם ב"קפיקת המדרגה" האמורה. על כן הציעה לראות במינוי על בסיס
25 המליצה כאמור "מיןוי משותף". מינוי משותף הוא "הפעלה בידי שניים או יותר של הזכות למנות
26 אותו דירקטורי, לבחור בו או להעבירו מכחונתו" [סעיף 1 של צו הבזק]. היא מצאה סיווג להשקפתה
27 בחרות דעתו (מעם דוכן העדים) של ד"ר טל שרהה בנסיבות זכות למינוי משותף [...] לגביו מינוי ישיר
28 או מינוי כאשר יש שניים יחד, האחד מציע והשני ממנה...זה שני וריאנטים של מינוי – האחד הוא
29 מינוי ישירות, השני הוא שאחד ממנה והשני ממליץ או מציע. האם שניים אומנם דבר או לא זאת
30 שאלת. אני חשב שאם יש לנו מצב שבו הממנה יכול למנות רק את מי שממליצים, כאמור, יש
31 לנו...מצב קלאסי של שניים – האחד ממליץ והשני ממנה. הממנה לא יכול למנות בלי שממליצים.
32 הממליץ לא מספיקת הManipulation. צריך גם את המינוי. זה עניין מצב של מינוי משותף" (פ/2701).
33 ההדגשה לא במקורו].

⁴⁶ גם ההגנה לא הציגה אסמכתה להשקפתה הנגדות. מאUCH שלי למצוא פסיקה או מאמר חכמי משפט, העה חרש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 טיעון זה לא يصلح. שכן בפועל המינוי המשותף אין תוספת تكون לזכות המינוי. במינוי משותף, הזכות
 2 המינוי מוקנית לשניים או יותר והם מפעילים אותה במשותף. למשל, זכות מינוי משותף מתיקיות
 3 במקומות שמקורנית זכות המינוי ל"מנהלים במשותף"; ב奏וטה חדא לגורם כגון הדירקטוריון או מספר
 4 מסויים של חברי בו. בהינתן שהמליצה על מינוי אינה כ"זחות למנות אותן דירקטורי" א"י אפשר לראות
 5 בה חלק מינוי משותף שבו זכות המינוי מתיקיות בידי שניים או יותר.
 6

7 ניתן למצוא בהוראות חוק שונות מגנוני מינוי על פי המלצה. מנגנון דומה לזו שנקבע בהסכם הברירה
 8 מצוין, למשל בחוק יסוד: הצבא, לעניין מינוי הרמטכ"ל: "ראש הממשלה הכללי יתמנה בידי הממשלה
 9 לפי המלצת שר הביטחון" [סעיף 3(א) של חוק היסוד]. הממשלה אינה מוסמכת למונת לתפקיד
 10 הרמטכ"ל מי שלא הומלץ בידי שר הביטחון. האם זכות ההמליצה גורעת משווה מן האמירה חד-חד
 11 ערכית ש"יראש הממשלה הכללי יתמנה בידי הממשלה"? יתמנה בידי הממשלה, כאמור בחוק היסוד;
 12 מינוי משותף לממשלה ולשר הביטחון, לא נאמר. אכן נמצא כתוב מלמד אחד שגורס אחרת:
 13

14 לשונו של הסעיף ותכלתו הם ברורים: על הממשלה, שהיא הממונה על הצבא
 15 לפי סעיף 2(א) לחוק היסוד, להיות גורם פועל, מעורב ובעל משקל ממשי במינוי
 16 הרמטכ"ל. ניסוחו של הסעיף משמעו כי מינוי הרמטכ"ל אינו מינוי מצוין
 17 בסמכותו הבלעדית של שר הביטחון, אך מנגד גם אינו מינוי מצוין בידי
 18 הממשלה לבדה: זהו מינוי אשר לעשייתו נדרש כי כל אחד מן השותפים להליך
 19 - שר הביטחון והממשלה - ייתן לו את אישורו.
 20 מינוי הרמטכ"ל, לפיכך, אינו מופע יחיד של שר הביטחון אלא טנוו של שניים:
 21 ללא המלצת שר הביטחון על המועמד לא יקום המינוי, אך גם ללא מינוי של
 22 המועמד בידי הממשלה לא יהיה המינוי בר תוקף [איילון "המוגבלות החוקתית
 23 על הצבא בישראל", **משפט וצבא** 13 (תשנ"ט) 120].
 24

25 השלכותיה של השקפה פרשנית זו, אחד שמקבלים אותה ואחד שחולקים עליה, על עניינו, מוגבלת
 26 מאד. שכן הדברים נוגעים למשמעות של דרכי המינוי במישור המשפט המנהלי. במשפט הפלילי,
 27 שני. כאשר ניתן להקנות לאיסור פלילי שתי משמעויות סבירות, מן הראוי לאחزو במשמעות שאינה
 28 מרחיבה את יריעת החתנותות הפלילית. אפיון נאמר שיש סבירות בנסיבות שדי'ר טל יחס להוראת
 29 המינוי המשותף שבצורך הבקשה, גם המשמעות שהנאשימים ועורכי דין הקנו ליחס שבין הזכות למנות
 30 חבר דירקטוריון לבין הזכות להמליך על המתמנה, סבירה בעניין.⁴⁷
 31

⁴⁷ הסבירות של שתי האפשרויות "מבצעת" גם מדובר טל: "אם השניים אוו דבר או לא זאת שאלה". אין ש"זאת שאלה" גורמי משרד והתקשרותו היו צריכים להבין שההתשובה לשאלת אונה בהכרח חד-יוונית. כי' שלא יונח מכשול לפני עיור, ראוי היה שתיכلل הבהרה (בין בצו הבקש ובין בטופס שפרט את המציגים שմבקש היתר מחויב בהם).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

זה ועוד זה. לא ניתן להתעלם מן המשמעות של המבנה התאגידי המקיים את השיליטה במניות בזק ומן המנגנון המיעוד דירקטוריים שקבעו בהסכם הברירה. זאבי מוחזיק במניות בזק באמצעות "שרשור חברות" [זאבי - תקשורת בינלאומית - תקשורת אחזקות (מוחזיקה במניות)]. זכות ההמלצה מתאפשרת בידי טנידה (צירנו) בתקשורת בינלאומית. אין לטנידה זכות להמליץ על מינוי דירקטור בתקשורת אחזקות. הדירקטורים של תקשורת אחזקות מומנים בידי דירקטוריון תקשורת בינלאומית. אין לטנידה אפילו זכות המלצה ביחס לדירקטורים אחרים אלה.

7
8 טיען הטוען – ואכן המאשימה כך טוענת – שבאמצעות כוחה להשפיע על מינוי דירקטורים בתקשורת
9 בינלאומית (מחצית מספר הדירקטורים בחברה) קיבלה טנידה כוח להשפיע במישרין (באפשרות
10 הדירקטורים שמונו בחמלצתה) על מינוי דירקטורים בתקשורת אחזקות ובכך הופר האיסור נגד
11 העברת אמצעי שליטה בחברה המוחזיקה במניות.
12

13 בנקודת המוצא של טיעון זה מצויה ההנחה שני נציגי טנידה עשויים להיכלל בדירקטוריון תקשורת
14 בינלאומית והם עשויים להשפיע על מינוי הדירקטורים בתקשורת אחזקות (מוחזיקה במניות בזק).
15 טיעון זה נמצא מוחלש עד אין ממש בשל כוחו החוסם של מנגנון "הකול המכרע". שכן בכוח "הකול
16 המכרע" יכול זאבי לקבוע את זהות חברי דירקטוריון תקשורת אחזקות בלי שלאל ידם של נציגי
17 טנידה לעשות דבר (פרט ליכולת לדוח לצירנו, או לכל גורם אחר, על המתרחש באותה חברה).
18

19 **מינוי מנכ"ל**
20 סמכות מינוי מנכ"ל גם היא בגדר "אמצעי שליטה". הסכם הברירה הסמיך את הדירקטוריונים של
21 CSS ו" לחברות הישראלית" למנות מנכ"ל [ת/ 55 - סעיף 6.4]. האמור לעיל, בהקשר לכוחו החלילי
22 (נגייבי) וחיכוי (פוזיטיבי) של "הarendra" שומרת את הבסיס מתחת פני הטעה של נציגי טנידה
23 שבדירקטוריון CSS או תקשורת בינלאומית כוח של ממש להשפיע על מינוי מנכ"ל בחברה המוחזיקה
24 במניות בזק (תקשרות אחזקות).
25

26 **הזכות לדיוידנדים**
27 לית מאן דפליג שהוצאות להשתתף ברוחוי החברה אף היא בחזקת "אמצעי שליטה", שהעבورو בili
28 היתר, אסורה. הסכם הברירה הסדיר את עקרונות השימוש בסכמי הדיוידנד שישתלמו לתקשורת
29 אחזקות. נקבעו בו שלושה עקרונות. בראשונה כספי הדיוידנד משמשים לפירעון הלהואה
30 שהתקבלה ממאגר הבנקים. בשנייה 50% מיתרת כספי הדיוידנד תופקذ בחשבון האסקרו והשימוש
31 בה יהיה רק על פי חתימות נאמני האסקרו. בשלישית נאמני האסקרו יtierו לטנידה לשימוש בסכמי
32 הדיוידנד שבחשבון, בתקופת הברירה, רק אם הדבר תואם את הוראות חוק הבזק. בתום תקופת
33 הברירה יותר השימוש לטנידה בסיבות של מימוש האופציה (המימוש אפשרי רק בהתאם לחוק
34 הבזק) או בנסיבות של יותר על מימוש האופציה.
35

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אַבִּיב - יִפְּוּ

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

אף על פי שהמנגנון שנקבע בהסכם הבירה הגביל מאוד את אפשרות השימוש בסכמי הדיוידנד⁴⁸ ואות העברתם לטינידה, ברור שלטינידה הועברה הזכות לקבל כספי דיוידנד, בהתקיים תנאים מסוימים. האם יש לראות בכך העברה של הזכות לדיוידנד; קרא, העברה של אמצעי שליטה? אנייני סבור כך. זאבי לא העביר את הזכות להשתתף ברווחי החברה. זכות זו הייתה ונותרה שלו. הוא גיבש הסכם שמכוחו נקבעה אפשרות להעביר לנושא (טינידה) זכות לקבל מזאיyi את הכספי הלו. אין טענה שחוק הבוק וחזו מכוחו מגבלים את אפשרות השימוש בסכמי דיוידנד המתקבלים בידי בעל מנויות בזוק. פלוני האוחז בזוק רשייא, כך נראה לי להתרשם עם אלמוני בעסקה, למשל לרכישת חומרה גלם, שבגדירה תהיה הסכמה שהתמורה למוכר תשולם כל אמת שפלני הורכש. קיבל דיוידנד על בסיס המניות שברשותו.

אכן החסכם לא תיר את העברת הכספי ישירות לטינידה וגם הציב תנאים מסוימים לשם החעברה באמצעות נאמני האסקרו. האם עבדה זו מוכיחה שהנאמנים סבورو שההעברה בסכמי הדיוידנד לטינידה היא העברה אסורה, או העברה המצריכה היתר? לא בהכרח וכן ספק רב בעניין אם יש חשיבות לסבירות הנאמנים.

הגע בעצמך. קשה לראות מהי הזכות שמכוחה עשויה טינידה לבקש לעצמה 50% מסכמי הדיוידנד בתקופת האופציה. הדבר אפשרי אם בתקופת האופציה תהיה טינידה לבאים של מנויות בזוק, או שתבקש לטעון לבולות זאת. על כן נקבע בהסכם במפורש לקבלת כספי דיוידנד בתקופת האופציה כפופה לעמידה בתנאי חוק הבוק. הוא הדין בימוש האופציה בתום תקופת האופציה. טינידה לא תוכל לקבל את כספי הדיוידנד אלא בתנאי של עמידה בדרישות החוק. לעומת זאת אם טינידה תוטר על שימוש האופציה בתום התקופה יצטרך זאבי לעמוד במוחויובתו הכספית לפני ואין סיבה שתמנע ממנו שימוש בסכמים לחברתו זכתה בהם לרבות כספי דיוידנד.

מכל מקום מן הקביעה שהמנגנון שנקבע בהסכם הבירה אינו אסור, נגורת מסקנה שאין "מעשה אסור" של העברת אמצעי שליטה ללא היתר. בהעדר מעשה אסור, ההשערה של הנאמנים על טיב המעשה אינה מעלה ואני מוריידה.

הממצא המשכם של פרק אמצעי השליטה הוא שמערכת ההסכם שנכורתה בין זאבי לצ'רנווילנה משקפת העברת אמצעי שליטה במישרין או בעקיפין בחברה המחזיקה במניות בזוק.

ביטויי שותפות נוספים

הפקחת שטרתי העברת מנויות - השקפת התבנית

⁴⁸ העבודה שבפועל לא נוצרו יתרות דיוידנד וחובן האסקרו כלל לא נפתח חסורת כל ממשמעות. שכן האיסור הוא על העברה עקרונית של אמצעי שליטה בהבדל מאיסור על העברה מעשית של אמצעים אלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 הסכם הבהיר מורה, שלשם הבטחת מחויבויותיו של זאבי על-פי ההסכם, יופקדו שטרים העברת מנויות
 2 בלתי חדיריים, בהיקף של 50% ממניות CSS ויוחזקו בNAMEOT_BY_ID האסקרו. האסקרו יהיה רשאי
 3 להעביר את המניות לתנידה במקרה של מימוש האופציה או במקרה של CISLON של זאבי בהחזרת
 4 הערכות הבנקאית (ערכות המימון) או תמורה, בהתאם להסכם [סעיף 7.1 להסכם הבהיר].
 5

6 המשימה טוענת שرك העברת שטרים המניה בנסיבות של מימוש האופציה, תלולה בהתקשרות תנאי
 7 צו הבזק. העברת שטרים המניה בנסיבות של CISLON החזרת הערכות או התמורה, אינה מותנית בכל
 8 תנאי שהוא, זולת CISLON עצמו. מכאן נבע, שפחות בנסיבות המתוירות לאחריות, תהיה תנידה
 9 זכאות לקבלת מחצית ממניות CSS, השולטות בחברה הישראלית המזיקה במניות בזק, גם בלי
 10 שיתקבל לכך היתר של משרד התקשרות.

11 במכتب שליח ע"ד נשיך לצירנו ולרומים, ביום 19.10.1999, העיר נשיך, ש"לא בטוח שהסכם כזה תואם
 12 את הוראות צו הבזק" [ת/37].

13 אכן, בהסכם האסקרו החתום, כללה הוראה מגבילה שאוסרת על העברת שטרים המניה שלא
 14 בהתאם להוראות חוק הבזק וצו הבזק, או כל חקיקה ישראליות רלוונטיות [ת/111]. מגבילה זואთ,
 15 כללה גם בהחלטת הדירקטוריון של חברת "זאבי תקשורת בינלאומית", שגורפה לשטרים העברת
 16 המניות החתוםים שבאסקרו [ת/1202]. אלא, שהסכם האסקרו נחתם על-ידי תנידה רק ביום
 17 2.12.1999. סוכני האסקרו חתמו על הסכם האסקרו ביום 2.12.1999, וגם בו כלללה המגבלה האמורה.
 18 הווה אומר, שהגבלה מתיקיota החל מ-2.12.1999. הבקשה להיתר הוגשה למשרד התקשרות ביום
 19 25.10.1999. מכאן מתקשש, שביום הגשת הבקשה להיתר וגם לאורך שלב המוי"ם עם משרד
 20 התקשרות, המבנה המשפטיאי המוסכם בין הצדדים לא כלל את המגבלה הניל בעניין כפיפות העברת
 21 שטרים המניות לחקיקה הישראלית.
 22

23 לסייעות האמורות יש השלב חשובה לעניין טענת המשימה בדבר המציגים הכוונים למשרד
 24 התקשרות [ראו להלן].
 25

26 **הפקדת שטרים/העברת מנויות - השקפת ההגנה**
 27 הנאים בעדויתיהם, וסגוריהם בסיכון הטענות, שלולים באורה מוחלט את השקפת התביעה
 28 כאשר המנגנון של הפקדת שטרים העברת מנויות בידי NAMEOT_BY_ID האסקרו, מאפשר בנסיבות כלשהן לתנידה,
 29 להחיק בנסיבות בזק ללא היתר. השקפת ההגנה נובעת מן ההוראות המפורשות של הסכם הבהיר.
 30 בהסכם הבהיר נקבעה הוראה שכלה העברת של מניות תיעשה רק למי שייהו בידי החיתרים הנדרשים
 31 [סעיפים 4.3, 3.3, 4.4 ו-7.1 להסכם הבהיר]. זאבי שלל עדותו את האפשרות שסוכני האסקרו
 32 יידשו להעביר את המניות גם למי שאינו מוחזק באישור משרד התקשרות..
 33

34

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   ...אין שום אפשרויות. תסמכי על עורכי הדין שלא איפשרו דבר כזה. הם היו
 2   אמונים על שמירות חוק הבזק. וتسمכי על זה שהם לא רק זה שם היו אמוןיהם על
 3   שמירת חוק הבזק, הם אחר כך גם היו נאמנים לחוק הבזק יישמר לשונו... את
 4   שוב פעם מנסה להטעות. [פ/4430].

5
 6   ואכן גם עורכי-הדין שעסוקו בהכנות הכספיים, נשיין, פוייכטונג וקומייסר, העידו ברוח זהה...
 7   כל פעולה לפי הנסיבות הזה הייתה טעונה, אם היה צורך יותר אז היה צורך יותר...
 8   אם זה כלל את הדיוידנדים ואם זה מימוש האופציה... וכל פעולה אחרת.
 9   [פוייכטונג, פ/1736].

10   ...אם לא נקלט היותר, אפשר תמיד למכור את המניות למי שיש היותר, וזה מעיד
 11   בצורה ברורה שהכוונה הייתה לבצע את העסקה בצורה הכי חוקית שאפשר. [נשיין,
 12   פ/1339-1340; וכן פ/1140].

13
 14
 15
 16   המשפט האחרון... גם הוא כפוף לכך שלטרוטס ייש היותר לקבלת המניות האלה...
 17   הפרשנות לכך היא שוגייה והיא סוטה לא רק מלשון הטעיף הזה אלא מכל בונת
 18   החוזה הזה, שאומרו אתה הטרוטס יכול לקבל מניות אך ורק אם יש לך היותר להחזיק
 19   בهن או אם לחברת הזאת אין יותר מניות בזק ואז לא צריך יותר היותר. זה הבסיס
 20   לכל העסקה, לכל ההוראות כאן... אין אפשרות לאסקרו אייגנט לתת מניות למי
 21   שאינו לו היותר. כמו נכתב כאן וככה נכתב באסקרו אגריננט, ולא נשין ולא אונצי
 22   ולא שטרי העברת המניות, היו מאפשרים העברת המניות האלה למי שאינו בידו
 23   היותר. [קומייסר, פ/7502-7503].

24
 25   וזה עוד זה, לשטריי העברת המניות שהופקדו בידי הנאמנים, הוספה פיסקה של מקבל
 26   המניות, שהוא זכאי לרכוש ולהחזיק במניות בהתאם לכל דין, ובמיוחד לפי חוק וצו הבזק.

27
 28   אשר למכתבו של עוויד נשין לצירני [ת/37], מצינים הסניגורים שהמכתב קדם לחותמת הסקם
 29   האסקרו. הסקם החתום מוכיח את הכוונה העיקרי, שהכספיים ותהליך מימושם, יהיו כפויים
 30   לדרישות החוק וצו הבזק.

31
 32
 33   בעניין זה איני נדרש, לפי שעה, לגזרות מסקנה או לקביעת ממצא. אלה שעתם תבוא כאשר אדון
 34   בטענה למרמה לפני משרד התקשות.

35
 36   הסכם המיעדיות על הבעלות והשליטה בהן העצמי - השקפת התביעה
 37   ערובת המימון - מילבויות בנקאית לפיקדון
 38   בכספי הברירה נתלה טניה על עצמה, בתמורה לאופציה, מחייבות להמציא ערבות בנקאית
 39   אוטונומית בסכום של 150 מ"ד שתונפק בبنק מסחרי מערב אירופאי או אמריקאי מדרגה ראשונה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 ושותהיה בתוקף בכל תקופת האופציה. ערבות בנקאית זו נועדה להוות בסיס ל"ערובת המימון" [סעיף
2 4.1 – ג/55].
3

4 בהסכם האסקרו כלולה תניה שהחליפה את הערבות הבנקאית בהפקדה במזומנים בחשבון שייפתח
5 בנק פיבי שוויין. הסכם המפקד וכן ריבית ה- 2%⁴⁹ שהבנק שילם על הפיקוזן שימוש כבטוחה
6 לצتب הערובה (letter of credit) שהנפיק בנק פיבי שוויין לשם מימוש המחויבות לעrobotת מימון.
7 מהלך ננקט לביקשת פיטורקובסקי (שהיה בעת ההיא מנכ"ל הבנק הבינלאומי) ואשר ראה ערך עבור
8 הבנק אם סכום הבסיס ישמש את הערבות הבנקאית יופקד בבנק הבינלאומי. פיטורקובסקי העיד
9 שזאבי ביקש שימושו מס יופקד הפיקדון בנק פיבי שוויין ולא בבנק הבינלאומי בישראל.
10 פיטורקובסקי הסכים.⁵⁰
11

12 המשימה טוענת שההסדר נעשה למוגינת לבם של זאבי וצירני שכן הוא הגידל מaad את סיכון חשיפת
13 מעורבות צירני ברכישת המניות. בהתאם להסדר המקורי יכול היה צירני להנפיק ערובה בנקאית של
14 בנק זר רציני שתישא את שם הבנק בלי ציון כל זיקה של מישחו לאוותה ערובה. לעומת זאת הפקדת
15 סכום בפיקדון בנק אמורה לזהות את המפקד.
16

17 כדי להתגבר על סיכון חשיפת זהות של צירני ממשקייע בעסקה בחר זאבי שההפקדה תהיה בפיו
18 שוויין וביחד עם צירני כוון מגנו שנווד להקטין את סיכון ה גילוי של צירני. זאבי הקים חברה, פאי
19 (FAI) שפתחה חשבון בנק פיבי שוויין (להלן: "חשבון FAI") ולהשbonה הופקדו כספי ערובת המימון
20 שהתקבלו מצירני. חשבון FAI נראה לכארה כחשבון של זאבי אך הוא מצוי בשליטת צירני.
21

22 המשימה עשתה מאמץ למצוא בהתקטאויות השונות של הנאים מאות ו עדות לכך שפאי הוקמה
23 כדי להסתיר את הקשר של צירני להשbonה העצמית. הנאים אינם מאשרים את הטענה. למרות
24 חילוקי הדעת, אמונה מפירוט ה"סימנים" הללו לפי שכבר קבועי כמפורט שהרוץ להסתיר את צירני
25 הדיריך את פעולתם של הנאים ולעת קומיסר שהיה מודע ל"סודות" אך אין ראייה מספקת שהיה
26 מודע לפשרה).⁵¹
27

28 מכל מקום טענת המשימה היא שפאי נזקית לחברת של זאבי אך בפועל החברה על הכספיים
29 שהשbonה נשלטה בידי צירני. טענה זו נשענת על ההסכמה להפקדת המניות של פאי (מניות למכ"ז)
30 בידי נשייך כנאמן עבור טניה ועל מינוי נציגי טניה כמורשי חתימה בחשבון פאי.

London Interbank Offered Rate - LIBOR⁴⁹

⁵⁰ קונסורציום הבנקים דרש אישור (confirmation) מעין גיבוי של בנק גדול ומוכבל. הבנק הבינלאומי נתן את האישור המבוקש

⁵¹ שאלת נפרצת היא האם הנאים היו מחויבים לחזק את הזיקה של צירני לעסקת המניות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 הפקחת מניות פאי בנאמנות
 2 פאי (Financial Assets and Investments) התאגדה ביום 23.11.99 באדי הבתולה הבריטיים (BVI).
 3 קומיסר ביצע את פעולות הרישום לפי הנחיתת זאבי. לחברה הונפקו מניות לモכ"ז⁵².
 4 זאבי הצהיר, בהסכם האסקרו, שהוא בעל המניות אך גם התחייב להעביר את המניות המייצגות את
 5 מלא זכויותיו לפאי לטנידה (ה- trust) על מנת שהמניות יוחזקו בנאמנות על ידי הטרסט (In trust
 6 by the Trust) [1.7.2, 1.7.1 – סעיף 111].
 7 המאשימה גורסת כי בהוראת הסכם האסקרו נפלה שגגת לשון ושכונת הצדדים הייתה להעברת
 8 המניות של פאי לגורם שיחזק בהם בנאמנות עבור הטרסט (in trust for the Trust) ולא כדי
 9 הטרסט (In trust by the Trust). כך גם העיד נשייך [פ/2 1152] והדבר מתקבש גם מראיות נוספות.
 10 בפועל הופקדו מניות פאי לראשונה בכיספת של נשייך. המניות הושמו במעטפה ביחד עם מסמכים
 11 נוספים ובهم הסכם האסקרו, תיקון להסכם הברירה ושטררי העברת מניות של זאבי תקשורת
 12 בינלאומית וכן מסמך מלאוה חתום בידי נשייך וקומיסר האומר שהמעטפה לא תפתח אלא בהסכמה
 13 משותפת של עורכי הדין [ת/113].
 14 בשנייה נטל עי"ד נשייך את מניות פאי וביקש להפקידו בשוויי משרד עי"ד מקומי. משחדר לא כלח,
 15 שכר כספת בבנק שוויצרי והפקיד בה את המניות. הן הוחזקו שם עד למועד עדותו של נשייך במשפט.
 16 התבטים שונות של נשייך; אמרות של זאבי [ת/113], קומיסר [ת/4, 1169, 1174] ורומן [ת/24, 977,
 17 981] ודברים שהעיד צירנו [פ/7-5027, 4916] מבוססים את טענת המאשימה שהשותפים גיבשו הסכמה
 18 שכדי להבטיח את קיום מחויבויות זאבי לפי הסכם הברירה יימסרו מניות פאי להחזקת בנאמנות
 19 עבור טנידה.
 20 בעדויתיהם בבית המשפט הציגו זאבי וקומיסר גירסה שונה מזו שמסרו בחקירה המשטרתית. עיקר
 21 הגירסה הוא שמניות פאי לא הועברו לטנידה אלא נמסרו לנאמנות משותפת של קומיסר ונשייך
 22 להבטחת קיום מחויבויות זאבי לפי הסכם האסקרו. הגירסה מבוססת בעיקר על המסמך מיום
 23 23.4.2000 בחתימת קומיסר ונשייך שתיעיד הפקדה של מסמכי ההתאגדות של פאי וככבי המניה של
 24 החברה ביחיד עם הסכם האסקרו ושטררי העברת מניה של זאבי תקשורת במעטפה סגורה שאמורה
 25 להישאר בכיספת של נשייך ופתחתה מותנית בהחלה משותפת של שני עורכי הדין [ת/113].
 26

⁵² במנית לモכ"ז שהונפקה כדין אין זיהוי של בעל המניה. המחזיק במניה הוא הבעלים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תט"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

באות כוח המשמשת טענות שבנקודה זו גירושת הנאים איננה אלא "גירושה כבושה" שמשמעותה הריאית זעיר. הן מבססות טענות על האמרות של זאבי וקומייסר בחקירת המשטרה; נשץ בית המשפט; פרשנות הוראת סעיף 1.7.2 של הסכם האסקרו והגינה ועל העובדה שנשיצ' נטל חרות לעצמו לפתח את המעטפה בלי לקבל את הסכמת קומייסר ולהעביר את מסמכי פאי ומניותיו לשוויז ולהפקידם בכסתה בנכירות.

8 סיכומה של נקודה זו הוא שההשקבת המאשימה העברת מנויות פאי לטינידה או העברת המניות הללו
9 לנאמן עבור טינידה, במוות בהעברת הבעלות לפאי לטינידה.

מיפוי דירקטוריים בפאי

25.11.99 קיומה בפסק דין מחלוקת זאבי, צירני, רום, דומנגוור (נכיג טנידה)⁵² ועורכי הדין נשייך ופוקטונו נוגר שנודעה לסייעם תנאי העברת ערכות המימון. לפי רישום (מזהר) שערך נשיך לעצמו, בין היתר סוכם בפניהו של חברה שחברת פאי (שהתאגדה יומיים קודם לכן) תפתח חשבון בנק פיבי שוויין ומניות פאי (שכלו למוכ"ז) יופקדו לפי הוראות צירני וכן שבחשבון פאי בציריך יהיה 3 בעלי זכויות חתימה; שניים מטעם טנידה וזאבי [ת/86].

18 המשימה סבורה שהוצעו ראיות מספיקות להוכיח שבפאריס הוסכם גם שיתמנו שני דירקטורים
19 מטעט טנידה בפאי. אכן אין ראייה לקיום מהלך סדור (פורומאלי) של מינוי דירקטורים אלה אולם
20 ההתנהלות בפועל הייתה באילו התרחש מינוי כזה [נשי החתמים את דומינגו ושטיגר על שער
21 המניות של פאי, לצד חתימות זאבי כדירקטורים (ת/ה 1202 וכן נש"ז פ/1170)]. שטייגר ודומינגו ראו
22 עצם כדירקטורים בפאי [[שטיגר פ/752] וטוני וייס מסינדייקוס שלח ביום 21.11.2000 מכתב
23 לשלץ, שבו ביקש להחלף את שני הדירקטורים מטעט טנידה בפאי בדירקטורים אחרים (ת/ה 250).
24 מכתב זה הגיע לידייעות זאבי וקומייסטר ושניות לא ראו, בזמן ממש, מקום לשולב את האמור בו.

במהלך ההפחות מכוח העברת המניות למוכ"ז לרשות בא כוח תינידה.

⁵³ זאן פיר דומנוו (Jean-Pier Domengoz) ו-הנס פטר שטייגר (Hans Peter Staeger) שימושו כדיקטורים של טנדייה שנוהלה בליברטנשטיין בידי תאגיד בשם סינדייקוס (syndicus) שדומנוו וסטייגר היו כדיקטורים בו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 הנسبות הללו מוכחות כבעלי שותפי עסקה גיבשו הסכמה להעברת השליטה בפועל לידי טניה.
2
3

שליטה בחשבון פאי

4 בהסכם האסקרו נקבע כי זכויות החתימה בחשבון פאי ימסרו לשולחה; שני נציגי טניה (שטייגר
5 ודומנגו) ששמותיהם צוינו בהסכם) וגד זאבי. שתי חתימות נחוצות כדי לאפשר ביצוע פעולות בחשבון
6 [סעיף 1.7.3 – ת/111]. אולם עד תום תקופת הברירה נדרשת הסכמת זאבי בכתב למסכת כספים מן
7 החשבון (במקרה שבוטחות המימון מופחת והכספי יוחזר לחשבון) וכן לזאבי נתונה הסמכות הבלעדית
8 להורות על הגדלת בטוחות המימון עד לשיעורה המקורי [סעיף 1.7.6]. המוגבלות הללו נותרו בהסכם
9 בין הצדדים ולא מסרו לפבי שוויז שבו התנהל החשבון.
10
11

12 הנאים, זולת זאבי, אישרו במקומות שונים את העובדה שעל בסיס זכויות החתימה ניתנה לטניה
13 שליטה בחשבון פאי [קומיסר ת/175; צירנו פ/5565, ת/1151; רום ת/1024, ת/981; פ/6533].
14

15 זאבי, הציג בעדותו בבית המשפט השקפה שהוא היה ונותר בעל השליטה בחשבון
16 פאי. השקפותו תבואר להלן. בשלב הזה אצין אך זאת שבאורח מעשי לא הייתה בידי טניה כל
17 אפשרות לבצע פעילות בחשבון בלי הסכמה בכתב מצד זאבי. זאבי גם טען שהוקנה לו הזכות לפטר
18 ולהחליף את בעלי זכות החתימה בכל עת. המאשימה גורסת שפל הוראות הסכם האסקרו הוקנה
19 לזאבי רק זכות לסרב (וטו) למינוי בעל זכות חתימה חלף וכי הזכות למנות ולהחליף בעלי זכות
20 חתימה מוקנית למי שמחזיק במניות פאי; היינו לנשיך כሞיק מטעם טניה במניות.
21
22 עד על ההסכם שתניה תשלוט בפאי

23 מספר נסיבות נוספות תומכות את הטענה שהשותפים גיבשו הסכמה להענket השליטה בחשבון פאי
24 לטניה:
25

- עם שחרור כספי ערובה המימון לחשבון פאי רשותה בכספי כרצונה [סעיף 1.7.7 ת/111];
26
- טניה נשאה בעמלות חשבון פאי;
- כתובתה של טניה בסינדיוקס שמשה את בנק פיבי לשלוח הודעות;
- בהעדך הוראה אחרת בהסכם האסקרו, מניות פאי יויתרו בידי טניה גם לאחר החזרת כספי
30 בטוחות המימון;
- טירות כתובות בין קומיסר לפאי מגלת את הסכמו לפעול כמורשה חתימה בחשבון פאי
31 ולפעול על פי הוראות נשיך יועצה המשפט. מכאן שפאי אינה בשליטת זאבי;
32
- אמרה של צירנו שהוא השולט בפועל בគלה בכתב לעו"ד הרטמן כנס נסי בזק [נ/148]

33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 סיכומה הקצר של השקפת התביעה הוא שמאחר שהבעלויות בפני הועברה לטנידה (על ידי שמניות
 2 החברה שהן מניות למוכ"ז הועברו לחזקתו של ע"ד ונשייך בא כוחה של טנידה) והשליטה בחשבו
 3 פאי הוענקה לטנידה (באמצעות מוששי חתימה מטעם טנידה) מתקבש בפשטות רבה לצרני נוטר
 4 הבעלים של כספי ערבות המימון . כספים אלה שימושו אותו כהשקעה ברכישת מניות בזק ולא
 5 כ"הלוואה". מלווה שהעמיד כספי הלוואה לרשותו של לווה אינו עד הבעלים של הכספי של הוואה.
 6 מראית העין של הלוואה נתבנה בידי הנאים כדי שלא יהיה צורך לגלות לבנק פיבי את זהות צרני
 7 הבעלים של 143 מ"ד שהופקו בחשבו פאי ולא יהיה צורך לגלות לבנק שפאית לצרני ואינה
 8 שייכת לזאבי.
 9

הבעלויות והשליטה בהן העצמי - השקפת הסגורה

10 **הבעלויות בפני**
 11 טענת הסגורה היא שימושה לצרני העמיד לרשות זאבי את ערבות המימון היה האחרון הבעלים של
 12 סכום הכספי שנמסר לו, להבה למשעה, כ haloah. המנגנון המשחררי – משפטו שנקבע בהסכם בין
 13 המלווה ללווה לשם ביצוע ההלוואה, מחויבויות הצדדים מכוחה ושמירה על האינטרסים של כל צד,
 14 לא גרע מאומה מן הבעלות של זאבי על כספי ערבות המימון ולא עשה את צרני למשקיע או שותף
 15 להשקה ברכישת מניות בזק.
 16

17 בנקודת המוצא של טועון זה מצוי הסכם הנאמנות (אסקרו). ההסכם גובש בעקבות התפתחויות שחלו
 18 לאחר החתימה על הסכם הבירה. בראשונה במסגרת המומ"ם עם משרד התקשרות על קבלת היתר
 19 הרכישה, נדרש זאבי לבסס החזקות של בניו בזק שיוותה על חברות ישראליות ולא על חברות
 20 זרות. על כן הוקמה החברה הישראלית זאבי תקשורת בימי"ל⁵⁴, בשליטתו המוחלט של זאבי, אשר
 21 תפסה את מקומה של חברת CSS, הזרה.
 22

23 בשנייה, פיטורקובסקי ביקש שעבורת המימון תינתן על דרך של הפקצת פיקדון כספי בبنк הביניל
 24 שנגידו ינפיק הבנק כתוב ערבות (letter of credit) שיימש כבטיחה להלוואה והמתקבלת ממאנד
 25 הבנקים. הוסכם שהפיקדון יפקד בפיבי שוויץ. כיוון שההסכם הבירה נקבע מנגנון של הפקצת ערבות
 26 בנקאית לצרני אמור לספקה, היה צורך לתקן את ההסכם בהתאם.
 27

28 בשליישית, התהווור לצדדים צורך לקבוע סדרים מוסכמים להתנהלות נאמני האסקרו.
 29

30 על כן הtagבשה מערצת של הסכמות לתקן הסכם האופציה ולקביעת סדרי ניהול הנאמנות. במפגש
 31 בפריז, ביום 25.11.99 נחתם הסכם הנאמנות שבו בייפוי לתיקוני הסכם הבירה ולביקעת סדרי
 32

⁵⁴ בהסכם האסקרו המנוח בשפה האנגלית קרויה החברה (ZIC) Zeevi International Communications

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 הנאמנות [ת/111]. בהסכם הנאמנות הודגש מספר פעמים ומוקדמות הסתכבות שهماהם
2 ומיימושו כפופים באורת החלטי להוראות חוק הבזק והכוונים מכוחו. בכלל זה זאבי וטנידה הנהו את
3 הנאמנים להימנע מכל טרנסקציה במניות שברשותם הנוגדת את חוק הבזק והנאמנים קיבלו על עצמם
4 מחויבות זו [סעיפים 4.4.3 ו-4.4 של ת/111].

5 מכאן יתד ופינה להראות שמנגוני הפעולה , הלכה ומעשה, שנקבעו בהסכם האסקרו לא נועד ולא
6 עשו את צירני או כל גורם מטעמו לשותפים במניות בזק או בשליטה ישירה או עקיפה בהם ולא הכנו
7 לצירני או למי מטעמו שותפות או שליטה בחברות זאבי או בחברונות של אותן חברות.
8

9 **פאי בעלות ובשליטה זאבי**
10 פאי הוקמה על מנת למש את בקשת פיטרקבסקי שכסי ערות המימון יפקדו בנק פיבי וישמשו
11 בסיס להוצאה בטוחה בלתי מוגנת למאגד הבנקים בהיקף של ערות המימון. החברה הוקמה
12 ונרשמה באאי הבתולה הבריטיים (BVI). זאבי נרשם כדירקטור יחידי של החברה, כמחזיק
13 שלמניותה שהן מניות למוכ"ז וכבעליים של כל אמצעי השיטה בחברה [סעיף 1.7.1 בת/111, נ/209,
14].
15

16 מעיקרה היו מניות פאי בשליטת זאבי. צירני לא נסורה זיקת בעלות בהן . בהסכם האסקרו נקבע
17 שהמניות יוחזקו בנאמנות בידי הטרסט (In trust by the trustee) ; היו בנאמנות בידי טנידה. זאבי
18 וኮמיסר הסבירות בבית המשפט, כמו גם בהודעות בחקירה המשטרתית, את תכילת הפקדת המניות בידי
19 טנידה כנאמן. צירני לא קיבל נגד הלהלווה להלוואה לזאבי כל בטוחה. החזקת מניות פאי בידי
20 טנידה כנאמן نوعדה להבטיח שזאבי לא ימכור את המניות הללו ולא יעביר אותן לשום גורם.⁵⁵ החזקת
21 המניות בנאמנות לא שללה את בעלות זאבי במניות [קומיסר פ/פ, 7332/5-5, 7354/5]. לנאמן, תהיה זהותו
22 אשר יהיה ואפיו הוא טנידה, אין יותר מאשר הוקנה לו בהסכם הנאמנות". לפיכך העברת המניות
23 לטנידה כנאמן ומיל וחומר העברתן בא כוח טנידה, אין בה כדי לפגוע בעלותו של זאבי על אותן
24 מניות זאבי פ/פ, 3693-3/7742 ; קומיסר פ/פ ציין שגם אם אמר מפי בחקירה המשטרתית
25 שמניות פאי הועברו לטנידה, אין באמירה זו כדי לשנות את המציאות והמשפטית שהמניות
26 לא נועדו להעברה ולא הועברו אלא לנאמנות⁵⁶.

⁵⁵ כיוון שהמניות היו מניות למוכ"ז, העברת החזקה בהן הייתה עשויה לאפשר למוחיק במניות להשתלט על הכספי.
שבחובן פאי לאחר שחרור השعبد כל כספי החובן.

⁵⁶ כך נאמר מפי קומיסר בחקירה המשטרתית: "חברת פאי הייתה בעלת החזקה. הבעלים של חברת פאי היה טנידה. לאחר שגד זאבי העביר את כל מסמכיו החברה (מניות לטנידה... זאבי הוא שחקים את חברה פאי ותחייב שלא לשנות את הנסיבות והנסיבות בפני כל עוד הסכם האופציה בתווך. להבטחת התוצאות זאת זאבי העביר לתנידה את מניות פאי בעאמנות לתנידה לכל משך תקופת הסכם האופציה. בפועל הדבר עשה בתאריך 2.12.99 כאמור במסמך הפקדה" לת/1169. "מסמך הפקדה" הוא לת/113 (ההדגשות שלי).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

זאת קוצר לאחר חתימת הסכם הנאמנות נחים זאבי על הסכמו שמניות פאי יועברו לנאמנות לידי טנידה. כך אירע שקומייסר ונשי גיבשו הסכמה שבכיסוף של נשיך יוחזקו, במעטפה חתום, הסכמי האופציה והאסקרו, שטרוי המניות של פאי ומסמכים נוספים שנוצרו בהסכם האסקרו. ההסכם הייתה שמשמעות פאי יוחזקו בנאמנות מושתפת לקומייסר ונשי במקומות נאמנות של טנידה. שני עורכי הדין חתמו על מסמך שבו צוין בפירוש שהמסמכים הוכנסו למעטפה חתום בידי קומייסר ונשי ושאין לפתח את המעטפה או להעבירה לכל אדם אחר בלי הסכמה מושתפת של שני עורכי הדין [ת/113]. קומייסר עמד על כך שהוא גיבש יחד עם נשיך הסכמה בדבר שני מסויים בהסכם האסקרו; שנייה שם היו מוסמכים לבש כבאי כוח זאבי וצירוני. התוצאות דומה נשמעה מPsi קומייסר פ/4-7693 ; נשיך פ/1400, 1286, 1175, 1177, 1156, 1288.

אכן לימים נטל נשיך את מנויות פאי מן המעטפה הסוגורה ובהחלטה חד-צדדית הפיקין בכיסוף בנק שכיר בשווי. מהלך זה לא נעשה בידיעת זאבי או קומייסר. מילא אין במלך זה כדי לגרוע ממעמדם של שני עורכי הדין כנאמנים מושתפים.

אשר לעדויות, הישירות והעקיפות, של אנשי טנידה וסביבתה הארגונית (דומנגיוו, שטייגר וייס), נראה שאלה ניצבו על בסיס ידעה רעה. עדים אלה סבבו טנידה שלות בפאן וכי להם מעמד של דירקטורים בחברה. המצאות חולטין [נ/210] – אישור מן הנאמנות המנהלת את רישומי פאי. קומייסר ביקש להמחיש את הסברה המוטעית באומרו שלו יציר שאנשי טנידה החלו לגנוב את מנויות פאי מרשותו של נשיך, לא היה לאיל ידם להניע באמצעות החזקה במניות שום מהלך אופרטיבי. מחזק מניות למוציא אין יכול לבצע שום פעולה בחברה. מחזקי המניות ראשאים לא כארה למנות דירקטורים ואלה עשויים לקבל החלטות לביצוע. אולם מהלך של מינוי דירקטורים מצריך פניה אל החברה המנהלת את פאי באי הבתולה⁵⁷ (TridentTrust) וו לא הייתה מבעצת דבר ביל אישורו של קומייסר [קומייסר פ/4-7903].

25 מעמד ציני טנידה בפאן
 26 בהסכם האסקרו הוצהר והוסכם שזאבי הוא הבעלים של מנויות פאי, הדירקטור היחיד ובעל כל
 27 אמצעי השיטה בחברה. לטנידה הוקנו רק זכויות חתימה מסוון פאי (לא זכויות חתימה בחברה).
 28 ההסכם נקבע בשמות נציגי טנידה (שטייגר ודומנגיוו) כבעלי זכות החתימה בחשבון [ת/111 סעיף
 29].
 30

31 תכילת מינוי בעלי זכות חתימה בחשבון נועדה לאפשר לטנידה לפקח על המתרחש בחשבון. לא הייתה
 32 להם יכולת לבצע פעילות כספית בחשבון שכן הכספי שהופקד בו (ערובות המימון) לרבות
 33 הריבית שהפיקdon זוכה בה היה נתן לשעבר לבנק פיבי. פרט מהלך שגוי של נשיך שהחותם את

⁵⁷ בדומה ל- Syndicus שמנהלת את טנידה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 שטייגר ודומינגויס על מנתות פאי במקומות המיעוד לחתימות דירקטורים⁵⁸, אין שום מסמך ואין כל
2 ראייה להוכיח שנצח טנידה מונו לדירקטורים או שהיא להם מעמד כלשהו בחברה.
3

4 ביום 26.11.99, כנספה חשבון פאי בפיבי שויז', שלח קומיסר לבנק הودעה שבנה צוין זאבי כנהנה
5 (beneficial owner) בחשבון [ת/8010, 809]. מאוחר יותר ביום 29.11.99 כנסגי טנידה הוסמכו
6 כבעלי זכות חתימה בחשבון נשלחה הודעה נוספת שבנה ציינה פאי כנהנית בחשבון. זאבי וקומייסר
7 העידו שאין כל משמעות להבדל שבין שתי ההודעות. פאי היה אמן הנהנית בחשבון; אלא שזאבי
8 כבעליים יחידי של פאי הוא הנהנה הולכה למעשה [קומייסר פ/7708 ; זאבי פ/3765-3766, 3767].
9

10 הענקת זכויות חתימה בחשבון אינה גורעת ממעמדו של זאבי כבעליים של החשבון [פיוטרקובסקי
11 פ/82, 85 ; נוחימובסקי פ/94, 95, 97]. יתר על כן, לא זו בלבד שכספי החשבון משועבדים לבנק בלבד
12 יכולת לגעת בהם, אלא אף גם זו שמקור הסכם הנהנות נמנעה ממוששי החתימה כל אפשרות
13 להוציא כספים מחשבון פאי, משך כל תקופה האופցיה, בלי אישור בכתב של גד זאבי [ת/111 – סעיף
14 1.7.6]. מכאן שהתכלית העיקרית של הענקת זכויות חתימה בחשבון פאי לנכסי טנידה לא הייתה אלא
15 לשם פיקוח בלבד [קומייסר פ/7338 ; פוקטונגער פ/1772 ; נשץ פ/128 ; צירני פ/5377].
16

סיכום השקפת ההגנה

17 סיכומה של השקפת ההגנה הוא שעורבות המימון נמסרה לזאבי, מהלואה עם טנידה. לצד
18 מחייבות חוות (אובליגטורית) להחזיר את ההלוואה למילואיה היה זאבי לעילם של כספיUrbot
19 המימון. הכספי הופקד בחשבון פאי שזו חברה בעלות מלאה של זאבי. חשבון פאי נשלט בידי זאבי.
20 בעליים הוא רשאי להקנות זכויות חתימה בחשבון למי שהוא חף ולהגביל את החותמים לפי צרכיו
21 מבלתי שיגרעד דבר מעבוקתו על החשבון וכසפים אשר בו. הא ראייה שכשר החלטת מאנד הבנקים
22 "לקראת ההלואה" ולמש את הסכום המופקד בחשבון פאי בטוחה, הייתה הפניה לזאבי בלבד;
23 לא לטנידה, ולא למוששי החתימה בנסיבות [קומייסר פ/7701].
24

בעלות ושליטה בהון העצמי - ממצאים

25 צירני הפקיד את כספי Urbot המימון בחשבון הבנק של חברת פאי בבנק פיבי שויז'. זאבי רשם את
26 החברה ומעיקרה היה לעילם של פאי ושל החשבון שנפתח בשמה. המשימה ביקשה להוכיח שצירני,
27 באמצעות טנידה, היה לעילם של פאי ומילא לעילם או בעל השליטה בחשבון פאי. לפי השקפתה
28 כיוון שצירני הוא "גורם מażik" באירועו, בעקבותיו, גורם מוחזק בחברות המחזיקות באמצעות
29 שליטה בبوك. נספַך לכך ניתן לראות בהעתרת השליטה בפא לידי טנידה ביטוי להשערה מושתפת
30 של זאבי וצירני ברכישת מנויות בזוק.
31

⁵⁸ זה כמובן אינו מહלך מכוון (كونסטיטוטיבי). אין כוחה של החתומה זו לעשות מישחו לדירקטור בפא. הדירקטורים
בפא מותמנים בהתאם לתקוננו. המינוי התקני הידוע הוא של זאבי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 מניטת פאי
 2 זאבי יסד את פאי כחברת BVI שהוא הבעלים של הון המניות שלו (מניות למכ"ז) והנהנה היחיד
 3 מכל אמצעי השליטה בחברה (להלן: "הבעלות בפאי"). מצב מוצא זה אינו שינוי בחלוקת. האם חל
 4 בו שינוי? האם הווערנו מניות פאי או אמצעי שליטה בה לטנידה? המשימה גורסת מענה חיובי ואילו
 5 הנאים שוללים את הטענה באורה מוחלט.
 6
 7
 8 שניים מתניות הסכם האסקרו שוקלות לעניין הבעלות בפאי. אחת היא הצהרת זאבי שהוא הבעלים
 9 של פאי ושווה מתחייב שלא לשנות את הבעלות בפאי במשך כל תקופת האופציה [סעיף 1.7.1 של
 10 ת/111⁵⁹]. השנייה היא התחייבתו של זאבי להעביר לטנידה את מניות פאי (המייצגות את כל זכויות
 11 הבעלות בפאי) על מנת שהמניות יוחזקו בנאמנות לשם הבטחת קיום מחויבויות זאבי שלא לשנות את
 12 הבעלות בפאי [סעיף 1.7.2 של ת/111⁶⁰].
 13
 14 כיוון שמניות פאי הן מניות למכ"ז, העברתן לכל גורם היא לכארה העברת הבעלות בהן לעבר. אולם
 15 החסכם מציין בפירוש כי העברת המניות לטנידה היא לשם החזקה בנאמנות. העברת מניות למכ"ז
 16 לידי נאמן אינה מעבירה בעלות במניות⁶¹. באות כוח המשימה ערotta למשמעות של החזקה
 17 בנאמנות⁶² ולפיכך הן טענות שהאמירה שהמניות יוחזקו: "*in trust by The trust*"
 18 ."*in trust for The trust*" אין אלא שגגת לשון ושביטוי הנכוון והמתבקש הוא שהמניות יוחזקו
 19 היינו זאבי נ██ם עם יתר הנאמנים ועם בא כוח לטנידה ונציגה להעביר לטנידה את מניות פאי על
 20 מנת שצרכני ישמר בדיו את הבעלות בסכום של כ- 150 מ"ד שהוא השקעתו בנאמנות בוק אשר יהודה
 21 למימון העצמי. כיוון שזאבי ושותפי היו ערים למגבלות שבחוק הבזק, החליטו לערפל את ההערכה על

⁵⁹ "Gad Zeevi ... undertakes that he will be not change (in in the shareholding or holding of any beneficial interest in FAI so long as the Option Agreement is in force"

⁶⁰ "In order to secure Zeevi's obligations under clause 1.7.1 Zeevi will deliver to The Trust all share certificates representing his entire shares and beneficial interest in FAI and such share will be held in trust by The trust for as long as The Option Agreement is in force" (ההדגשה לא במקור)

⁶¹ חוק החברות מורה ש"נייר ערך למכ"ז הוא נייר ערך שתממו רתו המלאה שלמה לחברת ושהוא בשלו שטר המעד על כך" [סעיף 269(א)] של חוק החברות ועוד ש"אחזקה בשטר של מניה למכ"ז היא איה לאחורה לבעלויותBei" [סעיף 269(ב)] של חוק החברות. מכאן ברור שהעbara מותנית של מניה למכ"ז (כמו מסירה לביטחון, או לחזקה בנאמנות) אינה מעבירה את הבעלות במניה [יע"א 665/83 בנק לאומי לישראל נ' בן עלייה; יע"א 368/78 סוקולובסקי נ' בנצאל; יע"א 197/47 ליטמן נ' סלזובסקי; פרופ' יוסף גוטס חוק החברות החדש (תש"ס – 1999)]

⁶² הא ראייה שבעניין הקדחת שטרי העברת מניות CSS (או זאבי תקשורת בינלאומית) בנאמנות בידי נאמני האסקרו לא טעו שמהלך זה מהוועה העברת של המניות הללו (זוקן, מניות על שם מועברות בשטר בגין למניות למכ"ז) שמועדות CSS במשירה. לכן כשם שהמאשימה טוענת שמניות פאי הועברו לטנידה במסירות לנאמנים, כך היה עליה לטעון שמניות CSS הועברו לטנידה בשטר שנמסר למשמרת הנאמנים. המשימה לא טענה כך וזהו אלא שהיא מבינה שמשירת מניה, אפילו מניה למכ"ז, לידי נאמן אינה מהוועה העברת של הבעלות במניה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

ידי יצירת מגנון של נאמנות העשו את טנידה נאמן על רכושה שלח עד לסיום תקופת האופציה שאז
תוכל ממילא לקבל את כספה או להפוך למסקיעה גלויה במניות בזק.

מנין שהנאשמים נקבעו אחד ב"פה" (כלומר בהסכם שבו הביתי *for*, הוחלף, בשוג או בכונת מקוון,
בביתי ע"ז) ואחד בלב? המאשימה גורסת שנינתן לעמוד על כוונת הנאים בנסיבות שונות
שנסמכו מפייהם ומפי הגורמים המעורבים (נשים, פוקיטוונגר, דומנג'וס, שטייגר) בשלב החוקירה) ומן
ההתנהלות למעשה (נטילה חד-צדדית של המניות בידי נשים והעברתן לכسطת בשוויז, החתמת נציגי
טנידה על שטריו המניה כדים וריפורים והימנעות מהכללת מנויות פאי בתהום הנאמנות המשותפת של
נשים וקומיסר). כל מה שיש מפי המאשימה נשלל בפי הסגורה.

קשה לשופט,بشر ודם, "לפצח" דברים שבבל. הנאים ודי יודעים "**אם לעקל או לעקללות**"⁶³.
עלי לבחון את לבם על פי ראיות חיצונית. בקשר זה הדברים נראים לי ברורים למדי או שלא
הפחות יש ספק של ממש בפליליותם. שלושה הם טעמי המסקנה הזאת.

(1) הסכם האסקרו לפי לשונו ולפי הгиונו מתיישב עם ההסביר הנאים ושאר שותפי גיבוט
ההסכם וספק מתיישב עם השקפת המאשימה. ההסכם קובע שהבעלויות בפאי היא של זאבי
והעברת מנויות פאי לאמנה של טנידה נעשית לשם הבטחה שהבעלויות בפאי תישאר בידי
זאבי. ההסביר שנסמכו מצד ההגנה הוא שצירנו ביקש למנוע מזאבי להעביר את הבעלות בידי
לגורם שלישי ובכך להערים עליו. על כן תבע שהמניות יישמרו בנאמנות בידי טנידה. זה הסביר
モתקבל על הדעת (הדברים איפלו מתיישבים עם הערת נשים שהמניות הושמו בנאמנות/על
(*for*) טנידה. שכן הנאמנות מבטיחה שזאבי לא יעביר את המניות לאחר.

(2) עורכי הדין נשים וקומיסר נפגשו כדי לסכם את מימוש הוראות הסכם האסקרו ביחס למניות
פאי. הם סיכמו ואף חתמו על מסמך המסכם נתנו הסכמתם, שהמניות יישמרו במעטפה (יחד
עם מסמכים אחרים שהופקו בידיהם ננאמני הסכם הברירה) שאין לפתחו אותה אלא
בבוסכמה הדנית [ת/113]. קומיסר ראה בהסכמה זו מושום שינוי פורמלי של הסכם
האסקרו, שנעשה בחתימתו ובחתימתו נשיץ כמו שמוסמכים בכך. דברי קומיסר מתקבלים על
הදעת. זאבי, כך הסביר קומיסר, חש מפני מסירות מנויות פאי לנאמנות בידי טנידה. אלה הן
מניות למו"ז וכשם שצירנו חש שזאבי יעביר לאחר, כך גם אפשר היה לחוש להעברת

⁶³ מעשה רבבי חייא, רבבי שמואון וריש לקיש שהלכו לאחת הערים כדי להודיע על החלטה לעבר את השנה [ואו זהה שנה
שנת שמייטה הייתה]. פישו באדם אחד שהיה זומר את כרכמו. ומה ריש לקיש עליין, כיצד הוא עשה כן (בשנת שמייטה).
ענו לרבי חייא ורבבי שמואון שיזוכן שהוא זומר כדי להזכיר עקלסל נצרים לצורך בית הדין. ענה להם ריש לקיש: "הלב גשל
אותו אדם יודע אם לעקל אם לעקללות". (סנהדרין כו, א)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תט'ב-04-000904 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1 המניות מידי צרני לצד ג. על כן הוסכם שהמניות יוחזקו בידי שני עורכי הדין (כנאטנץ).
2 הרוי אין להם מעמד אחר) ובכך יובטח שאיש לא יעבור לאחר. זה טيبة של מסירה לנאמנות.

(3) אכן מפי רוב הגורמים המעורבים, נשמעו, בשלבים שונים, אמרות שמהן אפשר להסיק שפא
העברית לטנידה או שאמצוע שליטה בפאי העברו לטנידה. בבית המשפט ניתנו הסברים
שונים מפי גורמים אלה. התביעה רואה בהסבירים אלה "עדות כבושה" שמשמעותה הריאתי
אפסי. ספק אם אפשר בדרך של הכללה לומר שככל שהברה שניתנה מפי הנאים במשפט
היא בגדיר "עדות כבושה" (חלק מן הנאים), כמו קומיסר למשל, מיהרו לישיב אמרות
סתוריות זמן קצר לאחר שאמרו. אולם אפיקו תאמיר שהנאים וודיחם כבשו בלבבם את
גרסתם (המוחה) עד שהתייצבו להיעיד בבית המשפט, אף אני אגיד שבמקרים שהגורסה
ה"כבושה" מותיישבת עם המציאות יותר מאשר הגרסה המקורית, המיידית, משקל הראשונה
דווקא עדין.

14 בדידן אפשר שקומיסר נוקש באמרי פיו; אפשר שדומיניגו, שטייגר וויס סברו שמניות פאי
15 והויבורו לטנידה ואפשר שצ'רנוי קיווה שמניות אלה נמסרו לשליתתו. אולם כל אלה אינם יכולים
16 לחופך על פניה ממציאות שבגדה מניות פאי לא הויבורו לטנידה. המניות היו אמרויות להימסר
17 לטנידה מעמן אך בפועל הופקדו בתוך מעטפה חתומה בידי נשץ "עם הוראה" שהמעטפה לא
18 ניתנה בלי הסכמתו של קומיסר.

המבנה שתיארתי עד הנה נראה בעיני מוזק וUMBOSIS דו כיו לצדיק ממציא שהבעלות בפא
היהיתה ונותרה משך כל התקופה בידי זאבי. קשיים מסוימים מעוררתות שתיים מפעולותיו של נשיין.
באו, כבא כוח טנידה, נהג במניות פאי מנהג בעליים. כמו מג בעלים (של המניות) נטל אותו בלי²⁰
לשאול רשות מאיש והפקידן בכספת בשווי. כמו מג בעלים (של החברה) החתים את שטייגר
ודומיניגוס על שטר המניות במקום המועד לחתיימת דירקטוריים. האם אפשר שעורך הדין
המגנזה פעיל כך מtopic טעות או פיזור דעת? או שמא פעלתו שיקפה מציאות שכוכנות מכון
נסתרה מן העין ונעטפה בבילוי מילימ, תנויות, מזקרים ונשפחים עד שההונגעים בדבר נדמו כמי²¹
ש...גבלה ... שפטם אשר לא ישמעו איש שפט רעהו נבראשית, יא [?]²²

הקשהזהאינומכרע.פחותבענייןאחד – החתומהשלנציגיטנדיהעלהמניותכאילו הם
דיקטורים – הינה נשי מותך טעות.⁶⁴ נציגיטנדיהלאmonoדיקטוריםבפאי. אינני יודע מה
הזריך אותו בפועלתו השניה. בעדרתו לפניו ניסה "להחל בין הטיפות" ולפיק תשובייתו ל佗בעת

⁶⁴ לא לומוד להעיר שהחומרת אנשי תנודה על המניות נעשתה ללא דעתם אבוי וקומייסר. הכללה למעשה נשץ לא אויל היה לדיאלי לפתח את המעטפה שהוחזקו המניות בעלי הסמכת קומיסטר [113]. אבוי וקומייסר הודהו לחומרה רק כאשר במלל המשפט הבהיר המעטפה מונכחת בבית המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 מזה ולסנגורים מזה נראות לעיתים סותרות. ייתכן שנסיבות שונים התגבש אצל נשיך הלוֹן
 2 מחשבה (state of mind) שונה מזה של זאבי וקומייסר. אין כל סיבה ליחס מלאכותית את הלוֹן
 3 המוחשנה של הראשון לאחרונים.

4
 5 נמצא העובדה הוא שהבעל בפאי לא העובר לטנדיה. היא נותרה, בנסיבות מסוימות שנבעו
 6 מהפקחת המניות בנאמנות, בידי זאבי.
 7
 8

9 טענה התביעה היא שבפגישה בפריס ביום 25.11.99 גובשה הסכמה בעל פה בין הצדדים⁶⁵ שני
 10 ציגי טנדיה יתמנו לדירקטורים בפאי, בלבד עם זאבי (בכך יקימו למעשה שליטה של טנדיה
 11 בפאי). טענה זו לא הוכחה כדבבי והיא אינה יותר מסבירה או ניחוש מלודם.
 12
 13 ראש ועיקר לטעמי נועז בעובדה שאף על פי שהפגש בפריס נועד לגיבוש עקרונות הסכם האסקרו
 14 אין בהסכם (נחתם ביום 30.11.99) ביטוי להסכם הנטען. יתר על כן מן כינונה של פאי ועד
 15 "פיתוח הפרשה" לא נערך הליך פורמלי של מינוי אנשי טנדיה לדירקטורים ולא דוח על הליך
 16 כזה לחברה המנהלת ב-BVI.
 17
 18 אם אמנים גובשה הסכמה כנטען מודיע לא בא זקרה בהסכם האסקרו? ומדובר לא נערך הליך
 19 המינוי⁶⁶ על פי אותה "ההסכם"? התביעה סבורה שזאבי לא דיווח לקומייסר על ההסכם למינוי
 20 אנשי טנדיה כדירקטורים ולפיקט קומייסר (שנישח את הסכם האסקרו) לא כלל אותה בהסכם.
 21 נשים, כך ממשיכת הסברה, הכרה לא שת לבו לחסר זה. הימצונתה של סבורה זו מפוקפקת מאד
 22 עיני. משמעותה היא שזאבי ביקש להוליך שולל את צירני, טנדיה ובא כוחם נשים. זו אפשרות
 23 קלה, כמעט מוגחות. טוות הסכם האסקרו העוברה לעיון הצדדים לו. איש מהם לאבחן
 24 בהסכמה המשמעותי נשים לא שת לבו; פיקטונוגר הקפדן (שרשם לעצמו בפריס העלה על מינוי
 25 "חברה של טנדיה" כדירקטורים) נכשל ב"שיעור הבהיר"; רום התעלם, צירני אינו קורא אנגלית
 26 ו"חברה של טנדיה" לקוח ב"הברנת הנקרה".
 27
 28 סבירותו של צירוף מקרים זה קטנה מאד בעיני. ברור למד ש/האפשרות שציגי טנדיה יתמנו
 29 לדירקטורים בפאי "עלתה על השולחן" במפגש פריס אולם אין ראייה מספקת לכך שהדבר התגבש
 30 בכלל הסכמה. יתר על כן, גם בהנחה שבספריס הסכימו הצדדים עקרונית למינוי כאמור, ברור

⁶⁵ "הצדדים" לנוין זה הם משתתפי המפגש: זאבי, צירני, רום, נשים, פיקטונוגר ונציג טנדיה דומנגוס. קומייסר לא השתתף במפגש

⁶⁶ תקוננה של פאי קובע שהמיןוי הראשוני של דירקטורים יבוצע בידי החותמים על תוכיר ההתקאות ולאחר מכן מינוי דירקטורים יבוצע בידי הדירקטורים הקיימים או בידי בעלי המניות [סעיף 12(2) של ת/מ[829].]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

- 1 שהסכם לא יצא מן הכוח אל הפועל. מה ערך יש ב"חיקוט" וב"נבייה" אחר מחשבות – أول
 2 "רעות" – של א התמשן, مثل לנוצרי קתולי המזוי בתא הוידי ומכה על חטא שחתא בהרהור
 3 לב⁶⁷.
 4
 5 לא הזכיר כי הנאים גיבשו הסכמה למנות נציגים של תנידה לדירקטוריים בפא. מילא
 6 גם לא הייתה העברת של אמצעי שליטה בפא, לתנידה
 7
 8 השליטה בחשבון פאי
 9 דומה כי הניסיות בהקשר לשיטה בחשבון פאי אין שונות במחלוקת. אלה הן:
 10 (1) חשבון פאי בبنק פיבי שוווץ נפתח בידי זאבי שנרשם כבעל וכהנה בחשבון [ת/810]⁶⁸;
 11 (2) בהסכם האסקרו נקבעו זכויות החתימה בחשבון פאי כך:
 12 (א) שלושה בעלי זכויות חתימה; שני נציגי תנידה (שטייגר ודומג'וס) וזאבי.שתי
 13 חתימות עשוית לחייב את החשבון §1.7.3 של ת/111;
 14 (ב) הוצאת כספים מן החשבון אינה אפשרית בלי חתימת הסכמה של זאבי [§1.7.6];
 15 (ג) הגדלת השעבוד של כספי החשבון לטובת מכתב האשראי הבנקאי – בחתימת זאבי
 16 בלבד [§1.7.6];
 17 (ד) תנידה רשאית להחילף את מורשי החתימה מטעהה. לזאבי זכות להתנגד להחלפה
 18 מטעמים ענייניים [§1.7.3];
 19 (ה) מצב דברים שמכוח הסכם הברירה מאפשר החזרת העrobotות הבנקאית (שטנידה
 20 ממשנה לידי תנידה (למשל §3.4 של ת/55), מוחלף בחזרות הכספי שהופקד (במיון
 21 תנידה) בחשבון פאי, לחשבון פאי והכספי יהיה זמין לכל שימוש תנידה תחוץ בו⁶⁹
 22 (3) הדיווח לבנק התייחס לזהות שלושת בעלי זכויות החתימה ולעובדת שתי חתימות
 23 מספקות לחייב את החשבון. לא דוחו יתר ההסכמות הכלולות בהסכם האסקרו.
 24 (4) תנידה שילמה אתعمالות חשבון פאי.

עד שאנו גוזר מסקנות ממערכות הניסיות המתווארת ראוי להזכיר שטנידה מימנה את סכום הכספי
 26 שנדרש לצורך עירובת המימון. צירנו לא העניק כ-150 מ"ד לזאבי במתנה. הוהלווה לזאבי את סכום
 27

⁶⁷ משחו מזה מצוי גם ביהדות, בתפילת הוידי הנאמרת מספר פעמים ביום הכיפורים.

⁶⁸ בהמשך נמסר לבנק שפאי היא הננתית בחשבון [ת/805] אך לכך אין משמעות מרובה לפי שזאבי הוא הבעלים היחיד של
 פאי.

⁶⁹ "...[W]hen reference is made to the return of the Bank Guarantee, it shall mean returning to the FAI account all funds deposited by The Trust...making them freely available for any disposal by The Trust"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

העתק זהה ובתמורה קיבל אפשרות ברירה בין רכישה (מותאמת לחוק הבזק וככליו) של 50% ממניות
בזק שנרכשו בידי זאבי לבין החזר הלוואה בעירו ריבית מסוימת מריאש. צירני הפיק את הסכם
הנדרש בלי לקבל בוחנות של ממש. זאבי לא שבעד נסכים ל佗ת צירני כנגד הלוואה ולא העניק
לו ערבויות. צירני לא תבע שליטה בכף. כל שביקש הוא ליצור מנגנון שיאפשר לו בכר רגע נתון לברר
מה מהתולל בחשבונו והאם ההנתלות בו אינה מסכלה את מימוש הסכם הברירה. כן ביקש שהמנגנון
שיקבע יאפשר לו לקבל את כספי הפיקדון בפאי כשם שהמנגנון של הסכם הברירה אפשר לו לקבל,
בנסיבות מותאיות את העבותות הבנקאית.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
מן קודמת המשקף (פריספקטיב) של הסכם האסקרו אין ספק שזאבי הוא בעל השליטה בחשבונו פאי.
חשבונו נפתח בידו, והוא (או פאי שלו הוא) הננהה בחשבונו. זאבי הסכים להעניק זכויות חתימה
מוניובלת לנציגי טנדיה. בעלי זכות חתימה אינם יכולים לחזיא סט אחד מן החשבונו בלי הסכמת
זאבי. لكن גם כאשר מוסר השUber לדעתם פיביל כמספר הפיקדון, טנדיה אינה יכולה למשוך את הכספי,
אם כי יש מחויבות הסכמית של זאבי לאפשר לטנדיה, במצב זה, להשתמש בכף כרצונה [§ 7.1.7]. של
ת/111].

עד מוקודת המשקף ההסכםית. זאבי הגביל את שליטתו בחשבונו. הוא אינו יכול למשוך את
כספי החשבונו ולהעבירם לרשותו בלבד הסכמתן לפחות אחד מנציגי טנדיה. הגבלה זו מובנת בהתחשב
במחויבות של זאבי להחזיר לצירני את העבותות הבנקאית [ת/55] או את הכספי המופקד [ת/111].

מן קודמת המשקף של בנק פיבי, זאבי הוא הבעלים של החשבונו. אלא שזאבי העניק לנציגי טנדיה זכות
בלתי מוגבלת להנתנות בחשבונו, לרבות משיכת כספים ממנו (שמוגבלת רק מכוח השUber בבנק).
מצוות הסתכלות זו נראה כאורה שזאבי העביר לטנדיה את השליטה בחשבונו, אולם כיוון שהבנק לא
נחשף לתנויות הסכם האסקרו, לדידו רשיין זאבי, כבעל החשבונו להחליף את בעלי זכות חתימה
לרצונו ולהזור ולקיים שליטה מוחלטת בחשבונו.

ככלו של דבר בינו פאי, הסכם האסקרו וחשבונו פאי לא נעדו ליצור מסגרת של שליטה של צירני
בכף שהעמיד לרשות זאבי. המנגנון המשולב זהה נועד לשמש תחליף לערובה או לבתו מהכסף
יווחר לצירני בשיתומו נסיבות מתאיות ושהכסף יונצל לתכנית שלשמה נמסר.

עד נראה לי פשוט וברור שאין זיקה בין פאי וחשבונו פאי ומנגנוני הביטחון האמורים לבין שאלת
היווצרות שותפות בין צירני לזאבי לרכישת מנויות בזק.

**הסכמתנו נוספת שמעבירות על שותפות ולא על הלוואה
רכישה עתידית של מנויות בזק**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

בנסיבות הברירה כלולה תינה שמכוחה צד להסכם המבקש לרכוש מנויות בזק נוספות, מעבר למנויות שנרכשו מ- C&W , צריך להציג לצד השני לרכוש אותן בשותף באמצעות חברות היישראליות שרכשו את מנויות - W C&W . במקרה של סירוב של הצד הנציג, רשאי המציג לרכוש את המניות הנוספות באופן עצמאי [סעיף 9.5 של הסכם הברירה].
היעverbת הבנקאית בתמורה למחייבית זامي לפי הסכם הברירה
צירני התחייב להעמיד את העrobotות הבנקאית בסך 150 מ"ד בתמורה להתחייביות זאבי הכלולות בסכם הברירה וביןין המחייבות לאפשר לצירני לרכוש 50% ממנויות בזק שנרכשו מ-W C&W . אותן עדות יש בכך שהסכם לא היה הסכם הלוואה גרידא, אלא הסכם להשקעה משותפת.

"פרמייה" בנסיבות של הארמת תקופת האופציה הסכם הברירה מעניק לצירני בחירה בין רכישה של מחיצת המניות בין החזר ההלוואה בצרורו "פרמייה" של 100 מ"ד. זאבי ואחרים העידו שה"פרמייה" מוגמת ויבית מסחרית מקובלת. אלא שהסכם הברירה מבטיח לצירני את אותה "פרמייה" ממש (100 מ"ד) גם אם תקופת האופציה תוארך כדי 10 שנים. אם אמרות שפרמייה של 100 מ"ד בהתייחס להלוואה של 150 מ"ד ל-5 שנים היא פרמייה מסחרית מקובלת, על כורחך תאמר פרמייה באותו היקף כמשמעותה 10 שנים אינה פרמייה מסחרית מקובלת. מכאן נשמע שהסכם הברירה אינו הסכם הלוואה ועוד אלא הסכם שותפות.

הפחטה רוווח מכילת מניות ממחר מימוש האופציה הסכם הברירה הסדייר את מחיר המניה שצירני יחויב בו במקרה של מימוש האופציה. המחיר נקבע להיות 50% ממחיר העלות של מניה בעסקת W C&W בצרורו הוצאות העסקה וריבית ששולמה למאגד הבנים ובהפחטה של רווח שהתקבל ממכירת מניות שנרכשו בעסקת W C&W או מהקטנת יתרת ההלוואה למאגד הבנים באמצעות דיוידנד מניות בזק [סעיף 3.1 של הסכם הברירה]. המשימה סבורה שמנגנון תמחור זה לא זו בלבד שאינו מתיישב עם הסכם הלוואה אלא אף גם אופציה רגילה אינו משקף. הוא משקף הסכם שותפות, לפי שמלן ההסכם היה צירני לשותף ברוחו המניות שנרכשו.

איסור שעבוד והעברה של מניות החברות המשורבות בעסקה הסכם הברירה אוסר שעבוד או העברה של מניות החברות המשורבות וכן את מכירת מניות בזק שנרכשו, משך תקופת האופציה וסעיף 1.6 של הסכם הברירה]. ודוק האיסור אינו מתדר ב-50% של המניות שכן נושא האופציה אלא חל גם על ה יתרה שהיא בלעדית של זאבי. גם הסדרה זו משקפת שותפות מלאה.

הסכימות הנוספות - העלות, תנבות ומסקנות
עסקת זאבי-צירני לא נבנתה כעסקת הלוואה גרידא. זו הייתה עסקת הלוואה + אופציה. זאבי "כתב" אופציית רכש (call option) לצירני שמכוחה האחrown רשיית רכוש נכס בסיס (CSS) 50% ממנויות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 במחיר העלות של רכישת מנויות בזק בידי זאבי. הביטוי "עלות" (cost) מוגדר בהסכם הברירה. הוא
 2 מורכב מן המחויר ששולם בידי זאבי עבור מנויות בזק בצוותו הוצאות עסקה שונות ובגרית רווה
 3 וממנויות בזק שנכרו או מדיוידנד ששימש להקטנת יתרת ההלוואה למאגד הבנים.
 4

5 מנוקדה זו של הגדרת ה- "cost" יתד ופינה לקבוע שהשקפת המשכימה ביחס ל"ראיות" לשותפות
 6 אינה אלא ראיית "צל הרים כחרים". הגינוי המשחררי - כלכלי של ה- "cost" כלל אינו מעניינו⁷⁰.
 7 הצדדים לעסקה החליטו, כל אחד מזוויות העניין שלו, שכדי לקבוע לאופציה מחיר מימוש בעולה
 8 מהגדרת ה- "cost". מה עניינו בכך? זאבי יכול היה, משיקולים שונים, לרבות שיקולים הקשורים
 9 בעסקות עתיד עם צירנו, לקבוע מחיר מימוש של $\frac{1}{2}$ מן המחיר שהוא שילם עבור כל מניה. האם זה
 10 מייד על "הסכם שותפות"?

11 השאלה שלפתחו של משפט זה האם ההסכם בין הצדדים משקפת מחלוקת של מנויות בזק בלי היתר
 12 או העברה של אמצעי שליטה במנויות בזק בלי היתר. פסקתי לעלה מכאן שלא הייתה העברה של
 13 אמצעי שליטה. המשכימה מסכימה שהענקת ערובות המימון על דרך של הלוואה אינה מהוות מכירה
 14 של מנויות בזק או השקעה בהן. היא גם מסכימה שהענקת אופציה לרכישה עתידית אינה בגדר
 15 מכירה. אם כן, מה חփ יש ב"גבירה" בהסדרי העסקה ופרטיה. גם אם יימצא שתחשיבי
 16 ה"פרמייה", או הסכמי ה"כבליה" (לענין חופש העברת המניות הללו בתקופת האופציה) וכיו"ב
 17 שגויים מבחינת התועלות הכלכליות שהם משקפים, אין לגוזר לכך שהצדדים כיונו לתקבילה שונה
 18 מזו שהצהרה והוסכמה במפורש.

19 על כן ניתן לקבוע בוודאות מספקת שפרטיו "מחיר המימוש", היקף ה"פרמייה" בגין הלוואה
 20 המוחזרת, הסדרי "תן [את עروبת המימון] וקח [אפשרויות מסחריות]" מפותת לדין]
 21 אחרים מבטאים את מה שגלו על פניהם ואינם מבטאים כוונה נסורת לעסקת השקעה משותפת
 22 עוקפת או מפרת חוק.

התנהלות בתקופת ההסכם המעביר על שותפות

23 המשכימה מבקשת לשלול את הטענה, שנשמעה מפני הנאים שדרך החתנהות של זאבי במהלך
 24 מימוש החתנשות עם צירנו מUIDה על "עצמאות". היא גורסת שדווקא ניהול חברות זאבי תקשורת
 25 בפועל מלמד על שותפות בין זאבי לצירנו.

26 המשכימה ציינה בסיכוןיה שלענין זה "חשיבות משנה". להלן תוב吓ר סבירתי שלענין זה אין כל
 27 חשיבות ודבר לא משתמע ממנו. על כן אזכיר את פרטי הטיעון בקיצור אמרום.

⁷⁰ ההיגיון הכלכלי של ה- "cost" הסביר מפי עדים ונאמנים [פוייטוונגר פ/7, 1876-7, 1627; זאבי פ/3514, 3512; קומיסר פ/7549-50].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תט"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1 מינוי דירקטוריים
2 במאי 2000 מונה דירקטור בחברות זאבי לפי המלצת טנידה. לפि שעד אז, משך חצי שנה, התנהלה
3 החברה בידי זאבי בלבד מעורבות נציגי טנידה ראו בכך כוח הנאים את עדות להדר כוונת
4 שיתוף בין זאבי לצירוני. גם המינוי במאי 2000, העשא, כך טענת מי מן הנאים, משום טנידה
5 חשודה שזאבי מושך כספים מן החברות בניגוד להסכמים עמו. העמדה על מינוי דירקטור נבעה, אם כן,
6 מסיבות של "פיקוח" ו"искיפות" ולא לשם ניהול משותף של החברות השולטות בזוק.
7

המאשימים הצביעו על ראיות שונות לכך שטניה דרשה למנוט נציגים מטעמה לדירקטוריון CSS למון נובמבר 1999 [ת/70] וכן לאחר הסכם האסקרו שבמסגרתו הוחלפה CSS בחברה הישראלית זאבי תקשורת בגין"ל; הצל לפניהם שהתעורר חשד בדבר משיכת כספים [ת/323].

העובדת שעד מאי 2000 לא מונה דירקטור מטעם תנידה נבעה מכך שזובי הצליח לשכנע את צ'רנווי
ואורט רום שמנינו כזה על הפרק, לאחר מכן זובי תקשורת בין'ל, הייתה מועמדות רוי'ח יצח'ק ראט)
עלול לחשוף את הקשר בין צ'רנווי לזרבי. מטעם זה מונה, לבסוף, וראט כרוויה של החברות במקום
להתמנה כדירקטור [ת-799 ; רום – 6839-40].

חלוקת רוחניים

בchodשים הראשונים לאחר רכישת מניות בזק בידי זאבי עלה ערךן של המניות כדי כך שמאגד הבנקים
החסכים להעניק לזראי אשראי נוסף (מובטח במניות בזק). זאבי משך מתקשות מימון וניהול כמה
עשירות מיליון שקלים למטרות שונות. הדבר נטה לרווח וצרנו לאות בדיקה שביצוע רו"ח ראט
[ת/אן].

התגלווה מחלוקת בין זאבי לבין צ'רני ורומ בשאלת אם לנוכח ההסתמאות שבין הצדדים היה זאבי רשאי למשוך לצרכיו את כספי האשראי הנוסף, או שהוא חותמו הייתה להשתמש בכך כדי לצמצם את העבותות הבנקאית של טנידה.

28 סיכוןה של המחלוקת בהסכם שתפקידו מימון וניהול תעבیر סכום של 14 מיליון לירות shore-off-
29 של צרנו [ת/175]. הוסכם גם שזאבי יקבל ממפגד הבנקים סכומי אשראי נוספים וישתמש בהם כדי
30 להעביר לצרנו את הסכום הנזכר וכן להעביר לו מחיצת מסכמי האשראי הנוספים.

התביעה נסמכת על ראיות שונות (בעיקר שיחות של רום עם ראט, צירוני, פוקיטוונגר ועוד) כדי להראות שמדובר היה בחלוקת שוויונית של סכומי האשראי הנוסף, כיהה לשותפים בהשקעה המחלקים את התשואה שההשקה מניבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 כשי האשראי הנוסף היו, הילכה למעשה, בוגדר רוח שנוצר מעלה ערך מנויות בזק. כיון שלא נוצרו
 2 התנאים להקטנת הייקף עروبת המימון, נטילת האשראי הנוסף הייתה הדרך היחידה עבור זאבי (פרט
 3 לממכר המניות) לזכות בתשואה מסוימת מעלה ערך המניות. כך גם צירני. אפשר היה להעביר את
 4 כספי האשראי הנוסף לחשבון פאי לשם הקטנת הערבות של צירני אליהם האחרון לא יכול היה למשוך
 5 כספים אלה לעצמו. גם מבחינתו קבלת חלק מן האשראי הנוסף היא טובת הנהה מעלה ערך המניות.
 6
 7 התשלומים שנמסרו לטניה מותוך כספי האשראי הנוספים נעשו "מחוץ להסכם". הנאמנים
 8 ועובדיהם השונים התקשו להגיד את מהותם. כך או אחרת המשימה טוענת שכיוון שהגבשה הבנה
 9 בין הצדדים שיש לחלק את כספי האשראי הנוסף "חצי – חצי" אותן וודאות היא לכך שהם רואו בדבר
 10 טובת הנהה שנצמוכה מן המניות ושכשותפים להשקעה ולרכישת המניות עליהם להתחלק בתשואה.

11
 12 קביעת מורשי החתימה
 13 בהסכם השונים לא נכללה הסדרת זכויות חתימה בחשבונות חברות זאבי וקשרות. אולם משלב
 14 מסויים טניה החלה ללחוץ לקבל "זכות חתימה שנייה" בחשבונות הבנק של חברות הללו כדי
 15 שתהייה לה בקרה על משיכת כספים בידי זאבי. זאבי נאבק נגד הדבר והציג כל מיני רעינות נפטלים.
 16 סופו שנכנע [ת/172, ת/185, ת/178]. בעודו בבית המשפט הודה זאבי שנוכחות זכויות החתימה
 17 שהונתקו לנציג טניה לא הייתה לו אפשרות להוציא כספים מחשבונות החברות בלי הסכמת נציגי
 18 טניה. הוא אמר מסיג את דברו בכך שהוא לאיל ידו לשנות בכל עת את החלטה בדבר זכויות
 19 החתימה אך בפועל לא פעל כך [פ/3887].
 20

21 המאשימה הצביעה על ראיות שונות להוכחת הטענה שזאבי בשיתוף פעל עם קומיסר "עירך"
 22 פרוטוקול של דירקטוריון זאבי וקשרות מימון וניהול שבו מותועדת החלטה שהושגה תוך שימוש
 23 ב"קובל המכרייע" של זאבי לשינוי זכויות החתימה בחשבונות הבנק כך שזאבי יוכל לבצע פעולות
 24 מסוימות בחתיימות יחיד [ת/700⁷¹]. בפועל, כך הטענה, לא קיימה ישיבת דירקטוריון כלל ועיקר
 25 (רום, שהיה אז דירקטור בחברה ולפי ה"פרוטוקול" השתתף בה הבהיר נמרצות את קיומה).
 26

27 פעילות מרתנית זו שהוסתרה מידית רום, צירני וגורמי טניה, מוכיחה שההסכם בין הצדדים
 28 הייתה ניהול משותף של חברות זאבי.

29
 30 באורח דומה הוסתר דבר פיטורו של רום מידיעתו ומידיעת צירני ונשיין.
 31
 32 מעורבות צירני בניסיון לגבע הסדר לאחר כישלון ההלואה

⁷¹ הפרוטוקול הוא מיום 20.7.12. זאבי נזקק אז לעורבות בנקאית בסך 7.5 מיליון לוטות חברת אלף שבליטטו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

ברבעון הראשון של שנת 2001 התרחש כישלון (default) של מגנון הביטחונות להלואת הרכישה. ערך של מנויות בזק ידך אל מותח ל"קו החגולי" והחנון שמאפשר לבנקים "לקראן [לפירען מייד] להלוואה ולחלה את הערכות המגולמת במימון העצמי [אותם 150 מ"ד שצ'רני העמיד].

במציאות זו ביקש זאבי לעצמו כל מיני פתרונות שימנעו את קירשת עסקת מנויות בזק. הוא שיתף בכך את צ'רני ולהה שקל אפשרויות אלה. בכלל זה אפשרות לממן את הגדרת הביטחונות נגד זכויות מסוימות שיינטו לצ'רני עם מימוש האופציה או בתום תקופת האופציה. רעיונות אלה לא יצאו מן הכוח אל הפועל ואכן בסופו של דבר עסקת המניות קרסה.

התביעה רואה בעובדה שצ'רני שקל סייע ל>ZABI¹ במקומות למש את הערכות האישית שזאבי עבר להחזורת ההלוואה שקיבל מצ'רני, והוא לה שותפות העסקית ברכישת המניות.

השקפת ההגנה; התנהלות עצמאית וסכסוך עסקי
הנאשמי דוחים באורח נחרץ את טענת השותפות. זו עבדה שבתקופה שלאחר רכישת המניות פעל זאבי באורח עצמאי בכל הנוגע למנויות בזק שבידו. הוא השתתף באסיפות כליליות של חברות בזק, המליץ על דירקטוריון וקיבל דוח על דיווידנד (שישמש להחזר הלואת הרכישה). בכלל אלה צ'רני אף לא היה מיודע. לא מפני שאלה היה לו יכול בחברות זאבי (או שהנציג, רום, פוטר) אלא מפני שלצ'רני לא היה עניין בדבר לא לו. צ'רני ואנשיו מיקדו את התעניינותם בהתנהלות הכספיות של חברות זאבי. צ'רני חשש גורל כספו. הוא חשש שזאבי מבצע "תרגילים פיננסיים" מהחורי גבו וגורל את כספו. על רקע זה התגלו סכסוך מר בין זאבי לצ'רני.

הסכסוך הכספי הוא מקור העניין של צ'רני במתරחש בחברות זאבי והוא הטעם לרצונו לקבל "דרישת רgel בחברות (דיםראטורים מומלצים) או זכויות חתימה בחשבונות הבנק שלהם.

הסכסוך נבע מפרשנות שונה, של כל צד, את ההסכם; מה ניתן ומה לא ניתן לעשות בסכומי כסף המצוויים בחשבונות חברות זאבי. כדי לתווך בסכסוך הובא בעובי הקורה, בשלב מסוים, ע"ז זאב חוץ (מי שהיה שגריר ישראל ברוסיה). ע"ז חוץ עיין, בין היתר, בהסכם (הסכם הברירה והסכם האסקרו). עבדה זו בשחה לאצלמה שלולת את טענת מזימות החונאה. שהרי לא מתקבל על הדעת לחביא אדם זר בסוד העניין. חוץ גם העיד⁷² שהמסמכים שעין בהם שיקפו הסכם הלוואה ואופציה ולא הסכם שותפות לרכישה נס.

האשראי הנוסף היה למקור הסכסוך העיקרי. כיוון ששווי מנויות בזק עלה באחיזים ניכרים משך החודשים הראשונים לאחר רכישתם, העמיד מאגד הבנקים לזכות זאבי אשראי נוסף בהיקף מctrbr

⁷² הודיעת חוץ במשפטה הוגשה בהסכם [נ/213]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

של 90 מייד.⁷³ סכומים משמעותיים שונים נמשכו בידי זאבי מותך כספי האשראי הנוסף. מוליך זה של זאבי עוזר הטענות של צירני מטעם כפול. ראשית צירני סבר שהחסכמים עם זאבי מחייבים את האחרון להשתמש בכל סכום כסף שמתאפשר בחברות זאבי, שאין מועד לפירעון הלואת הרכישה, כדי להקטין את היקף עروبת המימון⁷⁴. שנית, זאבי נימק את הוצאה הכספיים בהוחר עליות עסקת רכישת המניות (כגון שכ"ט עוז'ד, הוצאות תיווך וכיו"ב). צירני לא היה מוכן להכיר בהוצאות הללו (הכרה בהוצאות מגדילה את מחיר ה"עלות" (cost) המקורי של מנויות בזק וממילא מגדילה את מחיר הרכישה שיוות על צירני אם ימשך את האופציה) וכן דרש להכיר גם בהוצאות שהוא נשא (הכרה בהוצאות צירני מפחיתה את מחיר ה"עלות" של מנויות בזק ומקטינה את מחיר הרכישה שיוות על צירני). כשר חולק על מר מתהווה סכום כספי מר ונמהר. אין לסכום הזה ולזיקת שליטה או רכישה במנויות בזק ולא כלום.

זאבי מסר, חן בהודעותיו והן בעדותו בבית המשפט ש כדי לקדם עסקות נוספות עם צירני הכספיים כהסדר של פשרה להעביר לטניה סכום כסף מסוים שייחס כהוחר הלואת (הוחר חלקי של עروبת המימון). מועד החזרת הלואת טרם הגיע אך זאבי נאות לדבר כדי שלא להחריף את היחסים עם צירני [ת/137; פ/6-1137, 4505-6, 4563].

מנוקות המשקף של צירני ורום תמנות הסכום נראית, כמובן, שונה. משיכת האשראי הנוסף בידי זאבי ושימוש בו ללא ידיעתם הפтиעה אותם. להוותם נוכחו לדעת האשראי הנוסף ותכליות השימוש בו לא הוסדרו בהסכם הבירה או הנאמנות. צירני סבר שלזאי מחייבות לראות בכך שבבוא היום יוכל לפרק את הלואת ששימשה לעروبת המימון. הדרך לעשות זאת היא בשימור תקבולים שיתקבלו בחברות זאבי (פרט לדיוידנדים) בחשבון שנשלט בידי צירני או למצער בחשבון פאי. אולם גם צירני גורס שאין כל קשר בין הסכום העסקי שהנהוו לבן מנויות בזק או הסכמה כביכול בעניין חלוקת רווחי המניות הללו [פ/8-4927, 5044].

מלכתחילה ביקש צירני שתינתן לנציגו אפשרות להיות מעורבים בניהול של חברות זאבי האוחזות, בקרה השרתת, במניות בזק. הטעם לכך נועץ כל כלו בדאגה לנורל סכום הלואת שהlöוה לזאבי לשימוש כערובת המימון. המניות שלשלעמן לא עניינו את צירני. מילא לא ניתן לעשות בהן דבר. על כן עיקר המאמץ להוביל למינוי של נציג צירני בחברות זאבי היה לאחר שנודע שזאבי ביקש והשיג, בלי ידיעת צירני, אשראי נוסף ונוסף ואף השתמש בו לצרכיו [מכתו של נשיץ – ת/150].

⁷³ האשראי התקבל בשנת 2000; בפברואר – 13 מייד, ביוני – 17 מייד ובספטמבר – 60 מייד

⁷⁴ נראה על ידי ניטוב כספי האשראי הנוסף לחשבון פאי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 מסמך הבנות שנחתם ביום 27.11.2000 [ת/256] נועד לבטא בכתב הבנות בין הצדדים ליישום
 2 הסכמי הברירה והאסקרו. אין בו כל חידוש מיוחד. היבטי ה"ניהול המשופך" שבו נועד למנוע מזאבי
 3 מהלכים כספיים חד-צדדיים. מכל מקום הסכם הבנות לא נועד לעקו את חוק הבזק [פומיכטונגער –
 4 פ/8-1579-, 1814-15].

5 כיוון שהטענות של צירני כלפי זאבי נשכו, נפגשו הצדדים ב-19.3.2001 (מספר ימים לפני שהחלה
 6 החקירה הכלנית של המשטרה) והחלו לגבש הסדרי פשרה. מתייחסות ההסדר שהוחלפו בין הצדדים
 7 עולה בפירוש מוגמה של שמירה על קיום הוראות חוק הבזק, עיגון ההסדר בהסכם הברירה ואסקרו
 8 והגנה מרבית על כספו של צירני [ת/339 340, 345].

9 10 הגנת צירני צינה גם את העובדה שטעןנו היה ניסיון להכנס לחסドן הפשרה פסקה שמאפשרת
 11 פניה אל הבנקים וחסיפת ההסכמים לפניהם אם זאבי יוסיף למשוק כספי אשראי [ת/345, 340 ; נשי'
 12 פ/4954 ; צירני פ/7-4946 ; האזנת סטר –ת/4954].

13 14 לא זו בלבד שהווייה הנוקב בעניין האשראי הנוסף לא סבב טענה שמדובר בהכנסה ש策ך חלק
 15 אותה בין הצדדים אלא אף גם זו שהטענה בדבר נשיאה משותפת להוצאות חסרת שחר. סעיף 3.1 של
 16 הסכם הברירה קובע את העלות שצירני ייאנה בה אם יחולט למשוך את האופציה. רכיב אחד בין רכיבי
 17 הגדרת הערות הוא נשיאה ב-50% של הוצאות עסקת C&W. הגדלה מלאכותית של הוצאות הללו
 18 עשויה להגדיל את מחיר הערות שיוות על צירני. מכאן רצונו "לעמוד על המשמר" שלא תהיה הגדלת
 19 הוצאות מלאכותית.

20 21 **מסקנות**
 22 אין שום משמעות להתנהלות המעשית ככל שהיא תואמת את הנסיבות שקבעו בהסכם הברירה
 23 ובנסיבות הנאמנות. השאלה השicket לעניין היא האם מן הנסיבות ופרטיהן עלים בקנה אחד עם
 24 מגבלות הדין. מימוש הסכומות חוקיות אין לו כל משמעות כשם שאם מימוש הסכומות בלתי חוקיות
 25 נעדר כל משמעות. לשם המראה ניטול את עניין מינוי דירקטורים ב-CSS. הסכם הברירה העניק
 26 לטנידה זכות להמליץ על מינוי דירקטורים ב- CSS או בזאבי תפקידות ביליאומית. מעלה מכאן
 27 דעתינו בטיבה של הזכות וחיוות דעתינו ש" הזכות להמלין על מינוי דירקטורי אינה יכולה להיחשב
 28 כ"אמצעי שליטה", בכלל ובתבונת החזקה הפורטנית במניות בזק, בפרט". מכאן שאין כל צורך
 29 לבירר אם הזכות הופעלה למעשה; האם טנידה עמדת זכותה האמוריה; האם זאבי מינה דירקטורים
 30 מומלצים של טנידה והאם הוכיח את שליטתו בחברה על ידי פיטורי דירקטורי מומלץ כאמור. גם אין
 31 כל משמעות לכך שזאבי, בעזרת קומיסר או בלבדיו, הסביר את דבר פיטורי הדירקטורי.
 32 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

שאלה היא אם בשל ההתנהלות המعيشית לאחר חתימת הסכמים הגיעו הצדדים להבנות בעל פה
או אפילו הבנות בכתב שמכוחות שהסכמים לא קוותי התהום של הסכם הלואאה+
אופציה, אלא שימושם כסות להסכמים שותפות ברכישת מנויות בזק.

בחינת הריאות מראה שאין בידי התביעה דבר, וולת השערות בעניין הסכמים והבנות על פה. להיפך
ניכר לנו מן הדיוונים שבין נציגי הצדדים והן מהקלוטה הסטר "זמן ממש" שצירנו הבין שבמערכות
יחסיו עם זאבי יש לען כל דבר במסמך כתוב, אחר ימצא עצמו מודר מנכסיו. צירנו, באמצעות רום,
"דחיי" את באי כוון לנשח מסמך הבנות [תג 256] והוצאות להסדר שיקבעו בכתב את המחויבות
החדדית.

עיוון בשלל הריאות; המסכים בכתב, דברי הנאים, עדויות עורבי הדין שייצגו את הצדדים ומעט
עדים נוספים (ראש, חוץ) מגלת בעיל שההכנות הנוספות נעדו להסדיר את הסכוז הכספי. אין
להן כל השלכה על שמיות חוק הבזק ואין בהן הוכחה להצבת מבנה של שותפות בין צירנו לזאבי.
דברים שנאמרו בשיחות ובפגישים, הועל על הכתב במסמכים ודו"חות פורמאליים, "מוסרים",
"יעקרים לדין" או רישימת מטלות. דברים שנלחשו מפה לאוון ולא קיבלו ביתוי בכתב, אם בכלל
היו, היו כלל היו. אין ראייה שמאן דהוא فعل או נמנע מפעול בשל הסכומות על פה חשאיות. חילוקי
הדעות נבעו מפרשנות שונה ואפילו קווטיבית של הסכמים ומשמעות הבנות שכותב.

קיובץ ממצאים ומסקנות עד כאן
בנקודות המוצא של כתב האישום מצויה טענה המאשימה שזאבי, צירנו ורום, בסיעו קומיסר גיבשו
תוכנית לרכישה משותפת של מנויות בזק. כיוון שהם חששו מאד שצירנו לא יוכל להיכל בהיתר על
שםו או ביחיד עם זאבי לרכישת המניות, רכמו תוכנית שיתוף נסורתה שבעה שותפותו של צירנו
ברכישת המניות ("מצב הזיקה המוסוית"). מצב הזיקה המוסוית הוא דו ממד. מימד אחד מגולים
בארגוני בכתב ובהבנות בעל פה שנשמרו בסודיות מוגובה ולא הובאו לידיות כל גורם חיוני
(במיוחד הוסטו הרורים ממשרד התקשות ומוגרמי מאגד הבנקים) וכדי שהתוכנית לא תיחשף
לרשות האמורויות היא נשמרה בהסתור קפדי גם בתוך מערכות הפעולה של שותפי עסקה. מימד
שני נעז בחתוויות מארג הסדרים מוסכים שתכליתו להסווות את הרכישה המשותפת באופן שתיזוזה
להיות מצב זיקה עתידית בחוק, אך למעשה שיקפה מצב זיקה מסווגי קיים פורץ גדרות חוק.

עד הנה בדקתי את טענת המוצא עליי שהראי העניין שאמורים לתקן את הטענה: (1) הסתרת
זיקת צירנו לעסקה; (2) החלטה לבצע רכישה משותפת - נסיבות קדם הסכמיות; (3) ביטוי לתוכנית
המרימה בהסכמים בכתב ובעל פה; (4) שליטה בכיספי ערך בת המימון; (5) הסכומות נוספות ומשמעותן
ביחס: שותפות - הלואאה; (6) התנהלות בתקופת ההסכם.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אָבִיב - יִפּוּ

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 להלן עיקרי הממצאים והמסקנות.

2

3 הסורת זיקת צ'רנווילעסטקט זאבי-צ'רנוויל
4 השותפים החליטו לשמרם בסודיות מרובה את עסקת זאבי-צ'רנוויל ומילא את זיקתו של צ'רנוויל –
5 יהא טيبة אשר יהא – לעסקת המניות. הדברים קבועים באורך חד משמעי בהסכם שנחתמו בידי
6 הצדדים.
7

8

9 תכליית הסודיות הלהה ומעשה הייתה הסורה; הסורת זיקת צ'רנווילעסטקט המניות כדי שגורמי
10 משרד התקשורות וגורמי הבנקים לא יידעו דבר על כן.

11

12 הנכסנה שנדרשה החסתורה למונעת סיכון העסקה אינה ממשינה החסתורה של מזימת הונאה או של
13 התנהלות בלתי חוקית. יתר על כן, קשה מאד להלום שמזימות הונאה התרבשה בין השותפים
14 בהסכם כתובים. גם אם ההסכם נשמר בנסיבות מאובטחות, סודיותם (במונע של החסתורה מזימה
15 פלילית) מוגבלת. בגיןוש העסקה היו מעורבים לא רק בעלי העניין בה, אלא גם מספר עורכי דין.
16 עורכי דין אינםצד לעסקה. מול האינטראס העקייף שיש להם בעסקה (שכר טרחה או משכורת של
17 עוזץ שכיר) מצויה ידיутם שייעוץ ללקוח בעניין התנהלות עברייןיא אינו כולל בחיסון של יחס עוזץ
18 – ללקוח ועלול להשופר אותו לאישום פלילי. על כן קשה להלום ששותפי העסקה הנחו את עורכי דין
19 לען בהסכם בכתב את סודה האפלים של מזימת החסתורה של צ'רנוויל (בהבדל מעצם שמירת סודיות
20 השותפים לעסקה).
21

22

23 ממצאי העבודה שנקבעו עד הנה שענינים החסתורה אינם משוויכים לקומיסר. קומיסר היה שותף
לניסוח הסכם הבירה והסכם הנאמנות. לפיכך הייתה לו מודעות לתניןית הסודיות הקפידה. תנינה
וז נסחה לפי דרישת הלוקה (זאבי). אלום מן המודעות הזאת לא ניתן לגוזר מסקנה לעניין מודעותיו
של קומיסר לתוכלית הסודיות. בהעדר ראייה בעניין זה לא יוכל לקבוע שקומיסר היה מודע לחששותיו
של זאבי שחשיפת זיקת צ'רנווילעסטקט עלולה לסלול את העסקה.
24

25

26 החלטה לבצע רכישה משותפת – נסיבות קדם הסכמיות
27 הפוך והפוך בחומר הראיות ולא תמצא, בשלב הקדם הסכמי, ראייה של ממש להתגבותות הסכמה
28 לרכישה משותפת. הראיות שהתביעה הצבעה עלייהן מוגלוות בעיקר את הרצון והשאיפה של כל צד
29 בנפרד ובדרך כלל הרצונות הללו מנוגדים.
30

31

32 זאבי, ככל הנראה, זיהה הזדמנות עסקית טוביה מאוד מוניות בזוק. בהנחה שההזדמנות
33 העסקיית טומנת בחובה, בהסתברות גבוהה, רווח גדול, למה לו, לזאבי, לצרף שותף לרכישה? זאבי
34 נזקק בעיקר להלוואה למימון העורובה שנדרשה ממנו.
35
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

לצירני עניין (אינטראס) שונה לחולtin. צירני אינו בנק ואינו חלפן כספים. לא היה לו עניין במותן
הלוואה גרידא. הוא רצה חלק ונחלה בעסקת הרכישה.

זאבי צירני ורומ ידוע היטב שלא ניתן למשם לאalter שותפות רכישה עם צירני בשל הדרישת
לקבלת יותר ממשרד התקשות שצירני, מסיבות שונות, לא יכול לעמוד בה. דוקא הקשי הזה
הצמיח פתרון שלשה בקנה אחד עם האינטראס של שני הצדדים. מימון ערבות המימון בידי צירני נגד
הענקת ברירה (אופציה) לצירני לבחור בין רכישת המניות (בהיתר) בערך במחיר עלות "היסטררי",
ל בין פירעון הלוואה ברכבת (פרמייה) הולמת. מבנה עסקה כזו אינו יוצר זיקת שותפות ברכישה
בהתו. הפתרון מבוסס זיקת רכישה עתידית ("מצב הזיקה העתידית"). הפתרון מgesים את רצונו של
זאבי לרכוש עבור עצמו בלבד את מלא חבילת המניות ולמן את ערבות המימון באמצעות מקור
חיצוני. הפתרון משמר ביד צירני אפשרות להגשים בעתיד, כשהיה בידו היתר (או לא יהיה צורך
בהיתר) את שאיפתו לבועלות בגין מבל שחזמן שיחלוף יגרום לשינוי במחיר.

לאוראה אפשרי גם פתרון אחר; פתרון שככלו הונאה ומרמה. כאמור רכישת מחצית מחלוקת המניות
תתבצע לאלטר אך זו תוסווה בהסכם ברירה (אופציה), הסכם נאמנות (אסקרו), הבנות שונות ומשונות
בעלפה או ב"מזכרי הבנות" (minutes of agreements) שהלכה למעשה יקנו לצירני שליטה
במחצית מן המניות שנרכשו ("מצב הזיקה המוסווית").

בדיקת הראיות הנוגעת לשלב הקדם חוויה הראיות (עדויות הנאים והודעותיהם בחקירה, עדויות
עורכי הדין שלילו את גיבוש העסקה ונתנו לה ביטוי במסמכים שונים וכן טיוות, תכובות, הערות
בכתב ומסמכי ההתקשרות), אינה מוגלה שהשותפים בחרו במצב הזיקה המוסווית כמבנה של עסקה
שערכו. להיפך הראיות הללו, שאמנם מצירות מוצאת אל אמו, מבוססות מסקנה שהפתרון שנבחר
הוא של זיקה עתידית. מסקנות אלה אינן מושתתות על התרשםות מדברי העדים (בעיקר עורכי הדין)
 בלבד, אלא גם על העדר ראייה נוגדת ועל היסקים הגיוניים (לוגיים) פשוטים.

סבירומה של נקודה זו הוא שהנסיבות החיצונית להסכם אין מוכיחות קיומה של תוכנית נסורת
לרכישה משותפת, או לייצור מצב זיקה מוסווית של צירני ביחס למניות בזק. להיפך, הנسبות
מצביעות על אפשרות סבירה שזאבי וצ'רני יגבשו תוכנית לייצור מצב זיקה עתידית.

ביתי לתוכנית המוסוויה בהסכם בכתב ובעלפה

AMOA HOA MOA

מבנה עסקת זאבי – צירני החל להתגבש בשיחות השנויות, בצירוף רום, קיימו בופיה בירתה בולגריה
בראשית אוקטובר 1999. ע"ז נשיך הцентр לשיחות הלו וביום 5.10.1999 נערכה טיוותה הוצ"ד
הבסיסי (MOA) ולאחריה נערכו הוצ"ד הבסיסי (HOA) והתוספה לטיוותה הוצ"ד (AMO). ייתכן
שבניו לבני הוחלפו בין הצדדים רעונות שלא הגיעו ביטוי במורים. רעונות אלה מכונים בכתב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 האישום "הסכמות בעל פה" אלא שאיש אינו יודע מהם בדיקת אותן הבנות או הסכמות על פה (שכן
2 שותפי המפגשים הללו חולקים נמרצות על הטענה לקיוון של הסכמות נסתרות).
3

4 טענות המשימה או סברתה מן המזכירים ניתנת להסיק שהשותפים גיבשו בבולגריה תוכנית לרכישה
5 מסווגת של מנויות בזק נחשבה בעניין כראיות כל הרם כהרים. יתר על כן, המסמכים שגובשו
6 בבולגריה היו תשתיות שלילה גובשו, זמן מה לאחר מכן, בעקבות חילופי דברים וחילופי טוויות בין
7 משרד נשי למשרד קומיסיר, הrics הrics העיקיים (הסכם הברירה והסכם הנאמנות). השקפת היא
8 שההסכמים העיקריים ניתנו ביטוי מלא להבנות ולהסכמות בין הצדדים. הסכמים אחרים אלה הם
9 המפתח ל"פיצוח" סודה של העסקה, מהותה, תכליתה וחוקיותה. אףלו סברתי (ואין ראייה לסבירה
10 כזו) שבשבוע השיחות בבולגריה, הועלה על הכתב מחשבתו אונו היולית בדבר הערמה על איסורי
11 חוק הבזק והשגת תכליות בלתי חוקית במומה ובחסתנה, גם אז לא הייתה מីיחס חשיבות יתרה
12 למזכירים הללו. שכן המזכירים אבדו כל חשיבות כאשר גובשו ההסכמות בין הצדדים ושוקפו
13 בהסכמים פורמליים מחייבים.
14

15 אבדן המשמעות של המזכירים המוקדמים איינו מתחשبة תיאורטית בלבד. חומר הראייה מראה שלמן
16 חתימות ההסכמים ועד ל"פיצוץ הפרשה", בתקופת הסכסוך החירף שהתגלו בין הצדדים, לא נמצא
17 אפילו התייחסות אחת לתוכן המזכירים. אין התייחסות כזו בתכבות שבין ערכיו הדין ואין
18 התייחסות כזו אףלו בשיח הפנימי" שבין צירני להום ובין גורמים אחרים של"לחשו על
19 אוזנו" (שנה של האזנת "נפח" נסורת לשיחות שהתנהלו במשרדי צירני לא העלה כל התייחסות
20 המתבססת על המזכירים). מנגד השיח הפנימי והתקבוב בין הצדדים מושתטים ראש וראשונה על
21 ההסכמים שככטב.
22

23 **הסכם הבזק והסכם הנאמנות**
24 לפי הטענה בהסכם הברירה ובהסכם הנאמנות כלולים הסדרים שימושות העברת אמצעי שליטה
25 בחברות זאבי לצירני באמצעות הנאמנות הזורה טנדיה שבליטוטו. אין ציריך לומר שההעברה אמצעי
26 שליטה ללא אישור שר התקורת אסורה. הטענה מתיחסת לאמצעי השליטה הבאים: (1) מינוי
27 דירקטורים; (2) מינוי מנכ"ל; (3) זכות לדיוידנד מחברת בזק.
28

29 **מיini דירקטוריים**
30 הסכם הברירה הקנה לטנדיה זכות להמלין על מינוי שני דירקטורים (מתוך ארבעה) בחברות זאבי
31 CSS ; זאבי תקשורת בין לאומיות. הזכות למנעת את הדירקטורים הוקنته ל>ZABI. ההסכם העניק
32 ל>ZABI "קול מכריע" במקרה של שוויון הצביעה בדיקטוריון ומכלול קוימה בכך גם זכות להעביר
33 דירקטור מטעפקידו. אם הדירקטור המופטור הוא מקרוב מומלצי טנדיה, יהיה גם חילופי מי שהומלץ
34 בידי טנדיה.
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 מצאתי שהזכות להמליך על מינוי אינה כוותם למונוטה ואך אינה עולה כדי זכות למינוי משותף. אmons
 2 ניתן לומר שדיקתו שהתמנה בהמלצת טנידה מקיים בידו השפעה מסוימת על התנהלות החברה
 3 שבה הוא מכהן וכן בשרשור גם על החברות הבנות שמחזיקות במניות בזק ושהדיקטורים שלחן
 4 מותמנים בידי הדיקטוריון של CSS או חילפה. אלא שה"kol המכרייע" שהענק לזאבי אין את
 5 כוח להשפעה העקי' של הדיקטוריון מומלץ טנידה והלכה למעשה רוקן מתוכן את נפקותו של
 6 "אמצעי שליטה" זה.
 7 גם השינויים שהוסכמו בהסכם האסקרו ובבנותו שהושגו אחראיו שסייגו את השימוש ב"kol המכרייע"
 8 לנוכח שמהות הפרה של חוק הוק, אינם שלילים – ואולי אפילו מחזקים – את המסקנה טנידה
 9 לא קבלה, באמצעות ההמלצה על מינוי דיקטור, שליטה או אמצעי שליטה בחברה שמחזיקה במניות
 10 ב嶷וד לחוק הבוק.

מינוי מנכ"ל

11 סמכות מינוי מנכ"ל גם היא בגדר "אמצעי שליטה". הסכם הבירה הסמיך את הדיקטוריונים של
 12 CSS ו"חברות היישראליות" למניות מנכ"ל. אולם כוחו החלילי (נטיבי) וחובי (פוזיבי) של
 13 "kol המכרייע" שומט את הבסיס מתחת לפני הטעה שלנציגי טנידה שבדיקטוריון CSS או
 14 תקשורת בינלאומי כוח של ממש להשפיע על מינוי מנכ"ל בחברה שמחזיקה במניות בזק (תקשורת
 15 אחזוקות).

16 **הזכות לדיוידנדים**
 17 הסכם הבירה הסמיך את עקרונות השימוש בסכמי הדיוידנד שישתלמו לתקורת אחזוקות. כספים
 18 אלה יועדו בראש ובראשונה לפירעון חוב ההלואה שניתנה מיד' מגdag הבנים. אולם בנסיבות
 19 מסוימות – שאין בהן פגעה בחוק הבוק – טנידה זכאית ל-50% מיתרת הדיוידנד.

20 השקפי היה שבנסיבות המתוירות הזכות לדיוידנד ממניות בזק הייתה ונשarra של זאבי. זאבי
 21 חופשי להשתמש בסכמי הדיוידנד (החופשיים) כרצוינו. הוא הסכים, בתמורה למימון ערבות המימון,
 22 להעביר חלק מן הכספי הללו לצירוני. העברת הכספי נתונה למוגבל; בעיקר מוגבלה של התאמה
 23 להוראות חוק הבוק. אולם קיימות גם אפשרויות, בתום תקופת האופציה במרקחה של ויתור על מימוש
 24 האופציה, שתנידה תקבל כספי הדיוידנד שהצטברו בידי נאמני האסקרו לזכותה. איןנו רואה בכך
 25 פעולה אסורה. זו פعلاה עסקית מסחרית שמשמעותה את היקף התמורה בעסקת מימון הערובה.

26 **הממצא במסכם של פרק אמצעי שליטה הוא שמערכת ההסכם שנכרצה בין זאבי לצירוני אינה**
 27 **משמעות העברת אמצעי שליטה במישרין או בעקיפין בחברה שמחזיקה במניות בזק.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 שיליטה בכיספי ערך בת המימון

2 צירני הפקיד את כספי ערך בת המימון בחשבון הבנק של חברת פאי בבנק פיבי שויז. זאבי רשם את
 3 החברה ומעיקרה היה להבעלים שלו ושל החשבון שנפתח בשמה. טענת המאשימה צירני, באמצעות
 4 טנידה, היה הבעלים של פאי ומילא הבעלים או בעל השיליטה בחשבון פאי לא הוכח. בהסכם
 5 האסקרו ככלוה פסקה המבטיחה לנציג טנידה זמיית חתימה בחשבון פאי. אין זכר ל민וי
 6 דירקטוריים מטעם טנידה בפאי. לא הוכח החסכמה, בכתב או בעל פה, למנות נציג מנגנון טנידה
 7 לדירקטור בפאי. בפועל גם לא מונה איש מאנסי טנידה לשמש כדירקטור בפאי. מכאן שלא הייתה
 8 העברת אמצעי שליטה בפאי מיד זאבי לידי טנידה.
 9

10

11 מובהר שההסכם האסקרו נקבע שמנויות פאי (מניות למוכ"ז) יועברו לטנידה למשמרת נאמנות בידה
 12 (In trust by the trust). ביום 2.12.1999 נפשו עורכי הדין נשייך וקומייסטר וחתום על מזכר המאשר,
 13 בין היתר, שמניות פאי הופקו במעטפה יחד עם מסמכים אחרים של הסקם האסקרו יש לשמרם
 14 בנאמנות בידי נאמני האסקרו חותמה שלא ניתן פתוחו אלא בהתאם לדודית של נשיך וקומייסטר.
 15 לא מן הנמנע שני עורכי הדין סברו שהמחלץ מממש את חובותם כלפי הסקם האסקרו. בפועל,
 16 לימים, נשיך נטל את מנויות פאי והפקידן בכיספת בשווי בily לידע את קומייסטר.
 17

18

19 מסקنتי מן העבודות הללו היה שאף על פי שהבעלöt במנויות פאי עברת במסירה, מסירה שלא נעודה
 20 להעברת בעלות אינה מגבשת העברה. כך היה בפרשה זו. נתקנה למניות פאי מתחום של נאמנות בין
 21 טנידה כנאמן ובין נאמנות של עורכי הדין). מסירה לידי נאמן אינה מעבירה בעלות.

22

23 ככלו של דבר כינון פאי, הסקם האסקרו וחשבון פאי לא נועד ליצור מסגרת של שליטה של צירני
 24 בכיסף שהעמיד לרשות זאבי. המנגנון המשולב זהה נועד לשמש תחילף לעורבה או בטוחה שהכסף
 25 יוחזר לצירני בשיתחו נסיבות מתאימות ושהכסף יוכל לתוכלת לשלהמה נמסר.

26

27 עוד ניתן לקבוע שאין זיקה בין פאי וחשבון פאי ומנגני הביטחון האמורים לבין שאלת היוצרות
 28 שותפות בין צירני לזאבי לרכישת מנויות בזק.

29

הסכמות נספות ומשמעות ביחס: שותפות – הלואת

30 רכיבים שונים בהסכם הבירה מהווים, לטענת המאשימה, ביטוי ברור להתgebשות "הסקם שותפות".
 31 ככל הן המחויבות שקיבל זאבי על עצמו להקנות לצירני 50% ממניות בזק שנרכשו ומוחיבות להציג
 32 לצירני 50% מכל "חכילה" שתירכש בעתיד; המחויבות ל"פרמייה" בסכום של 100 מ"ד ביל קשר
 33 למשך תקופת האופציה, הפחתת רווח המניות ממחיר העלות צירני יחויב בו אם ימש את
 34 האופציה ומגבילות על שעבוד ומכירות המניות בתקופת האופציה. המחויבות הללו לפי טבען שלולות,
 35 מן כרית ההסכם, את הבעלות הבלעדית של זאבי על המניות וצירני נוטל, הלהה למעשה, בעלות
 36 בחלק הבעלות שנשלל מזאבי. ההסכם הלו מושקפת התנהלות אופיינית לשותפים ואין הם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 משקפות את היחס הרגיל של מלאוה – לווה (לא נמצא את רכיבי ההסכם הלו בתקשות החזיות
 2 שבין בנק כמלואה ללקוח הלווה).

3 המסקנות שהמאשימה בקשה להסיק מרכיבי ההסכם הנזכרים, מוטעות. עסקת זאבי-צירני לא
 4 נבנתה כעסקת הלואה גרידא. זו הייתה עסקת הלואה + אופציה. זאבי כמו "כתב" מעין "אופציית
 5 רכש" (call option) לצירני שמכוחה האחורי רשאי לרכוש נכס בסיס (50% CSS) במחיר
 6 הולות של רכישת מנויות בזק בידי זאבי. הביטוי "עלות" (cost) מוגדר בהסכם הברירה. הוא מרכיב
 7 מן המחיר ששולם בידי זאבי עבור מנויות בזק בצוירוף הוצאות עסקה שונות ובגריעת רוח מנויות בזק
 8 שנמכרו או מדיוידנד ששימש להקטנת יתרת הלוואה למאגד הבנקים.

9
 10 הגינו המשחררי - כלכלי של ה- "cost" כלל אינו מעניינו. הצדדים עסקה החליטו, כל אחד מזוית
 11 העניין שלו, שכדי לקבוע לאופציה מחיר מימוש מעולה מהגדרת ה- "cost".
 12
 13

14 השאלה שלפתחו של משפט זה האם ההסכם בין הצדדים משקפת מכילה של מנויות בזק בלי היתר
 15 או העברת של אמצעי שליטה במניות בזק בלי היתר. פסקתי לעילו מאן שלא הייתה העברת של
 16 אמצעי שליטה. לפיכך גם אם ימצא שתחשבי "פרימה", או הסכמי "כבליה" (לענין הופש העברת
 17 המניות הללו בתקופת האופציה) וכיו"ב שגויים מבחינות התועלות הכלכלית שלהם משקפים, אין לגורר
 18 לכך שהצדדים כיונו לתקילת שונה מזו שהוחזרה והוסכמה במפורש.
 19
 20 על כן ניתן לקבוע בודאות מספקת שפרי "מחיר המימוש", היקף ה-"פרימה" בגין הלוואה
 21 המוחזרת, הסדרי "תן זאת עروبת המימון" וכח [אפשרויות מסחריות "קופחות" כפפות לדין]
 22 אחרים מבטאים את מה שלילי על פניהם ואינם מבטאים כוונה נסתרת לעסקת השקעה משותפת
 23 עוקפת או מפרת חוק.
 24
 25
 26

התנהלות בתקופת ההסכם

27 כמעט מיד לאחר חתימת הסכמי עסקת זאבי-צירני, התגלו סכום כספי בין הצדדים. כל אחד מהם
 28 אחוז בפרשנות שונה של ההסכם ושל המחויבות הנובעת מהם. הרקע המרכזי לסכום נועז
 29 בשיקוש שעשה זאבי בכספי אשראי נוסף שמאגד הבנקים העניק לו על בסיס עלייה ניכרת בשווי מנויות
 30 בזק, זמן קצר לאחר רכישת חבילת המניות. זאבי גרש שוכתו לשות באשראי הנוסף שימוש בחפץ
 31 וצירני סבר שככל סכום כסף "חופשי" (כספי שאין צורך להעבירו לבנק על חשבון פירעון הלוואת
 32 המימון) שמתקבל בחשבונות חברות זאבי כ"יתוצר" של המניות צריך לשמש להקטנת עروبת המימון
 33 או להיות "מורקפא" בחשבונות החברות או בכך עד לתום תקופת האופציה. צירני גם קיבל על כך
 34 שזאבי לא יידע אותו במשיכת הכספי.
 35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

בשל הנסיבות הנוכחי צירנו דרישות נוקבות להגברת אמצעי הפיקוח שלו על התנהלות חברות זאבי ותבע
לקבל חלק מכספי האשראי הנוסף. זאבי נאלץ להסכים ולהתפשר. בוגדים של ההסדרים שנקבעו היו
גם היישגים לצירנו מעבר לממה שכלל בהסכם הבירה.

המשמעות ראתה בכל אלה ביטוי מובהק להתנהלות שותפים. בנוסף לכך את העובדה שכאשר
הבנקים "קרווא להלוואה" ואיממו להשתלט על חבילת המניות, שקל צירנו אפשרות להגדיל
מייקורותיו את הביטחונות כדי להשאיר את החלואה "בחיים". הרי כך מהלך אופיני נוסף של שותף
שהנכש שהוא שותף בו נתן בסכנה.

אולם עיון במסמכים, דברי הנאמנים, עדויות עורכי הדין שייצגו את הצדדים ודים נוספים מגלה
בעיל שהנהלות הצדדים נעה מהתנISON הכספי וההסדרים שנקבעו נועד להסדיר את הסכסוך.
אין לדבר כל השלכה על שמירת חוק החקלאות וכן בו הוכחה להצבת מבנה של שותפות בין צירנו ל>ZABI...
חילוקי הדעות נבעו מפרשנות שונה ואפיו קווטיבית של הסמכים ומשמעות הבנות שבכתב.

מרמה לפני משרד התקשות

הבקשה ובדיקתה

הבקשה להיתר הוגשה ביום 25.10.99, חתום בידי זאבי בשם תקשורת אחזקות [ת/404]. הבקשה
נערכה בידי קומיסר שהסתיע בעו"ד יגאל ארנון ועו"ד שירי שחם ממשרד ארנון. ארנון, שחם,
קומיסר ושלמה וקס (בעבר קצין קשר ראשי של צה"ל ומנכ"ל משרד התקשות) ייצגו את זאבי במוו"מ
שהתנהל עם משרד התקשות כחלק מתהליך בדיקת הבקשה.

תהליך בדיקת הבקשה כלל מפגשים ותכנית בין צירנו זאבי לגורמי משרד התקשות (מנכ"ל המשרד
והלשכה המשפטית שבראה עמד ד"ר יזהר טל). במסגרת התהליך לא היה משרד ארנון מודע לעסקת
זאבי-צירנו ולהסכם הבירה שנכרכ בינויהם. הסכם הבירה לא הובא לידיית משרד התקשות.
המשרד לא ידע דבר על עסקת זאבי-צירנו.

על בסיס המידע שנמסר לצוות המוו"מ של משרד התקשות ניתנה המלצה חיובית לשר (בנימן פואד)
בן אליעזר) וביום 5.12.99 ניתן לתקשות אחזקות היתר להחזיק עד 20% אמצעי שליטה בחון המונפק
של בזק. ההיתר ניתן על בסיס הנחה שזאבי הניח לפניו גורמי משרד התקשות מידע מלא ונכון בכל
הקשר לבקשה וכן שמקבלת ההיתר, תקשורת אחזקות, בעלות מלאה ומוחזקת במישרין בידי זאבי
תקשות בינלאומית שבבעלויות מלאה ומוחזקת במישרין בידי זאבי [ת/465].

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אַבִּיב - יִפְּוּ

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 טענת המרמה באורך כללי
 2 זאבי הגיע למשרד התקורת, בין אוקטובר לדצמבר 1999, בקשה לקבלת היתר להחזיק באמצעותי
 3 שליטה בחברת בזק (חברת מניות בהיקף של כ-20% מהון החברה). קיומו של היתר מטעם שר
 4 התקורת הוא תנאי בליעור המיעוג בחוק הבזק ובצו הבזק.
 5

6 נתן בכתב האישום שההיתר התקבל תוך הצגת מצבי מרמה מצד זאבי בסיווע קומיסר. צירנו ורומ
 7 נתפסים גם הם כאחראים למרמה שבמצגים הללו על בסיס הוראות פרק ח' סימן ב של חוק העונשין
 8 שענינו "צדדים לעברה". המאשימה רואה בצרינוי "מצבע בצוותא" לפי שנסכם עם זאבי להסתיר את
 9 זיקתו לעסקת המניות ואת דבר קיומם של הסכמי הברירה והנאמנות. רום נחשב כמשמעותי לקידום
 10 התוכנית העבריתנית.
 11

12 אלה עיקרי המציגים המרמטיים:

13 א. זאבי הוא היחיד שמנהל ומוחזיק, במישרין או בעקיפין, בתកורת אחזקות (חברה
 14 המוחזיקה במניות בזק שנרכשו מ-W&C) וכן עוד זולתו מי שמנהל או מוחזיק או בעל עניין
 15 בחברה האמורה;

16 ב. לזאבי אין כל הסדר או הסכם, בעל פה או בכתב, עם גורם כלשהו לעניין רכישת או העברת
 17 אמצעי שליטה בחברת בזק ללא היתר, או הסכמה בדבר מינוי משותף וכן שבעת פעולות
 18 רכישת המניות, היו פעולות הרוכש מותאמות לדין;

19 ג. זאבי נהג ויינהג בכל הרכוך ברכישת המניות וההחזקה בהן.

20 טענת המרמה תוקעת יתודתייה בחובות גilio רוחבה המוטלת על מבקש היתר וקבועה בצו הבזק. הכו
 21 מפרט שמונה וርיבוי מידע שעל המבקש לעורך בהם גilio מלא מאומות בתצהיר⁷⁵. שר התקורת
 22 מוסמך לפי צו הבזק לדרוש ממבקש ההיתר גilio פרטיים נוספים לשם בחינת בקשה ההיתר.

23 המאשימה טוענת כי משרד התקורת הפנה לזאבי דרישות חוזרות ונשנות לגilio פרטיים נוספים
 24 שבהם נדרש גilio שאלנו נעשה היה חשוף את עסקת זאבי – צירנו על כל פרטיה.

25 צו הבזק מחייב בעל שליטה או בעל עניין לדוח לחברת בזק על הקניית זכות כלשיי לגבי החזוקותיו
 26 [סעיף 7(א) של צו הבזק (ת/400)]. משחה זאבי לבעל עניין בתאגיד בזק חלה עליו חובת הדיווח על
 27 הקניית זכויות לצירנו, גם הוא מצד מוחזיב בדוחות⁷⁶.

⁷⁵ חובות הגilio ששוויכות לעניין יפורטו ויחדום להלן.

⁷⁶ זאבי לא היה ל"בעל שליטה" בתאגיד הבזק [לענין "שליטה" מפנה חוק הבזק להגדרת "שליטה" בחוק ניירות ערך תשכ"ח – 1968 לאמור: "שליטה" – היכולת לכוון את פעילותו של תאגיד, למעט יכולת הנובעת רק ממשילו תפקידי של דירקטורי או משרה אחרת בתאגיד, וזאת על אדם שהוא שלט בתאגיד אם הוא מחזק מחלוקת או יותר מסווג מסוים של אמצעי השליטה בתאגיד"].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

המצגים הנטענים להיות כזובים – היסוד העובדתי – טענת המאשימה עולה מקדימה סיכון המאשימה מותיחסים לשולחה טיפוסי מצגים שנטענים להיות כזובים :
(1) מצג בדבר ניהול, החזקה ובעלי עניין בתקורת אחזקות ובגורמים המחזיקים בה ;
(2) מצג בדבר העדר הסכומות להעברה או רכישה של אמצעי שליטה בבוק ;
(3) מצג בדבר מסורות המימונן .

המיאשינה מצינית גם טיפוס מצג כזוב נוסף הנקרי: מצגים בתגובה לטיוות ההיתר וההיתר. אולם הולכת למשעה איו אלה מצגים יקרים אלא הימנעות משינוי או תיקון מצגים קודמים

12 נקל להיווכח שלמעשה מכאן כבר נקבעו ממצאים בעניין חלק לא מבוטל מן המציגים הללו. לפיכך
13 מציגים שכבר נחרטו בהם עובדות אציג על פי עיקרייהם, בלי לפרט את האיות התבונעה להם, וambil
14 להידרש לתגובה ההגנה כל עicker.

מיצגים שטרם נדונו יפורטו על ראיותיהם מכאן ומכאן.

18 מצג בדבר ניהול, החוקה ובעליה עניין בתקשות אחזקות ובגורמים המוחייקים בה
19 חובהות גילוי הכלולות בסעיף 5 של צו הבזק כוללות בין היתר:

(4) פירוט כל גורם המחזק במישרין או בעקיפין בבקשת התביעה, מנהליו וכל בעלי עניין בו וכן את שיעור החזקותיהם או המשרות שבנון הם מוחזקים; פירוט התאגידים המוחזקים על ידי מבקש התביעה ושיעור החזקתו בהם, פירוט החזקותיהם בחברה וכן פרטי התאגיד ... ביחס לכל אחד מבם

לפיכך חלה על זאבי חובת פירוט של הגורמים המחויקים באמצעותם של מישרין או בעקיפין בבחשיבותם ארכיאולוגית – ג. CSS גיבוריו ג'ווילס

30 בעל הבקשה לחייב יותר הוא זאבי. כיוון שהבקשה נערכה בידי קומיסר תוך מודעות לאmittות הפרטים
31 הביארים ובוואיותם בהשראותם. בברשותם ובלגוי מחויבותם לבריאות הפוליטיינו ישולב בהרבה

זאת היה ליבעל עניין בחברת בוק נחוק הבוק מפנה להגדרת "בעל עניין" שבחוק ניירות ערך כאמור: "בעל עניין", בתאגיד (1) מי שמחזיק בחמשה אחוזים או יותר מהן המניות המונפק של התאגיד....".

צירוני, לפיה הפטת המואשמה, היה - ביום מתן היתר לזובי - ל"בעל עניין" בתאגיד בוק משום שרכש מזאבי מחזית חברה בתה הניתנת של צ'ארו.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אֲבִיב - יִפְּרָעָם

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 צירני הוא בעל השיטה בטנידה. זו החזקה ב-50% מהזכות למנות דירקטוריים ב-CSS ובזכות
2 למנות מכ"ל. יתר על כן, צירני וטנידה הם בעלי שליטה ב-CSS ובתקורת אחזקות. על כן חלה
3 חובת דיווח על זיקתו של צירני לשתי חברות הללו.
4
5 זאבי וקומייסרaprova את חובת הדיווח והציגו מכך כובע בבקשתה להיתר שהבעל המלאה וכל אמצעי
6 השיטה בתקורת אחזקות וב-CSS מצויים בידי זאבי.
7
8 במהלך המומ"ם לקראת מתן ההיתר ביקש משרד התקורת דיווח מפורט אודוט CSS ובכלל זה דיווח
9 על בעלי מנויות בעבר ופעילותה בעבר. קומייסר ערך את המענה (מאומות בתצהיר של זאבי) ובו ציין,
10 מבלי שהתבקש, ש"ג זאבי הינו המנהל (דирקטור) היחיד של כל שלוש חברות הניל'ל וכמפורט
11 לעיל**hbailim** היחיד של כל שלוש החברות הניל'ל" [419]. ציין דברים זה אינו מתיישב עם זיקתה
12 של טנידה ל-CSS.
13
14 משרד התקורת דרש במהלך המומ"ם שהחברה המוזיקה בתקורת אחזקות תהיה חברה ישראלית.
15 לפיכך ביום 29.11.99 הקים זאבי, באמצעות קומייסר, את תקשורת בגין. CSS העבירה לתקורת
16 בגין את החזקотה בתקורת אחזקות. תקשורת בגין הייתה לחברת המוזיקה, בשליטה מלאה,
17 בחברה שהחזיקה במניות בזוק.
18
19 מסמכי ההתאגדות של תקשורת בגין הועברו משרד התקורת בלי לציין את זיקת טנידה לתקורת
20 אחזקות ומבלי לדוח על הסכם האסקרו שעדין להיחתס יום לאחר מכן ושבו מוקנים לטנידה אמצעי
21 שליטה בתקורת בגין. החסכים גם לא דוח לאחר שנחתם.
22
23 ציוא זאבי וקומייסר לא דוחו למשרד התקורת על כך שטנידה הייתה בעלת עניין ב-CSS
24 ובתקורת בגין מכוח הזכות למינוי דירקטוריים שהוענקה לה בהסכמים.
25
26 כללו של דבר. הסכם הבירה והסכם הנאמנות עשו את צירני וטנידה למוחקים ובעלי עניין
27 בתקורת אחזקות. מעיראה חלה בעניין זה חובת דיווח על זאבי וקומייסר. חובה זו התגברה משדרש
28 דיווח משללים משרד התקורת המומ"ם לקראת מתן ההיתר. זאבי וקומייסר לא זו בלבד
29 שנמנעו מדיווח על הסכמי הבירה והנאמנות שבמסגרת זו נוצרה הזיקה בין טנידה לחברות זאבי, אלא אף
30 גם זה שדווח דיווח כובע על היותו של זאבי הבעלים, השולט ומנהל היחיד של חברות זאבי.
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   **מצע בדבּוּ העדָה הסכמוֹת להעבְלה או רכישָׁה של אמצעי שליטה בזוק**
 2   צו הבזק מחייב מבקש היתר לצין "פרטים מהותיים אודות ההסכם, האירוע או האופן שהקנו או
 3   אמורים להקנות לבקשת את השליטה או את אמצעי השליטה בחברה או אודות המינוי המשותף"
 4   [סעיף 5(5) לצט].
 5
 6
 7
 8

9   זאבי לא דיווח על הסכם הברירה, על אופציית הרכישה הכלולה בו, שהיא הרבה יותר מאופציה
 10   רגילה. למעשה הוענקה לצירני זכות להאריך את תקופת האופציה כרצונו והוענקה לו זכות לחלק
 11   עם זאבי ברוחו ה特朗גייד.
 12

13   לפי ההשערה שהסכם על מינוי דירקטורים מומלצים כמוות כימי משותף, זאבי גם לא דיווח על
 14   ההסכם בדבר מינוי משותף של דירקטורים ב-CSS ובחליפתה תקשורת אח Zukot.
 15

16   אחר קבלת היתר נרכזו פניות מטעם זאבי, באמצעות ע"ד ארנון, למשרד התקשרות בקשה
 17   שתאפשר לתקשרות האחוזות האפשרות להמליץ על נציג לדירקטוריון בזוק שיבחר על ידה. המציג
 18   שהוצע הוא שתקשורת החזוקות תבחר ותמליץ על הדירקטור אם תתקבל הסכמת המדינה לכך. ואולם
 19   בה בעת ידעו זאבי וקומייסר שאינו הדבר כן. לפי שהסכם הברירה נקבע שהדירקטוריון של CSS
 20   יבחר (nominate) את הדירקטור שתקשורת האחוזות תוכל למנות לדירקטוריון בזוק [סעיף 6 של
 21   ת/55].
 22

23   במסגרת הסכם עם W שנחתם ביום 21.10.99, הצהיר זאבי על כך שאין לו ולא יהיה לו כל
 24   הסכם הצבעה עם גורם אחר לרבות הסכם בעניין מינוי או בחירה של דירקטור בזוק, אלא אם כן
 25   יתקבל היתר וכן הצהיר שאין לו הסכמה עם צד ג' לעניין העברת אמצעי שליטה בזוק בלי היתר [סעיף
 26   3.1.9 ו- 3.1.8 של ת/409]. בה בעת כבר היה הסכם הברירה לעובדה קיימות ולימים נוספים לו גם הסכם
 27   הנאמנות ושניהם גולמים הסדרים שאינם עולמים בקנה אחד עם ההצהרות האמורות [ראו לעניין זה
 28   את העורות ע"ד פולטונגර ששורבטו בכתב ידו על פני טוויות הסכם (ת/547, 548, 557, ת/1490 ו- 1488 פ/1745).
 29

30   ד"ר טל היומינ"ש של משרד התקשרות ביקש לקבל את הסכם C&W לעיינו. משרד ארנון מילא
 31   אחר הבקשה. נמצא כי המציג הכוזב שנכלל בהסכם W C&W שאינו לו, לבוארה, חשיבות ביחס ל-W
 32
 33
 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

מצג בדבר מקורות המימון

מקורות המימון של ערבות המימון לא פורטו בבקשתה להיתר. דרישת לפירוט כזו לא הייתה מובנית בחוק הבזק ובצו מכוחו. אולם המשאימה טוענת כי משרד התקשות, על בסיס סמכות מפורשת בצו, דרש במשרין דיווח על מקורות המימון של עסקת בזק וזאבי בחר להסתיר את הדבר.

5

הדרישה לבירור מקורות המימון נבעה משיחח טלפון נתן שקיים ד"ר טל עם גורם בשב"כ בשם גבי בן עמי. תרשומת שערכה מתחילה בלשכתו של טל מגלה שבן עמי הולחח חש שיש פרטים שלא נמסרו בדיוח של זאבי על העסקה כגון מורות מימון [ת/ת 420]. לפיכך ביקש טל מע"ד ארנון, בפגישה בnightime, פרטים על מקורות המימון של עסקת המניות. ארנון השיב שעלות העסקה 640 מ"ד, מהם 500 מ"ד במימון בנקאי והיתרה: "מכספ" (של זאבי) - ערבות בנקאית מבנק בחו"ל" [ת/ת 428]. לא הזכר כלל ועיקר שצירנו מימן את ערבות המימון ואף לא החשב שנכרת עמו בעניין זה.

12

תכלית דרישת המידע על מקורות המימון הוסבה מפי ד"ר טל ברצון לברר אם נגד המימון נמסרו לממן אמצעי שליטה בחברה המחזיקה במניות או בחברה המחזיקה בה. לשון אחר תכלית הבירור היא לוודא שנשמערים האיסורים שבחוק הבזק. מקור מימון שלא נקשר בזיקה למניות שמספרה את החוק אינו מעוניינו של משרד התקשות [טל פ/2763, 2790, 2651].

17

מצגים בתגובה לט羿ות ההיתר והיתרו

בסיום המוי"ם לגיבוש ההיתר ולפני חתימת שר התקשות על ההיתר נשלחה גרסת הט羿ה הסופית לע"ד ארנון להערות. זה השיב שהט羿ה מקובלת במלואה על זאבי. משנהות ההיתר ונשלח לזאבי לא התקבלו השגות והערות מזאבי או ממאן דהוא בשמו.

22

המשאימה טוענת כי האמירה שטיوطה ההיתר על כל תנאי ותנאייה מקובלת על זאבי והעדר כל תגובה להיתר עצמו כ證明 מהצגת מצג כובע לגורם משרד התקשות; מצג משולש. צלוו האחת היא שיש באישור הט羿ה ובשתייה של אחר ההיתר אישוש להצהרה קודמת של זאבי שמספר בידו או מטעמו לגורמי המשרד הוא מידע נכון שלם ואמין. צלוו השניה גלומה בכובע שבכחורה של כל התנהלות זאבי בגדירה של עסקת רכישת המניות תאמה את הוראות החוק. צלוו השלישית של השילוש הcobut נועז בהסתורת ההסכםים עם צירנו שמהותם העברת אמצעי שליטה בחברות זאבי שמחזיקות במניות בזק.

29

המצגים למשרד התקשות – טיעוני ההגנה

اذיג את טיעוני ההגנה בשלוש נקודות בלבד: (1) אחריות קומיסר, צירנו ורומים למצגים למשרד התקשות (2) הימנעות מדיווח על הסכם הברירה; (3) הימנעות מדיווח על מקורות המימון.

34

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ו��'

1 אוחיות קומיסר, צלמי ו��

2 קומיסר

3 סגוריו של קומיסר קובליטים נגד באוט כוח המआשימה על דרך ההגומה והחפה שנטו בטיור
4 חלקו של קומיסר בהנהלות מול משרד התקשות ועל היקף האחריות שלו בכל הנוגע למציגים גורמי
5 משרד התקשות. הם גם משיגים על כך שהמאשימה ייחסה, באורה לא הוגן ולא ראוי, לקומיסר
6 ניסיון "לגדוד" את חלקו, לחמק מהאחריות, לשנות גרסאות ולכבות עדות לבבו.

7 המזיאות, לסביר החגנה, היא שקומיסר נתן גילוי מלא לכל פועל שביצע, נטל אחריות למעשה ידיו,
8 לא שתק ולא כיזב ולא העלים דבר. עם זה קומיסר איןנו נכון ליטול על עצמו אחריות לא לו. עיקר
9 הפעולות מול משרד התקשות הייתה של ע"ד ארנון כשבוע"ד שחם סיעה בידו. קומיסר מילא את
10 פרטי הנלווה לביקשת ההיית וחთים את זאבי על המשמק ועל אמונות תוכנו.

11 אני מבקר שלא להאריך דברים. בהקשר זה בעיקר מפני שקומיסר אינו מכחיש שהוא אחראי למילוי
12 תפקיד הדיווח הנדרש לפי סעיף 5 לצו הבזק. בטופס זה כוללים עיקרי המציגים שהتبיעה טוענת שהם
13 כובים ואילו הנאים טוענים שהם אמת לאמיתה. קיבל גרטת קומיסר שהוא גורם שני
14 בהנהלות מול משרד התקשות עשויה להסייע ממן רקס מkeit האחריות למציגים שהוצגו לפני משרד
15 התקשות⁷⁷. למשל, המआשימה טוענת שייעמ"ש משרד התקשות ביקש לקבל מידע על מקורות
16 המימון של עסקת המניות. ארנון השיב לו בעניין זה [ראו להלן]. יתרון שארנון השיב מפי זאבי מבלי
17 לידע ובלי לבקש פרטים מקומיסר.

18 הנה כי כן, בהינתן שנמסרו מציגים כובים למשרד התקשות, קומיסר אחראי במשמעותם זאבי חלק
19 הארי של המציגים הללו. אלא שכבר הרואתי לעיל ועוד אראה להלן שלא היה שמאן כוב במציגים
20 הללו.

21 צלמי ו��

22 צירני ו�� או מי מטעמים לא היו שותפים למוו"ם W&C. טוותות ההסכם בין זאבי לכיבול הוכחה
23 לע"ד נשייך כדי להיווכח שאטנס נרכמת עסקה. גם הנסיבות של רום לוזאי לטישה לנונדו לטקס
24 חתימת ההסכם נועדה לבחון אם אכן נחתמה עסקה ולודוא שערוני לא זרה 30 מ"ד לריק.

25 לצירני ו�� או למי מטעמים לא היה כל מגע עם גורמי משרד התקשות. הם לא קיבלו מידע ממשרד
26 התקשות ולא נדרש להעביר לו מידע. על כן תמייה יש לצירני ו�� ככל המאשימה שבחורה לייחס
27 להם אחריות למציגים שלא הוציאו בידיהם ולא נודעו להם כל עיקר.

⁷⁷ מכך אין להבהיר שאין דוחה את גרטת קומיסר. להיפך, באורך כלשהו אף סבור שיש לתת אמון בעדותן. אולם בנסיבות מסוימות זו ההכרעה אינה נחוצה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1 צירני ורום קיבלו מעורכי דין (נשץ ופיקטונגער) חוות דעת חד משמעית שליהם לא חלה חובת
2 דיווח למשרד התקשרות ואין הם צריכים לבקש יותר כלשהו. זה מפני שצירני לא רכש ולא קיבל
3 אמצעי שליטה, לא בחברה שמהזיקה במניות זו ולא בחברה המחזיקה בה.
4
5

6 **הימועת מדוח על הסכם הבירה**
7 הסכם הבירה בשם בן הור; ברירה בין שתי אפשרויות. נגד מימון ערובה המימון בידי צירני העניק
8 לו זאבי אפשרות לבחרו בין שתי מסגרות; מסגרת של הלואה (החו"ר סכום העורבה לצורך ריבית)
9 ומוגרת של אופציית רכישה (רכישת מניות בזק במחיר מסוים ובתנאי של קבלת יתרן מר' שמשר'
10 התקשרות). הסכם הבירה לא נועד להקנות ולא הקנה לצירני אמצעי שליטה בחברת בזק, בחברת
11 החזקות של מניות בזק (תקשרות אחזקות) וגם לא בחברות המחזיקות או שלות בחברת החזקות
12 (CSS תקשורת בגין').
13

14 הסכם הבירהendum לאפשר לצירני פיקוח על התחנהות בחברות זאבי כדי להגן על זכויות צירני
15 להחזורת כספו או להיבנות מהשתלבות בחזקות מניות בזק.
16 בנסיבות אלה סברו עורכי הדין של הצדדים לעסקת זאבי צירני (נשץ, פיקטונגער וקומייסטר) שאין
17 כל חובה ואין צורך למסדר התקשרות על הסכם הבירה. דרישת דיווח זו אינה נובעת מן
18 החוק ולא נדרש מפי או מטעם גורמי משרד התקשרות עניינים של האחראונים היה רק במעמדות של
19 צד כלשהו שעשו להיחשב כמו שהוא באמצעות בחברות זאבי.
20

21 ההגנה מבקשת להסתיע בחווות דעת שנשמעה מפי מספר עורכי דין שניסיונות רב להם בתחום המסחרי
22 בכלל ובעסקות ברים בפרט.⁷⁸ גם עמדתו הברורה של ד"ר טל אופציה לרכישת מניות בזק בהיתר
23 שאין עמה העברת אמצעי שליטה בלי היתר, אינה טעונה היתר ומילא אין צורך להציגו לפני גורמי
24 משרד התקשרות [טל פ/פ 2727, 2730-31, 2834-5].
25

26 הוראת הדין (צו הבזק) הייתה בת תוקף בשנת 1999, אסורה שליטה וחזקה במניות בזק מעיל לשיעור
27 מרבי של 5% בלי לקבל היתר. חוק הבזק אימץ לחובו את הגדרת "החזקה" שבחן נירחות ערך. ולא
28 כלל אופציה או ברירת החזקה [נ/65]. לאחר פיצוץ הפרשה" דן בשנת 2001 תוקן חוק הבזק,
29 הוכלה בו הגדרה ייחודית של "החזקה לעניין אמצעי שליטה בתאגיד" שכוללת במפורש גם "ברירה
30 להחזקה" [נ/60].
31

⁷⁸ אמרות שונות מפי עורכי דין יגאל ארנון ז"ל, רם כספי, מיכאל צ'רמאיר ושiry שחים. איןנו רואה מקום לפרט
שכן בגדודו של הילך שיפוטי אין מקום ל"חוות דעת משפטית". בשאלת משפט שבית המשפט צריך להכיר בה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

מכאן פשוט לומר שבעת נתמכה עסקת זאבי צירני לא נדרש כל דיווח ולא נדרש היתר לעסקת ברירה.
הא ראה שגם עסקת C&W שנערכה במבנה של עסקת אופציה [רכישה של מנויות בוק בהיקף של 4.6% של הון המניות בציורו אופציה לרכישת 15% נוספים], בתוך 18 חודשים, בתנאי שתתקבל היתר משרד התקשורות, לא העבירה מראש למשרד התקשות לשם קבלת היתר.

הימנעות מדיווח על מקורות הימון

דרישות הדיווח שנבעו מזו הבוק בשנת 1999 לא כללו דרישת פירוט מקורות המימון של עסקת מנויות בוק [לאחר "פיצץ הפרשה" تكون הכו ודרישת דיווח מפורט כללה בו (נ/62)]. אלא שהכח הניתן בידי גורמי משרד התקשות סמכות לדרש פרטי דיווח מעבר לחובות הדיווח הכלולות בצו. אכן בעקבות פגישה בין ד"ר טל-עו"ד גבי בן עמי בלשכת יונמ"ש שב"כ, ביקש הראשון לברר את מקורות הימון של עסקת מנויות בוק. הוא פנה בעניין זה לעו"ד ארנון שהסביר משמו של זאבי שלעסקה שני מקורות מימון; 500 מ"ד בחלוואה ממ娥 בנקים מובטחת בשבוד המניות ו-143 מ"ד כסף שייעביר זאבי באמצעות ערבות בנקאית של בנק מוח"ל.

אין מחלוקת שטל לא הוסיף פרטיים. הוא לא חקר את מקור המימון של אותה "ערבות בנקאית" של בנק מוח"ל". דעתו לא נטרדה בעניין זהן מפני שדרישת בירור לא כללה בצו הבוק והן מפני שמיון שאינו נכרך בזיקת שעבוד או שליטה במניות אינו יכול להוות בסיס להפרת דרישת ההיתר שהובק [טל פ/89-2790, 2788-91].

ארנון העיד שככל מפגשו עם טל לא הועלה דרישת לבירור מקורות המימון של ה"ערבות בנקאית" של בנק מוח"ל" [פ/5 534 וכנ"ג וקס פ/698]. כיוון שלא הועלה הועלה דרישת גם לא נערך בירור עם זאבי. אילו סבר ארנון שדרישת הפרטים הכולה בפניה הראשונית לבירור מרכיבי המימון של העסקה, היה חוקר ודורך בדבר.

בנסיבות אלה אין תימה שקובמייסר לא ראה כל צורך לדוח על ערובת המימון.

מרמת משרד התקשות – הכרעת הדין

קבלת דבר במרמה זו לשון האיסור הפלילי שהנאשמים מואשמים בו בהקשר למטרת משרד התקשות:

המקבל דבר במרמה – דין – מאסר שלוש שנים ואם נבירה העברת

בנסיבות מחמירות, דין מאסר חמיש שנים [סעיף 415 של חוק העונשין]

שלושה הם יסודות העbara: "המקבל" "דבר" "במרמה". "מרמה" זו "טענת עובדה...הנטענת בכזב...ואשר הטוען אותה יודע שאינהאמת". "דבר" כולל בחובו גם "זכות" [סעיף 414 של חוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

העונשין]. הקבלה היא התוצאה הסיביתית שבין "לរמות"; הינו "להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל", לבין הענקת "דבר" ל��רמה.

האישום דן מתייחס לקבלת דבר [היתרונות] להחזק במניות בזכק כפועל יוצא מהצגת מצגים [טענות עובדה] כזובים, מתוך מודעות לבז.

בנקודות המוצא מזכויים, אם כן, "מצגי כזב". חובתה של המאשימה להוכיח שמצגי העובדה שהוצעו (במעשה או במחדר) לשוד התקשורות היו מצגי כזב. אם עליה בידה להוכיח את זאת, יהיה צורך להוסיף ולברר אם הוכחה מודעות הנאים לכזב ואם תמצאה למצגי הczב הילו החלטת שד התקשורות להעניק את החירות. אם יתרברר שהוצעו מצגי אמרת; מצגים שאינם כזובים, ניתן יהיה לסייע בכך את בירור האישום. שכן ה"מודעות" למצגי אמרת ו"הקשר הסיבתי" שבין המצגים להיתר שהתקבל ודאי שאינם לוקים בפלילות.

היסוד העובדתי

משמעותם בסיסיים

מקיומו הממצאים והמסקנות עד כאן ניתן לדלות ממצאים שבהם מענה ישיר לשאלת התגבותות היסוד העובדתי של "קבלת דבר במרמה". אלה הממצאים:

- **תכלית עסקת זאבי – צירני** – עסקת זאבי – צירני היא עסקת מימון ערובה המימון בתמורה לביראה (אופציה) בין שתי אפרוריות שתתקיימים בתום פרק זמן של 5 שנים; פירעון הלוואה או רכישת 50% ממניות בזכק שבידי זאבי בתנאי שיינתן היתר כדין לרכישה.

העסקה לא נבנתה כעסקת רכישה משותפת של מניות בזכק. אין כל סימוכין לתוכנית רכישה משותפת בנסיבות הקדם הסכמיות ובשתי ההסכםים העיקריים; הסכם הבירה והסכם הנאמנות. העסקה נבנתה כעסקת הלוואה + אופציה. זאבי כמו "כתב" מעין "אופציית רכש" (call option) לצירני שמכוחה האחרון רשאי לרכוש בתום תקופת האופציה נכס בסיס (CSS) במחיר עלות הרכישה של זאבי. לעלות (cost) יש כמה רכיבים משתנים.

- **משמעות שליטה** – לא נמצא בסיס לטענה שההסכםים גיבשו מצב של "זיקה מסווגת" של צירני לאמצעי שליטה בזכק, בחברה המחזיקה במניות בזכק (תקורת האחזקות) או בחברות שהחזיקו בחברת האחזקות (CSS, תקשורת בייל). הסכם הבירה והתקיונים שנערך בו במסגרת הסכם האסקו אמן הקנה לנאמנות הזורה טנדיה בששליטה צירני זכות להמליץ על מינוי שני דירקטורים בחברות זאבי, אך חיוני דעתו שהזכות להמליך אינה כוותה למנות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

ואף אינה שולחה ל"מיןוי משותף". יתר על כן, הזכות ל"קול מכרייע" (casting vote) שנמסרה לזאבי אינה אתמעט החשיפה המשפחתית על פעולות התאגיד הגלומה בזכות החמלצה האמורה.

דפוס מסקנה דומה נוגע לזכות למינוי מנכ"ל בחברות זאבי. סמכות המינוי היא בידי הדירקטוריון שבו אמורים לבחן שניים מהם מומלצי טנידה. אולם לפי שאמצעי השיליטה גלום בהשפעה על מינוי מנכ"ל (כחול מן היכולת להשפיע על מחלci התאגיד) אזי "הקול המכרייע" שומט את הקרעק מתחת לפניו יכולת ההשפעה האמורה. ההסדרים המוסכמים לעניין אפשרויות השימוש ברוחים שהופקו ממיניות בוק אינס בוגדר הקניית זכות לחלק ברווחי התאגיד. הזכות לקבל דיווידנד של חברת בוק הייתה ונורמה של זאבי בלבד. כדי למנוע ספקות נכללו בהסכם הוראות המכפיות את העברת כספי הדיווידנד להיתרי משרד התקשות. כל תניה בהסכם שאפשרה לצירוני לקבל חלק מכספי הדיווידנד גם בלי צורך בהיתר נטפסה בעניין כחלק מן התמורה שהובטה לצירוני בשל מימון ערובת המימון.⁷⁹.

- **שליטה בכיספי ערובת המימון –** כינון חברת פאי, פתיחת חשבון פאי והוראות הסכם האסקרו שמכוון נמסרו מנויות פאי לידי נאמן, לא נעדו ליצירת מסגרת של שליטה של צירוני בכיספי ערובת המימון. המנגנון שנוצרendum לשמש תחילה לרועבה או בטוחה שכיספי ערובת המימון יוחזרו, בבואה העת, לצירוני וזאבי לא "יבירוח" כספים אלה. אין זהה בין פאי וחשבון פאי לבין גיבוש הסכם שותפות בין זאבי לצירוני לרבייה מנויות בוק.
- **הסכמות עסקיות והתנהלות בתקופת ההסכם –** פרטיה מוחיר המימוש של האופציה, היקף ה"פרימה" בגין החלטה למימון ערובת המימון והסדרים נוספים שהוסכמו בין הצדדים במהלך תקופת ההסכם אינם מבטאים כוונה מוסווית לעסקת השקעה משותפת.

המציגים שנדלו – מעגי אמרת

זאבי נדרש להזכיר ואכן הצהיר שהוא היחיד שמנהל ומוחזיק, במישרין או בעקיפין, בתיקו של האופציה, אחיזות ואין עוד זולתו מי שמנהל או מוחזיק או בעל עניין בחברה האמורה או בגורמים המזוהים בה. מצג זה הוא מצג אמרת.

זאבי נדרש להזכיר ואכן הצהיר שאין כל הסדר או הסכם, בעל פה או בכתב, עם גורם כלשהו לעניין רכישת או העברת אמצעי שליטה בחברות בוק ללא היתר, או הסכמה בדבר מינוי משותף וכן שבעת פעולות רכישת המניות, היו פעולות הרוכש מותאמות לדין. מצג זה הוא מצג אמרת.

⁷⁹ שם שהעברת כספי הדיווידנד למיאגד הבנקים על חשבן פירעון הבהיר אינה נחשבת להענקת זכות לבנק בדיווידנד של בוק. אך ראוי שהתעניינות משרד התקשות בהסכם הבהירו התמקדה בנסיבות של שעבוד המניות ולא בעניין הזכות להנות מרוי תאגיד בדק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

זאבי נדרש להצהיר שנגה וינהו חוק בכל הכרוך ברכישת המניות והחזקה בהן. בדיון מתרבר שזאבי נהג בהתאם לדין או, לפחות במקרה מסוים, בהתאם לפרשנות סבירה של הדין. על כן גם מצל זה הוא מצל אמת.

מצגים שלא נדרש להציגם

הסתורת הסכם הברירה מכח פסקת הסודיות הקפידה שב相识ם הברירה פועל הנאמנים למניעת חשיפת ההסכם לעיני כל מי שלא היה צד לו או מעורב בגיבשו. לעניינו שוקלת העובדה שההסכם לא הובא לידיית גורמי משרד התקשורות. האם יש בכך משום מכך כוזב במחדל? התשובה לכך שלילית.

הסכם הברירה היה טעון גילוי וחשיפה למשרד התקשורות אילו נכללו בו הסכומות בדבר העברת אמצעי שליטה במניות בזק. איןני יודע אם להשיקת המאשימה נדרש גילוי גם של הסכם ברירה "ሞזック", שאין לו כל זיקה לאמצעי שליטה.⁸⁰ גם לשיטת ד"ר טל לא הייתה חובה כזאת. על כן לכל הפתוחות ניתן היה להבין את המציאות הנורמטטיבית כך שאינה מחייבת גילוי הסכם ברירה שאין עמו העברה או הכניה ישירה או עקיפה של אמצעי שליטה.

לפי שמאתי שהסכם הברירה הוכוון לחסדרת הסדרים הכרוכים במימון ערובת המימון ואין לו כל זיקה לאמצעי שליטה, במישרין או בעקיפין, במניות, לא הונחה לפתחם של הנאים, כל הנאים, חובה לגלותו. הימינויות מן הגלוי אינה בגדר מצג כוזב.

מקורות המימון של ערובת המימון

כל מה שנאמר לעניין העדר חובת גילוי של הסכם הברירה נכון גם לעניין גילוי מקורות המימון. קודם לתיקון משנת 2001 חייב צו הבוק את מבקש החיתר לגלו "פרטים מהותיים אודות ההסכם, האירוע או האופן שהקנו או אמוריהם להקנות לבקשת את השיטה או את אמצעי השיטה בחברה או אודות המינוי המשותף" [סעיף 5 (ג) (5)]. התיקון מאוקטובר 2001 מורה ש: "בפסקה 5 בסופה יבוא לרבות פרטים אודות דרכי המימון של האמור לעיל והגורמים שהשתתפו בו, במישרין או בעקיפין, בידי בעקיפין... הוועמדו בטענות או מקורות כספיים לצורך המימון הבנקאי, במישרין או בעקיפין, בידי גורם או גורמים נוספים מלבד המבקש, תכלל הבקשה פרטים מלאים על העסקה לעניינים ויצורפו להסכם והמסמכים הנלוים הקשורים לכך" [נ/6].

אין ספק שבקשה להיתר שהוגשה לאחר תיקון צו הייתה צריכה לכלול גם פירוט של מקורות מימון של בטחנות כגון "ערובת המימון" וכל מסמך שנקשר בכך. אולם האם היה הכרח בכך גם קודם

⁸⁰ תיקון החוק שנעשה ב-2001 אשר מחייב הצגת הסכם ברירה בעלי קשר לזריקתו לאמצעי שליטה הוא להשיקת המאשימה שיקוף של הדין שהוא שריר וקיים גם בתקופת כתוב האישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

לתיקון? הצו חייב את מבקש ההיתר לגנות "פרטים מהותיים" אודות הסכם הרכישה של מנויות בזק.
 פרשנות סבירה של הביטוי "פרטים מהותיים" עשויה להקיף גם גילוי של מקורות המימון של עסקת
 הרכישה. אך אפשרית גם גישה אחרת. עובדה היא שהיועץ המשפטי של משרד התקורת לא בקש
 לקבל מידע על מקורות המימון חלק בלתי נפרד של חובות הגילי והדיות. הוא עשה כן רק לאחר
 ששמע את העורות ע"ד בן עמי מלשכת יועמ"ש שב"כ. גם אז הסתפק בדווח על דרכי המימון הראשונים
 ולא בקש להתחקות אחר "מקורות המימון של מקורות המימון".
 בנסיבות אלה אין לגול אל אחריות למחדל פלילי לפתחם של זאבי וקומייר (האחרון כלל לא היה מודע
 לפניות טל אל ארנון בעניין מקורות המימון).
 9

10 **הסתירה כשהיא לעצמה**
 11 הממצא העובדתי הראשון שקבע בדי בחרעת דין זו הוא שלושה מבין ארבעת הנאים (זאבי,
 12 צירני ורום) נסקרו⁸¹ לסתיר את עסקת זאבי צירני מפני שרב היה חשש שגילוי הזיקה העקיפה
 13 (זיקת מימון ערובה המימון) של צירני לעסקת המניות עלול לסלול את עסקת המניות. בדיעבד התברר
 14 מפי טל שאילו הוגג הסכם הברירה לפני היה מציע לשור התקורת להימנע ממתן היתר עד שתוגש
 15 בקשה משותפה של צירני וזאבי. לשיטתו הנאים לא היו צרכיהם לצפות דרישת כזאת (שכן לצירני
 16 לא הוקנו אמצעי שליטה). אולם הם צפו הערמת קשיים גם בהדר סיבה פורמללית; קשיים שייתכן
 17 שאפשר להתמודד אתם גם להצליח ב"קרב" אך להפסיד את העסקה.
 18

19 האם ההתחבות בין שלושת הנאים לשמה של הסתירה ומימוש החלטת הסתירה עשויים
 20 להקים בסיס לעברה פלילתית? המאשימה צינה במפורש, בסיכוןיה, שהיא בחרה שלא להאשים את
 21 הנאים בעברה של קשרת קשרר⁸² ועל כן אפסח על הדיוון באפשרות זו.
 22

23 אשר ל"יקבלת דבר במורה". המאשימה לא התייחסה להסתורת צירני כבסיס לאיום העבירה
 24 המרומה. היא צירפה את ההסתורת חובות הגילי (לשיטתה) של אמצעי השליטה שהוענקו לצירני. ומה
 25 אם לא הועברו אמצעי שליטה כאמור?
 26

27 "לומרות" זו פعلاה שתכליתה "להביא אדם במורה לידי מעשה או מחדל". לפי שאמרתי שאילמלא
 28 הוסתר צירני לא היה ניתן היתר, מותבקש שהסתורת צירני הביאה את גורמי משרד התקורת לידי
 29 מעשה (הענקת ההיתר). אולם הבאת גורמי משרד התקורת לידי פعلاה בשל הסתורה אינה עולה
 30 כדי "לומרות" אם לא בוצעה ב"מרמה". טענת עובדה מרטיתית עשויה להתקיים גם במחדל. אולם

⁸¹ נסכמו – צורת נפאל של השורש סכם "[...] אם שני בני אדם [...] נסכמה (agree) להוציא את כונתם אל הפעול [...]" ע"פ 269/58 עמו ר' היומ"ש (מפי השופט זילברג).

⁸² המאשימה כיוונה מן הסתם לעברה של קשרת קשרר לבצע פשע [סעיף 499 של חוק העונשין] שאון לה מקום
 אם לא הtagבניש יוזדות עברת המרומה. מיל וחומר שאין מקום לבחון גם את העברה של קשרת קשרר לבצע
 "מעשים אחרים" [סעיף 500 של חוק העונשין].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 מחדל מתקיים רק במקום שמתיקיימות חובה. המחדל (ההסתירה) בעניינו אינו מפר חובת גילוי כלשחי²
ועל כן אין עליה כדי מרמה.

4 **היסוס העובדתי - סיכום**
5 התביעה לא הצליחה להוכיח את היסוס העובדתי של עברת המרמה כלפי משרד התקשות. המציגים
6 שזאבי, בסיוו קומיסר, הציג לגורמי משרד התקשות לא היו מצגים כזובים. חלק עיקרי של
7 המציגים היה של מצגי אמת לפחות מבחן. חלק המציגים الآخر נשען על הבנה ופרשנות סבירה
8 של חובת הגילוי הקבועה בצו התקזק או חובת גילוי נוסף שנדרשה בידי משרד התקשות.
9

10 **מתייתו הצעיר לדין ביסוד הנפשי והתייצאי**
11 מושכלות יסוד הן שבהעדר מעשה אסור לא מתקיימות עברה. אין עונשין על מחשבת בלבד, כשם
12 שאין עונשים על מעשה אסור שנעשה ללא מחשבה פלילית נ"ז פLER ISODOT BDIN UNOSHIN AI (תשמ"ד
13 – 1984, 31-38). הכלל עתיק יומין הוא⁸³. נמצא שאם לא היה מעשה (מצגי מרמה) אין להרשיע בעברה
14 גם אם התגבהה אצל הנאים מחשבה פלילתית. לעומת גם אם הנאים חשו או הערכו שהענוקו
15 לצירנו אמצעי שליטה והם הסתירו את הדבר, אין לומר שהtagבהה בעברה משעה שקיימת קביעה
16 אובייקטיבית שככל המציגים הם מציגים אמת.
17

18 בעיר אך זאת שאלתו מצאתי שההסכם בין זאבי לצירנו יצרו מבנה שמחינה אובייקטיבית העביר
19 אמצעי שליטה לצירנו, היה צורך להיכנס לעומקן של שאלות מורכבות של הסתמכות (זאבי, צירנו
20 ורומים) על חוות דעת מڪצועית של ע"ז ותומם לב בפרשנות סבירה של מונחים שבדין (קומיסר).
21

22 אך מובן שאין עוד צורך לבדוק את הקשר הסיבתי שבין התגבהה המגולמת
23 בהענוקת ההיתר.
24

25 **מרמה כלפי משרד התקשות - התוצאה**
26 אני מזוכה את הנאים זאבי וצ'ירנו מן העברה של קבלת דבר מרמה בסביבות מחמירות שענינה
27 קבלת היתר שר התקשות להחזקת אמצעי שליטה בחברת בזק ולשubbuds עד לשיעור של 20%
28 מההון המונפק של חברת בזק.
29

30 אני מזוכה את זאבי מעבירה של ניסיון לקבל מרמה היתר משרד התקשות להחזקת אמצעי שליטה
31 בחבר בזק ללא הגבלת שיעור החזקה כלשחו.

⁸³ "מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מטרפה למשעה, שנאמר (תהלים ס' יח) און אם ראייני לבבי לא ישמע ה"
[קידושין מ ע"א]. כאמור, מחשבה רעה בלבו של אדם אין היא נתפסת כמשעה עד שיתקיימים מעשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 אוי מזכה את הנאים רום ו-קומייסר מעבירה של סיוע לנאים זאבי ו-צ'רנוויל לקבל מרמה
2 בנסיבות מחמירות את היתר שר התקשרות להחזקת אמצעי שליטה בחברת בזק כאמור לעיל.
3

מרמה כלפי מאגד (קונסורציום) הבנקים

4 טענת המרמה
5 הטענה במלוא היקפה
6 לשם מימוש עסקת המניות קיבל זאבי מאגד הבנקים הלוואה בסך 643 מיליון: "עסקת
7 ההלוואה" או: "ההלוואה"). כדי להבטיח את פירעון ההלוואה נדרש זאבי לשעבד למאגד את המניות
8 שנרכשו ולהפקיד בנק סכום של 25% ממחיר הרכישה במזומנים או בערבות בנאיות ולשבדו לטובת
9 המאגד (לעיל: "ערובת המימון" ולהלן גם "ההון העצמי").
10

11 ברקע עסקת ההלוואה מצויה התקשרות של זאבי עם צ'רנוויל בהסכם למימון ההון העצמי. המאשימה
12 טוענת שבسبטמבר 1999 הגו זאבי, צ'רנוויל ורומים תוכנית לרכישה משותפת (זאבי – צ'רנוויל) של מניות
13 בזק; תחילת חבילת המניות שהוצאה למכירה בידי C&W (ובהמשך מניות נוספות עד להשתתפות
14 בחברת בזק. שלושת הווגי התוכנית הבינו אל נכון שאין כל סיכוי שיינטן לצ'רנוויל היתר של משרד
15 התקשרות להחזיק במניות בזק⁸⁴. על כן נמנעו וגמרו להסתיר את זיקת צ'רנוויל לעסקה. לתקלית זו
16 ובשנה מערכת הסכמים בכתב ובועל פה שעשתה את צ'רנוויל, הלהקה ומעשה לבעל שליטה ובעל עניין
17 בחברות הישראלית שהזיקו במישרין ובעקיפין במניות בזק (לעיל ולהלן: "חברות זאבי"). מילא
18 היה צ'רנוויל, בשותפות עם זאבי, לבעל עניין בחברת בזק.
19

20 הצגת תМОנות המציאות לפני גורמי מאגד הבנקים הייתה בלי ספק מסכמת את תוכנית
21 הרכישה המשותפת בכלל ואת קבלת ההלוואה בפרט. על כן רקמו שלושת הנאים, בסיוו קומייסר,
22 תוכנית מרמה המושתתת על שלשה עיקרי מנגנונים. הראשון, מנגנון כובע שמקור ההון העצמי הוא
23 כספו של זאבי; השני, שכח הון המונפק של החברה העתידה להחזיק במניות בזק, כמו גם
24 הון המניות המונפק של החברה מקבלת ההלוואה הוא בבעלותו ו בשליטתו הבלעדית של זאבי. איש
25 זולתו לא נמסר אמצעי שליטה בחברות זאבי בין במישרין ובין בעקיפין; השלישי שמהלכי זאבי
26 לרכישת מניות בזק התנהלו בהתאם לחוק.
27

טענת המרמה בקשרו לחקקים מוכרים

⁸⁴ אזכיר שבחירתו לא הצבעה על כל נסיבה אובייקטיבית שברור שבעתי לא היה סביר למתן היתר לצ'רנוויל. ואולם הנאים, מסיבות שונות, בין היתר בשל התיאוג השילוי או המדמית השילוי של יהודים עתידיים מן שагיען לא רק ממדינת הגаш הסובייטי, חשו מאד שלא יתאפשר היתר או שייעשה מאמץ לסלול את עסקת הרכישה כדי להימנע מתן היתר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

בחלק הראשון של הכרעת הדין (ענין המרמה כלפי משרד התקשות) נקבעו ממצאים ומסקנות שבבירור שומטים את הקרקע מתחילה לפני שניים משפטים עיקרי המרכיבים של טענת המרמה כלפי גורמי הבנקים. שלוש הן המשקנות העיקריות של החלק הראשון:

- זאבי צירני ורום לא רקרו תוכנית לרכישה משותפת של מנויות בזק;
- המציג כל הון המונפק של החברה העתודה להחזיק במנויות בזק, כמו גם הון המניות המונפק של החברה מקבלת ההלוואה הוא בעלותו ובשליטתו הבלעדית של זאבי. איש זולתו לא מסרו אמצעי שליטה בחברות זאבי בין במישרין ובין בעקיפין, והוא מצג אמת, או למצער, מצג שאינו מקים בסיס לעבירות מרמה (להלן: "מצג זיקת בעלות ושליטה"⁸⁵).
- זאבי ועמו קומיסר התנהלו בדיון בהקשר להליכי הבקשה להיתר שהוגשה למשרד התקשות.

אגב בירור טענת המרמה כלפי משרד התקשות התהוו צורך לבחון את סוגיות השיטה בחברת פאי ובכספי בטוחת המימון. אלה ממצאי הבירור העיקריים:

- זאבי רשם את פאי ומעיקרה היה לבלים שלה ושל החשבון שנפתח בשמו;
- לא הוכחה העברת אמצעי שליטה בידי זאבי צירני או למי מטעמו. לא הובטו מינוי דירקטור בפאי לנציג טנדיה ולא מונה דירקטור מטעמה. הובתו וניתנו זכויות חתימה בחשבון פאי לנציג טנדיה (או סינדיקוס). זכויות אלה אינן אמצעי שליטה, לא בחברה ולא בחשבון;
- מנויות פאי שהן מנויות למוכ"ז נמסרו לשומרת בנאמנות בידי עוז'ד נשיז. מסירה לידי נאמן אינה מעבירה בעלות ולבן מנויות פאי לא הווערו;
- כינון פאי, הסכם האסקרו וחשבון פאי לא נועד ליצור מסגרת של שליטה של צירני בכספי שהעמיד לרשות זאבי ומילא גם לא יצרו שליטה כזו.

טענות המרמה המיוחסת לצירני, רום וקומיסר נגורות מטענות המרמה המיוחסת לזאבי. נפילת האחרונות מפילה ממנה ובה את הראשונות.

משנמצא שמצג זיקת הבעלות והשליטה שהוצע לגורמי משרד התקשות לא נוגם בעבירה, שוב אין מקום להידרש לו בהקשר לבנקים. שכן אותו מצג לא יכול להיות כזב ונכון גם יחד. היינו אך גם לעניין זיקת הבעלות והשליטה בפאי ובחשבון פאי. המצביע בענין אחריו זה נמצא להיות נכוןים

---

⁸⁵ התביעה טענה, בהקשר למטרת הבנקים שמכוח הסכם הברירה והסכם הנאמנות הוקם לטנדיה זכויות מסוימות בהון המונפק של תקשורת אחזקות (החברה שהחזיקה במנויות בזק). על כן הaczherה של זאבי המגולמת בסעיף 16.6 של הסכם המימון שהונן המניות המונפק של הלוואה ושל זאבי תקשורת אחזקות הוא בעלותו ושליטה ישירה בבלתי ישירה של דוד זאבי, היא הaczherה כזאת. מאחר שבעניין מטרת משרד התקשות רצתי דעתי שלא הייתה הקיית זכויות לטנדיה, אני רואה צורך להידרש לטענות ומענטה בענין זה בהקשרו של מטרת הבנקים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 ותואמים את המציאות. לפיכך כל דיווח שנמסר לגורמי הבנקים בכלל ולבנק פיבי בפרט שנשען על
 2 הייתו של זאבי בעליים ושולט בפאי והנהה היחיד בחשבונו פאי הוא בגדר מצג אמת.
 3

4 הנה כי כן הדיון בעניין חלק מהותי של טענת המרומה כלפי גורמי הבנקים כבר הוכרע. יותר צורך לעיין
 5 ולהזכיר ביותרת הטעה למצג כזוב המורכבת משלושה אלה: (1) מצגים בהקשר לנספח השעבוד של
 6 הסכם המימון; (2) מקורות ההון העצמי.
 7

8 **מצגים בנספחים השעבוד של הסכם המימון**
 9 נספח 4 להסכם המימון עוסק בין היתר בשעבוד זאבי תקשורת לטובה מאגד הבנקים. מפורטים שם
 10 הנכסים המשועבדים ובهم הון המניות המונפק של החברה, כל הזכויות והrinterests הנובעים
 11 מנויות החברה, מנויות בזק שבבעלות החברה, כל הזכויות שנובעות מנויות בזק וכל הכספיים, לרבות
 12 חובות כספיים, לזכות החברה. לשון המסמך:
 13

14   **The Existing Shares and all Related Rights in respect thereof and**
 15   **all rights title and interest of the Company in connection**
 16   **therewith [3.1.1 (ii)]**
 17

18 זאבי שעבד את חברת תקשורת אחזקות על מנויותיה, זכויותיה וכל האינטרסים הקשורים בה אך
 19 הסתיר מגורמי הבנקים את העובדה שהזכויות והrinterests אינם שלו בלבד; יש לו הת_hiיבות
 20 (לצירנו) לגבייהן.

21   באותו הקשר הבהיר זאבי שאין לשום גורם זיקה למנויות בזק:
 22

23   **No person has any right to purchase the Existing Shares (or any**
 24   **of them) or any Related Rights in respect thereof [5.4.2]**
 25   [סעיף (ii)]

26   הצהרה זו אינה עולה בקנה אחד עם הסכם הברירה שהעניק לצירנו אופציה לרכוש את מנויות
 27 תקשורת אחזקות. אמנם הביטוי Existing Shares מתייחס למניות בזק אולם ברור לכל שהאופציה
 28 שהונפקה לצירנו כוונה לאפשר לו לרכוש את מנויות בזק. למעשה האופציה לעניין מניות תקשורת
 29 אחזקות היא בגדר "זכויות הקשורות" (related rights) למנויות בזק.
 30

31   זה ועוד זה. זאבי הבהיר גם שאין מוגבלת כלשהו על העברה, מכירה או שעבוד של הנכסים המשועבדים
 32 למאגד, לרבות הון המניות של תקשורת אחזקות [סעיף 5.4.3]. אולם הסכם הברירה כולל תנינה ובה
 33 הת_hiיבות של זאבי שימוש תקופת האופציה מנויות חברות זאבי לא ימכרו, ישובדו, ימושכנו בכל
 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 דרך שהוא. החברות מתחייבות שלא למכור את מניות בזק בתקופת האופציה [סעיף 1.6 של ת/55].
 2 התchieיבות זו מצויה בסתרה בולטת למשך שהוצע לוורמי הבנים שאי מוגבלו כלשי המוטלת על
 3 המניות.
 4

מעג לבנק הביניל לעניינו הלואה לחברת ד.עדיות עליית

5 סמוך לאחר חתימת הסכם המימון ביקש הבנק הביניל הלואה בסך 10 מ"ד לחברת ד.ע.
 6 דירות עליית שבבעלותו. במסגרת הבקשה הבהיר זאבי שחברות זאבי מוצאות בעלותו ובשליטתו
 7 המלאה, אוחזותיו בהן לא השתנו והן חוותיות מכליעול או שעבוד או זכות אחרה של צד ג'. חברות
 8 הללו לא התחייבו כלפי צדדים שלישיים ליזור לטובם שעובדים על נכסיהם או רכושן [ת/625].
 9

10 המאשימה רואה בחחרות אלה המשך טיפוח האשלה שזאבי הוא השולט בחברות המעורבות
 11 בעסקת מניות בזק.
 12

המצאים בהקשר לנספח השعبد – השקפת ההגנה

13 עניינו של נספח 4 להסכם המימון הוא בשعبد מניות בזק לטובת מאגד הבנים כבטחה לפירעון
 14 הלואת המימון.
 15

16 הנספח כולל מציג שלאיש אין זכות או אופציה לרכוש את מניות בזק ("The Existing Shares")
 17 או כל זכות קשורה ("Related Right") [סעיף 5.4.2]. קומיסר כאחראי על ניסוח המציג
 18 עבר זאבי, העיד (בהתרגשות) שלא היה לו אפילו כל של ספק שהביתי - "The Existing Shares"
 19 איינו מתייחס למניות חברת האם (תק绍ת ביניל או CSS) המצויה שתי "ኮומוטות" מעל המניות
 20 המשועבדות. אילו הייתה כוונה כזאת לא היה קל לקשי לציין את הדבר בפירוש זוק והבחן בין נסח
 21 סעיף 5.4.2 לבין נסח תניה דומה בהסכם מרכיב אחר (מ/205/2). אילו העלה קומיסר בדיונו שתניאת
 22 השعبد מתייחסת גם למניות חברת האם היה לציין את הדבר לפני זאבי ובשם פנים ואונן לא היה
 23 מקבל על עצמו להחתים לקוח על ההצעה כזאת [פ/10-7809]. מחויבות בלתי מותפשת להתנהל כחוק
 24 היא עיקר העקרים בתפיסת העולם המקצועית של קומיסר.
 25

26 לסביר זאבי וקומיסר אין גם ממש בטינה שהאופציה שציירנו היא בגדר "זכות קשורה"
 27 למניות בזק. שכן הביתי "Related Rights" מוגדר בנספח השعبد והמשמעות בהגדלה ימצא שאין
 28 אפשר להבין אותה אלא כקיוב זכויות שנובעות מן המניה המשועבדת. הזכות לדיוידנד ממנית בזק,
 29 ריבית, פיצול מניות וכיו"ב הן זכויות הקשורות. זכות במניה של חברת אם אינה זכות קשורה [קומיסר
 30 פ/5-7812, ע"ד בלוק ממשרד ש.הורובץ פ/68].
 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תט"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1 הרגשה מציינת שעורכי הדין ממשרד ש. הורוביץ שערכו את הסכם המימון על נספחיו היו מודעים
2 ל'יעץ המבנה' של החברות שהחזיקו במניות בזק. קיומה של החברה האם והחזקותיה היו
3 ידועים. העובדה שחרף הידיעה הזאת אין דרישת ממורת לדיווח על אופציה לחברת
4 האם מוכיחה בעיליל שלבנקים לא היה עניין בדבר. עניינו של מאגד הבנקים היה להבטיח את פירעון
5 החלוואה. על כן ביקש למונע שעבוד מניות בזק או העברתו או מתן אופציה בהן שימושות לטרפנד את
6 הבטוחה. שעבוד מניות חברות האם או מתן אופציה בהן פוגע בעילויות מניות בזק כבטווחה.

כך הדבר גם בקשר לפסקה נוספת בנספח השעבוד שבה הציג זאבי שאין כל הגבלה על מכירה או העברה של הנכס המשועבד [סעיף 5.4.3] בעוד הסכם הביריה כולל תנאי של הסכמה על אי מכירה או העברה או הגבלה של מנויות בזק בתקופת האופציה [סעיף 1.6 של ת/55]. השקפות של קומיסר היא שהוראות הנספח אינה מתייחסת להון המונפק של בזק אלא להון שלא הונפק. יתר על כן תכליית הוראות נספח השעבוד היא להבטיח שכאשר ירצה מiadם הבנקים למש את השעבוד לא ימצא עצמו תחת מגבלה (פרט למגבלות חוק הבזק). ההסכמות בין הצדדים להסכם הביריה אינן סותרות ואין מגבלות את חופש המימוש של השעבוד בידי הבנקים. להיפך הן מוחזקות אותו.

מצוג לבנק הבינלאומי לעניין הלוואה לחבות ד. עדירות עלית
למצג זה, שמשקף מיציאות אמות. אין כל קשר להלוואת המימון.

ממצאים ומסקנות
ללו הטענה לכובץ שהציג זאבי בהקשר לשעבוד מניות בזוק נועז בהצהרה של זאבי שלא הוענקה לאיש אופציה במניות בזוק. מצג זה אינו מתיישב לכואורה עם הטענה המרכזית של האנשים במשפט שמניות בזוק שנרכשו בידי זאבי לא הועברו לצירני ולא ניתנה לו זיקת שליטה בהן. כל שהובטח בהסכם עמו היה אופציה (כפופה לחוק הבזוק) לרכישת המניות. המציג והabitutor מוצאים בסתריה חיצונית.

הסביר ההגנה הוא שהאופציה שהובטחה לצירוני היא לרכישת מנויות חברת האס⁸⁶ (בעלת החברה שמחזיקה במניות בזק) ולא לרכישת מנויות בזק. על כן ההצהרה שלא ניתן אופציה לרכישת מנויות בזק היא אמת לאמת.

30 מבחן עיונית יש טעם בטענת המאשימה שהחומר של ההגנה מיתם. שחרי ברור כשם שלצרכני
31 היה עניין באופציה על מנויות בזק ולא באופציה על מנויות חברת מסגרת שתוכנה הוא שליטה על מנויות
32 בזק. לכן מתן אופציה על מנויות חברת האם כמוה לאופציה על מנויות בזק.
33

⁸⁶ סעיף 3 להסכם הבירה. אך על פי ההסכמה שנקבעה בסעיף 7.1 של הסכם הבירה הועברו שטריו העברת מנתית בהיקף של 50% מהו המינוט של CSS ליד אמנים האסגורן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואח'

1   אולם עניינוינו אינו עוני גרידא. עניינית ומעשית יש לקבל את השקפת קומיסר שלושה טעמים. הטעם
2   הראשון הוא ש מבחינה פורמלאלית החרת זאבי שלא ניתנה אופציה במניות בזק היא הצהרת אמת.
3   מאחר שמבנה האחזקות של מניות בזק בידי חברות זאבי היה לעורכי הדין של הבנקים שניסחו
4   את הסכם המימון, אין כל ספק שאילו כיוננו להצהרה שמקיפה גם אופציה במניות חברת האס היה
5   בכך ביטוי מפורש בנספח השעבוד.

6
7   הטעם השני הוא שהבנקים אינם "שומרי סף" מטעם משרד התקשות. הם כמובן כפופים להוראות
8   חוק הבזק אך אינם שוטרי האכיפה של החוק. לבנקים עניין ברור בגישה בטוחה עיליה לשם היפרעות
9   במקרה שיחול ככל בפירעון סדר של הלואת המימון. עילות הבטוחה, מובחת, כך נראה מנוסחה
10   תנויות השעבוד, אם, בין היתר, לא ניתנה אופציה על מניות בזק. אופציה על מניות חברת האס אינה
11   פוגעת בעילות הבטוחה. המיציאות הוכיחה את הדבר. כאשר החליטו הבנקים "לקראא לטוחה" לא
12   התהווות כל קושי במימושה (ערוך דין שהתמנה כconomics להתקשה למש את זכות הבנקים
13   בהם). צירנו או טנידה או זאבי ושלל חברותיו לא ניצבו בדרכו.

14
15   הטעם השלישי – שאלאו שני קודמיו ייתכן שלא היה בו די – הוא שקומיסר נאמן בעניין על דברו
16   שבאופן חלטי וכן מצדו ובארוח סביר מבחינה אובייקטיבית פירש את דרישת המציג בנספח 4 של
17   הסכם המימון כדרישה להציג שאין אופציה על מניות בזק ואין העברה או שעבוד של זכויות הקשורות
18   במניות בזק במובן הפשט של הביטוי.

19
20   לשון אחר, מן הטעם הראשון והשני עולה מסקנה שקומיסר לא טעה בפרשנות דרישת המציג של סעיף
21   4. אולם גם אם לא תאמיר כך, טעותו הינהrina נוגעת בדי פלילי, זו פרשנות של תנאי חוזית לבן
22   פלילת שלכל היורר עשויה להיחשב כתעוטה במצב דברים [סעיף 34 בחוק העונשין; ש.ז.פלר
23   יסודות בדיני העונשין ב-1987 – 546-7].

24
25   פועל יוצא הוא שאיני רואה במציג נספח 4 (נספח השעבוד) של הסכם המימון כל בסיס ליחס
26   עבירה של קבלת דבר במרמה.

הציג בעניין ההון העצמי

הניסיונות

27
28   בספטמבר 1999, משהלה להתגבעש עסקת המניות פנה זאבי לשלה פiotrukobski שכיהן כמנכ"ל
29   הבנק הבינלאומי וביקש ממנו לבדוק אפשרות לבגש מאגד (كونסוציאום) בנקים כדי לממן את העסקה.
30   במהלך אוקטובר 1999 נערך "מכtab כוונות" שבו הותכו עיקרי הציפיות ההדדיות. מבחינת מאגד
31   הבנקים הוכיחו עיקרים אלה:

- 32
33   (א) סכום הרכישה לא עלה על 650 מ"ד;
34
35   (ב) 25% מסכום הרכישה יופקד בבנק כהשקעה עצמית, בזמן או בעקבות בנאיות;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

דט'פ-04-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

- (ג) שותפי רכישת המניות יאשרו בדי הנק הבינלאומי בכתב מראש;

(ד) המניות ישועבדו לטובת המאגד בשעבוד קבוע ראשון בדרגה ללא הגבלה בסכום, כשהן נקיות מכל שעבוד עיקול או זכות צד ג' בלבד;

(ה) החשקעה העצמית תופק בבנק ותשועבד לטובת המאגד להבטחת פירעון החלוואה [ת/602].

במהלך נובמבר 1999 התגבש מאגד של שבעה בנקים (הבניין הראשון, הפועלים, בליל, דיסקונט, מרכנתיל דיסקונט, איגוד והמוסך המאוחד) שנציגו ניהול מויים עם זאבי (מייצג בידי קומיסר ושמואל גוטשלר) על תנאי הלוואה.

בסיום המועד ביום 2.12.1999 נחתם הסכם המימון [ת/641] שמכוחו העמיד מאגד הבנקים לטובות צואבי מימון וניהול, אשראי בסך 643 מ"ד שמתוכם 500 מ"ד ניתנו נגד שעבוד מנויות בזק שנרכשו ו- 143 מ"ד נגד ערבות בגיןאות בסכום זה.

החלואה הייתה חד-כיוונית מבוססת על שווי ביטחון (Non-recourse margin loan). כלומר האשראי הובטה באמצעות קביעות מראש ובלי זכות חוזה אל הלואה במקרה שהחלואה אינה נפרעת והבטחות אין מספיקות. כאמור החלואה נשענה על שני טיפוסי בטוחה; האחד שעבוד המניות [במסגרתו קבוע מגנון שלוי ביטחון (margin call)] ואמור, בסביבות של רידית שווי הבטוחה אל מתחת לרף מסוים, ניתן לדרש הוספת ביטחונות או "לקראא לבטוחה" (למשם בטוחות). השני הוא ערבות בנקאית שנייה למשם אותה בסביבות של כשל בפרקון החלואה.

בבקשות חתימות החסכים העביר צ'ירנו סכום של 113 מיליון מ"ד לחשבון FAI וסכום הכספי הועבר לחשבון
בנק פיבי באזול בנק הבינלאומי בתל אביב. מאגד הבנקים העביר 602 מיליון מ"ד לחשבון C&W וכן 30 מיליון
שחופקו בחשבון פיבי באזול**⁸⁷**. 11 מיליון הועברו לחשבון מימון ניהול למימון הוצאות שונות.

עניינים של הבנקים במקורות ההון העצמי

הבנקים שותפי המאגד היו חפצים לדעת מהם מיקורות ההון העצמי. אילו נודע להם שהכספי ששימש את ההון העצמי כספו של צירנו הוא לא היה חותמים על עסקת הלוואה [פיוטרקובסקי פ/26, 51, 55; רות לרבעג פ/28, 66; שמואל אלש פ/11].

30 נציגי הבנקים העידו שהמידע אודוות מקורו הכספי היה נחוץ אף על פי שבתווחת המימון נשענה
31 על שעבוד בלתי מסוייך לחשבון פאי שבו הופקדו כספי הבטווחה (הנון העצמי) ואך על פי שהלוואת
32 המימון ותומם מרבלי אפשרות להיפרעת מזו הלונה (loan recourse) שכור בבר היה לעולמים

⁸⁷ סיום זה שווה למבוקש ששלמה לו-W&C לאחר שצ'רני העביר 30 מ"ד לחאבי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 שחוּבָנוֹת משועבדים וערביות בנקאות משועבדות "נטקלו" בצוים שיפוטיים עדיפים [יוסי מרקס
 2 פ/124-5, 85]. הלהואה היא אmens מסוג *recourse hono* ולמأد הבנקים אין יכולת להיפרע מן הלווה
 3 אלא רק מבטוחות המימון והמניות המשועבדות, אולם הסכם הלהואה כולל גם מגנון של הוספת
 4 ביטחונות במקורה שיחס המחיר בין מחיר המניה לבין הלהואה נמוך מדי. הוספה ביטחונות
 5 אמרה לבוא מתוך "ההון הפנימי של הלווה" וכן חשוב לדעת "מי הלווה וזהות הלווה במותן
 6 הלהואה" [ליורה מרידור פ/6-35, 76]. שכן "אם בן אדם כזה מסוגל לשים בכמה 150 מיליון דולר,
 7 לסגור אותו עבור עסקה אז סביר שהוא גם יוכל אחר כך לעזרה עסקה להתקדם הלאה או להתקיים
 8 גם במקרים של משברים" [מרקם פ/83]; "שאנו לו יכולת להשלים ביטחונות לא יורדים במרגין
 9 קול עד 118, נשאים ב-150 לפעמים⁸⁸. במקרה שלנו מאחר ונקודת המוצא הייתה שלקוחות
 10 יש לו מאות וכמה מיליון דולר להסביר לצורך הבטוחה אז לנו הוא גם יכול להשלים ביטחונות ולא
 11 בקהלות ייפרד מההון העצמי של העסקה לנו אפשר היה לדודת-118 במרגין קול... ואם גד זאבי לא
 12 היה מסוגל להביא 143 מיליון דולר לא היה מספיק לו להפסיד אותם.... לנו מביתני חשב לדעת
 13 שהוא המקור של גד זאבי. יכול להיות שהענין הזה לא נבדק מספק אבל נקודת המוצא של הבנק
 14 היה שהכסף הזה הוא כסף של זאבי" [מרידור פ/5-74, 5; מרקם פ/83; מלכיאל שחיר פ/12-13,
 15 ; שמואל מסנברג פ/18, 32-33, 46-47].

16

מציגים

17 מעג בעניין מקור כספי המקדמה
 18 זאבי העביר, במעמד חותמת הסכם הרכישה, שייק בנקאי של נאמנות אלף (בשליטת זאבי) בסך 30
 19 מ"ד לפוקודת W.C. הסכום התקבל מצרני באמצעות נאמנות טנית. זאבי הורה לבנים להעביר
 20 את הסכום, במסגרת הסכם המימון, לפחות.

21

22 הבנקים ביקשו מזאבי הבירה לעניין המקור הכספי של המקדמה ומזהע יש להזכיר לחשבון פאי.
 23 זאבי השיב שמקור הסכום הוא בלהואה שהלווה פאי לזאבי [מכתב לבנק הבינלאומי פ/627]. באופן
 24 דומה דוחה בטופס שעליו חתום קומיסר ואשר נמסר לבנק ישראל [ת/637]. טען שהוא מצג כובע.
 25

26

ההון העצמי - מעג לפיטורקובסקי

27 הבנק הבינלאומי הראשון ובראשו מנכ"ל הבנק בעת ההיא שלמה פיטורקובסקי עמד בראש מأد הבנקים
 28 וניהל את המומ"ם עם זאבי ואנשיו לקרהות מטען הלוואות הרכישה. זאבי נוצע לפיטורקובסקי בהקשר
 29 לאפשרות להציג מימון בנקאי לרכישת המניות. פיטורקובסקי הביע פקפק ביכולתו של זאבי
 30 להעמיד את כספי ב佗חת המימון. פיטורקובסקי ידע שזאבי ביצע פעולות עסיקות באמצעות הבנק
 31 הבינלאומי במינוף גבוהה מאוד. על כן ביקש לדעת מהיקן יגעו כספי הבטוחה. זאבי ועו"ד ארנון הניחו
 32 את דעתו שזאבי יסתיע בכספי ה"טריטים המשפחתיים" [פיטורקובסקי פ/20-10]. חשיבות מיוחדת
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

ראאה פיטורקובסקי במכותב של בנק Credit Swiss שארנון העביר לו המאשר כי שווי ההון הנוכחי של זאבי יותר מ-500 מיליון מיל' [ת/593]. פיטורקובסקי העיד שמכותב הבנק היה עצמאי מאוד שכן הבנק ציין שדבריו מובוסים על ניסיון של 20 שנה עם זאבי כלוקה [פ/11]. גם ארנון, שהיה אז יויר דירקטוריון הבנק הבינלאומי הוסיף לשכנוע בכך שציין שמקורות ההון של זאבי הם אלה שהניבו את דעת בנק ישראל שעה שזאבי ניסה לרכוש בנק.⁸⁹

ההעניןיות של פיטורקובסקי הומקדה לא רק בשאלת היתכנותות השגת הכספי אלא גם בשאלת מהימן הגיעו הכספיים. עניין זה נאמר מפי ארנון "המקורות הם הטרטסרים המשפחתיים" [פ' 20, 25, 45; פ' 22] (הודעת פיטורקובסקי). בלשונו של פיטורקובסקי:

11 הכספי הוא כספו של מר זאבי. אני אומר עוד פעם ואני אגיד את זה אלף פעם, לא
12 היה שפק הקול שבעל כספי של גוד זאבי [פ' 25]

14 אני לא מכיר את השם FAI בכל השיחות שלי עם זאבי היה ברור לחוטין ממוני
15 בצדורה שאינה משתמשת לשתי פנים שככל הכספי הוא כספו ומקומו בטרנסיטים
16 המפעחים [22]

זה ועוד זה. אגב משאו ומתו עס זאבי הציע פיוטרקובסקי שבוטחת המימון תופקד בبنק הבנייל
ושהערות הבנקאית תינתן על ידי הבנק. זאבי הציע שהבטוחה תופקד בפיבי שויז "משיקולי מס
והיות והמדובר בשרטט שליו, של המשפחה" [פיוטרקובסקי 22].

22 מתבקש שזובי הציג לפוטרקובסקי מצל כוב שהכסף שימוש לצורך ההון העצמי ומופקד בبنק
23 גריי הוא כספו של זורי ומאיו בשליחתו הרלוונית

מצאי הטע האצמי ליתר חכמי פאוד הערביים

המידע שנמסר לפיטורקובסקי שמקורו הhone העצמי הוא ב"טוטסיטים המשפחתיים" של זאבי "שורר" לגורמים אחרים בתוככי הבנק הבינ"ל ולגורמים מעורבים בתחום אישור וביצוע החלטות בשאר מרכיבי מאגד הבנקים.

עדים מטעם הבנקים מסרו שלא ידעו דבר על מקור הכספי ששימש את החון העצמי. הנחות היה
שה כספו של זאבי. לא הייתה להם כל מידע על כך שהכספי נובע מצרני ולא הייתה להם כל מידע
על זיקת צרני לבועלות בפאאי או שליטה בחבונו פאי.

89

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אָבִיב - יִפּוּן

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

1 מעג לבנק פיבי – כספי ההון העצמי בחשבון פאי
 2 טפסי פתיחת חשבון פאי
 3 ביום 24.11.99 שלח בנק פיבי שווייך לקומיסר מכתב הדרכה בהקשר לתהיליך פתיחת חשבון פאי. בין
 4 היתר הודגש בכתב החורך למלא את טופס זיהוי הנהנה בחשבון פאי. בין
 5 Form A – Verification of the Beneficial Owner's Identity (להלן: "טופס זיהוי הנהנה" או "טופס A").
 6
 7 בחיפוש שנערך ביום 25.3.01 במשרדו של קומיסר נמצא טופס זיהוי הנהנה בחשבון פאי, שתורפו
 8 ממולא בכתב ידו של קומיסר, חתום בידי זאבי ומואיש באישור נוטריווני של קומיסר. בטופס זה
 9 נרשמה FAI כבעל החשבון וזאבי כנהנה בו [ת/809].
 10
 11 בחיפוש במשרדו של זאבי נמצא טופס זיהוי הנהנה חתום בידי זאבי שתורפו שונה.
 12 FAI נרשמה בו כבעל החשבון וכנהנית בחשבון גם יחד. במקומות המיעוד לחותמת בעל החשבון מצויה חותמת זאבי
 13 ומעליה שני סימונים של א' ⁹⁰ בלבד כל חותמה לצדם [ת/805].
 14
 15 הנה שני המסמכים, זה לצד זה:
 16

ת/805/

ת/809/

<p>FIB BANK (SWITZERLAND) LTD. Form A Verification of the Beneficial Owner's Identity <small>(Form A as per Art. 3 and 4 CDR)</small></p> <p>Account holder(s), hereinafter the «Customer»: FINANCIAL ASSETS AND INVESTMENTS LTD. Designation/number of account: _____</p> <p>The Customer hereby declares:</p> <p>☒ That the Customer is the beneficial owner of the assets deposited with the Bank.</p> <p>☐ That the beneficial owner(s) respectively ultimate propounding persons or beneficiaries of the assets deposited with the Bank are:</p> <p>Full name _____ Address/Country _____ (one separate identification form) (one separate identification form) (one separate identification form) (one separate identification form)</p> <p>The Customer undertakes to inform the Bank immediately of any changes.</p> <p>Y _____ X _____</p> <p>Date and place: _____ Signature of the Customer: _____</p>	<p>FIB BANK (SWITZERLAND) LTD. Form A Verification of the Beneficial Owner's Identity <small>(Form A as per Art. 3 and 4 CDR)</small></p> <p>Account holder(s), hereinafter the «Customer»: FINANCIAL ASSETS AND INVESTMENTS LTD. Designation/number of account: _____</p> <p>The Customer hereby declares:</p> <p>That the Customer is the beneficial owner of the assets deposited with the Bank.</p> <p>That the beneficial owner(s) respectively ultimate propounding persons or beneficiaries of the assets deposited with the Bank are:</p> <p>Full name _____ Address/Country _____ (one separate identification form) (one separate identification form) (one separate identification form) (one separate identification form)</p> <p>The Customer undertakes to inform the Bank immediately of any changes.</p> <p>N _____ S _____</p> <p>Date and place: _____ Signature of the Customer: _____</p>
--	---

17
18

90 דרך שטוהגים לסמך מקום המיעוד לחותמה

103

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּוּ

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

נווחימובסקי מנכ"ל פיבי שוויז בעת ההיא ביאר עדותו שתורפו של ת/805 מותאים לחברה מבוססת
1 שפרסמה מאוני רוח והפסד. אין הוא מותאים לחברת חברות פאי שהוקמה כמה שנים קודם לכן.
2
3 זאבי לא הכחיש את חתימתו על הטפסים אך הציג גרסאות שונות אודות זהות מלא תורפו (קומיסר,
4 הבנק).
5
6

7 קומיסר העיד שהוא לא מילא את תורפו של ת/805 ולדעתו לא היה מקום לציין X לשם חתימה של
8 מישחו אחר זולת זאבי שכן זאבי הוא הנהנה היחיד בחשבונו.
9

10 לבנק הגיע טופס A מאושר באישור נוטרוני של קומיסר (דוגמתת ת/809). זה וטפסים נוספים
11 נוספים שהגיעו לבנק מציגים את זאבי כבעליהם והנהנה היחיד בחשבונו פאי.
12

13 התביעה מסיקה מן הנسبות שזאבי בחר למלא שתי גירסאות של טופס A כיוון שידע מלבתילה שהוא
14 לא יותר הנהנה היחיד בחשבונו ולפי שלא יכול היה להציג לבנק מצג שונה مما אמר לפיטורקובסקי
15 ועוד לפי שהיה עליו להציג מצג שונה לגורמי טניה (סינדייקוס).
16

17 אכן זאבי שלח לדומנגיוס מסינדייקוס טפסי A דוגמתת ת/805, בקש שטייגר ודומנגיוס יחתמו על
18 הטפסים ויעבירו אותם לבנק פיבי (לשרגא גרבינסקי). ב- 29.11.99 נשלח מסינדייקוס פקס אל זאבי
19 שכלל את מסמכי פתיחת החשבון, לרבות טופס A (דוגמתת ת/805) שבו נס.פה לימין סימוני X
20 חתימות שטייגר ודומנגיוס [ת/818]. אולם לא מולאו טפסי A נפרדים של שטייגר ודומנגיוס.
21

22 818/ת

	3163
Form A Verification of the Beneficial Owner's Identity <small>(Form A as per Art. 3 and 4 CDR)</small>	
Account holder(s), hereinafter the "Customer": <u>Emanuele Ascoli and Associates Ltd.</u> Designation/number of account: <u>13.235</u>	
• The Customer hereby declares:	
☒ that the Customer is the beneficial owner of the assets described with the bank ☐ that the principal owner, respectively ultimate controlling person or beneficiary of the assets described with the bank is: Full name: <u>GUY TEAMS</u> Address/Country: <u>see separate identification form</u> <u>see separate identification form</u> <u>see separate identification form</u> <u>see separate identification form</u>	
The Customer undertakes to inform the Bank immediately of any change: Place and date: <u>Kibbutz 24 May 99</u> Signature of the Customer: <u>Emanuele Ascoli and Associates Ltd.</u> <u>J.Y.</u>	

104

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואות'

זאבי הנחה את אנשי סינדיוקוס להבהיר את הטעסים שנחתמו בידיהם לבנק וכך נעשה. הבנק קיבל
אם כן מסמכים שונים, לרבות מסמכים המעידים על זכות חתימה בחשבון מעבר לזאבי, שבהם
אין ביטוי ברור לכך שמעבר לזאבי יש עוד נהנה בחשבון.

גורמי סינדיוקוס העידו כי מבחןתם צירני הוא הננה היחיד בחשבון. לא היה מענה ברור מפייהם
מדוע המסמכים שהעבירו לבנק לא שיקפו עובדה זו. הם מסרו כי פועלו לפי הנחות צירני.

התביעה גורסת שכוננות מכון זאבי גרים למצג מעומעם ומטעטע. מצד אחד הוגב מצג לבנק פיבי
שממנו עולה שהוא הננה היחיד בחשבון ומצד שני ציון מכועין (אינדייקציה) מעורפל לקיום גורמים
נוספים בעלי שליטה בחשבון.

התנהלות ומציגים לאחר פתיחת החשבון

זאבי וקומייסר המשיכו להתנהל כלפי הבנק פיבי באופן שלא ניתן מוקם לחשוב שיש נהנה
נוסף בחשבון או שיש לגרמים נוספים זיקת שליטה בחשבון פאי. המאשינה מצינית את פרטי
ההתנהלות הבאים:

(1) לאחר פתיחת החשבון פאי ולאחר שמסמכים שכלו את חתימתו אנשי סינדיוקוס הגיעו לפיבי,
נוהלה עם זאבי וקומייסר התכתבות וניתנו הנחות בקשר עם כתוב הערכות הבנקאית של פיבי
שווייך והפקדת כספי בטוחת המימון בסניף פיבי בתל אביב. גורמי פיבי שווייך (נוחימובסקי,
גרבינסקי) הניחו כל העת שזאבי הוא הננה היחיד והשלט בחשבון.

(2) מסמכי החתימות של פאי וכן החלטה על מינוי זאבי כדירקטור ראשון של החברה [ת/839]
נשלחו לפיבי במקביל ולאחר שהגיעו לבנק המסמכים החתוםים בידי אנשי סינדיוקוס. לרקע
הנסיבות והדיווח המעוימים, הוספה אנשי נאמנות ואזרחות כבעלי זכות חתימה בחשבון, לא
הדליקה אצל גורמי הבנק "נורת אזהרה" כלשהי;

(3) אגד מסמכים הכלול פרוטוקול של אסיפת בעלי המניות של פאי מיום 6.12.99 שהסביר את
זאבי כמורשה החברה לפתח את חשבון פאי וכן צילום שטרי המניות למוכ"ז של פאי לרבות
אישור נטורוני למסמכים הללו של קומייסר מיום 10.1.00, נמצא בבנק פיבי [ת/845]. המציג
העליה מן המסמכים הללו הוא שזאבי שלט במניות פאי. יתר על כן האישור הנטורוני
המאמת שצלום שטרי המניות אכן למקור משקף מצג כזוב שכאילו שטרי המניות מוצאים
בידי זאבי, שעה שלמעשה הועברו, קודם לכן, שטרי המניה לטנדיה (בפועל למשמרת בכפתת
של נשיין) בהתאם להסכם האסקרו;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-04 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' זאבי ואח'

1 טופס "הסכמה מטעם החברה" המسمיך את זאבי לפעול בחשבון פאי מטעם החברה נשלח
לבנק ביום 26.11.99 [ת/א 813/ת]. הטופס נעדר חותמת זאבי ולא אושר
2 בידי קומיסר. במאי 2000 ביקש הבנק שיימסר לו עותק חתום. נשלח לבנק מסמך חתום
3 בידי קומיסר. החיבור בטירוף אישור נוטריוני של קומיסר לחותמה. המסמך מצוין כי ביום
4 זאבי בשם החברה בצוירוף אישור נוטריוני של קומיסר לחותמה. המסמך מצוין כי ביום
5 29.11.99 קיבלת החברה החלטה לשם חיוב החברה בחשבון פאי נוחוצה חותמה של שניים
6 מתוך השלושה: זאבי, שטייגר, דומנגויס [ת/א 848]. המסמך המאותר עבורה הבנק אישור
7 למציאות שהיתה ידועה לו מפי זאבי, קומיסר ונציגי צרכני לאמור, זאבי מוסמך לחיבב את
8 החברה בחתימותיו ומכוון זהفتح חשבון עבור החברה בבנק פיבי. בהקשר לפניות בחשבון
9 החליטה החברה ביום 29.11.99 בדבר בעל זכויות חותמה בחשבון. הדבר אינו משנה את
10 המציג שהציג זאבי בדבר שליטתו בחברה ובדבר הויתו הננה היחיד בחשבון [נוחימובסקי
11].
פ/ג[43]

מצגי הומו העצמי – השקפת ההגינה

שניהם הם מציגי ההון העצמי האחד מציג לפיטורקובסקי שזאבי יפקיד מכם בנק פיבי סכום כסף כדי צורכה של בטוחת המימון. הכספי יפקד בחשבונו שהוא בשליטתו הבלתי נרלוות של זאבי. השני מציג זהה בתוכנו לבנק פיבי שוויז.

זאב, שהמצגים הללו מיוחסים בעיקר לו, טוען שלא נערך מצדיו, ולא יהיה צורך שייערך, כל מצע בעניין מקור החון העצמי. מכל מקום הכספי שחופק בחשבונו פאי היה כספו והעובה שהכסף התקבל בהלוואה מצרני או אינה שלולת את בעלות צירוני בכספי. זאב היה הבעלים והשולט בחברת פאי והכסף בחשבונו פאי היה בשליטתו הבלעדית. מן הטעים הכפול האמור אין מקום לטענה שנעשה מצדיו מצע כוזב, חוץ ככלפי פיטורקובסקי וחוץ ככלפי גורמים בפיבי.

23
24 שאר הנאים תומכים את השקפת זאבי בדבר נכונות המצאים שערך ומוסיפים – כל אחד מצד
25 תמונת הדברים שלו – גם טענות בדבר חוסר מודעות למצאי זאבי, כולם או חלקם.

מג'ל- פי ב' בעניין מקור כספי המקדמתה
זאובי וקומייסר אינם חולקים על העובדה שדיוחו לבנק הבינלאומי ולבנק ישראל שהמקדמתה ששולמה
ל-W&C בסך 30 מיל' "מהווה הלוואה מ-פאי" [ת/7, 627, 637]. ביום העברת כספי המקדמתה ל-W&C
חברת פאי טרם הוקמה. בפועל הכספי הווער מיד' צירוני באמצעות טניה לאננות אלפא (של זאובי)
ושםיסבה, שב' בויהן לפקודת W&C.

הנאשימים טוענים שאין שמי של כוב בדיות. צירנו נסכם עם זאבי להעמיד לרשותו סכום של 143 מ"ד לשימוש לשם מימון בטוחות המימון. 30 מ"ד נמסרו במקדמה - W C&W והיתר הועברו לחשבון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 פאי של בסיסו הוציא בנק פיבי שוויץ את הערכות הבנקאית. נוצר חוב של זאבי לצירנו בהיקף של
 2 143 מ"ד. צירנו הסכים שהחוב יירוכז>pai. על כן הורה זאבי לבנק הבינלאומי לפרוע 30 מ"ד לחשבון
 3 פאי. כך היו 30 מ"ד חלק מן ההלוואה של צירנו שהומתחה לפאי.

4
 5 מג-ל-פי.בי בטופסי מתיית חשבון פאי
 6 המציג שהווצג לפאי.בי בעניין הבעלות בחברת Pai ובשליטה בחשבון פאי לא היה מציג שווה. מעיקרה
 7 היה זאבי הבעלים של Pai וכזה גם הבעלים והנהנה בחשבון פאי. המציגות המשפטית והעובדתית
 8 ה;zאת נשכה גם לאחר שמניות פאי הועברו לשמשה באנמונת לדי ע"ד נשיך וכן לאחר שהענ��ו
 9 סמכויות חתימה בחשבון לגומי טנידה. הדבר כבר הוסבר לעיל.

10 לפיכך גם בטופס זיהוי הנהנה לא תמצא מציג שווה. בין שהווצה בטופס שזאבי הוא הנהנה הסופי
 11 בחשבון Pai ובין שהווצג בו שפאי היא הנהנית, כיוון שהראשון הוא הבעלים המלא של האחouston אזי
 12 לעניין "הנהה" אין כל הבדל.

13
 14 אין בסיס לטענה שזאבי, בעצמו או בסיווע קומיסר, ביקש ליצור "עימימות" בקרוב גורמי בנק פיבי.
 15 טופסי זיהוי הנהנה נשלחו במועדים שונים (26 ו-29 בנובמבר 1999) וכל אחד מהם נועד לשקף את
 16 המציגות המוסכמת בעת החתימה. על כן רשם זאבי בראשונה הנהנה ובשנייה נרשמה פאי כנהנית.
 17 מהותית אין הבדל. הטענים השונים לא נועדו להטעות איש.

18
 19 **ההון העצמי מממצאים ומסקנות**
 20 **מקו"ר כספי המקדמתה**

21 עניינים של הבנקים במקורות ההון העצמי
 22 גורמים בכירים ייחסו במערכות הנהול של הבנקים שנכללו במאגד הבנקים העידו לפני, כמו בקורס
 23 אחד, שלבנקים יש עניין גדול לדעת "מה המהות של הכספי שעומד בהן עצמי, תמיד, בכל עסקה
 24 בודאי בהיקף זהה" [רלב"ג/28]. ועד כדי כך הדבר חשוב שכדברי פיטורקובסקי: "...אני חייב להגיד
 25 שזה לא משנה בכלל אם זה היה מיכאל צירני או כל גורם אחר. מהרגע שנאמר לנו שהכספי הוא
 26 כספו [של זאבי] ומקומו בטרසטים המשפטיים וקיבלו את האישור של הבנק [Credit Swiss]
 27 ואם היה מתברר לנו שזה לא כפי שהווצג לנו אז אין משחק, או שמתחלים את הכל מחדש כדי אם
 28 בכלל לבנות את זה באופן שיישקף את המצב העובדתי ולא מצב תיאורטי" [פ/51].

29
 30 בגישה זו של גורמי הנהול במאגד הבנקים ניכרת צבירות לא מבוטלת וגם היגיון מופוקף. צבירות
 31 כיצד? שאם ידעת "מהוות של הכספי שעומד בהן עצמי" כה חשובה, הדעת נווגנת שתיעשה פולה
 32 ממשית כדי לברר אותה. מה נעשה בעניין זה? אפשר לומר שלא נעשה דבר. זאבי לא נדרש להצהיר
 33 בעניין מקור כספי המימון העצמי. ככל מתאפשר על הדעת שבעניין מהוות הסכם המימון עב הכרס
 34 המשתרע על 99 עמודים (לבד מנפחיו המרובים). שותק [אישור לשתייה] – ע"ד בלוך פ/71? רות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

רלב"ג מהבנק הביל"ל נשאלה מה עשתה בעניין בירור "מקור הכספי" והיא השיבה: "כיוון שלא
טיפלתי זהה בעצמי אוני שאלתי את ליאורה מרידור והוא אמרה שהזיה מטופל על ידי מר
פיוטרקובסקי" [פ/28]. ליאורה מרידור העידה ש" מבחינתי היה חשוב לדעת שהזיה המקור של גדי
זאבי, יכול להיות שהענין הזה לא נבדק מספיק אבל נקודת המוצא של הבנק היה שהכספי הזה הוא
כספי של זאבי" [פ/145]. כפנור ורtha. עניין חשוב לדעת אותו ובנק רציני שמניח מאות מיליון
долרים בידי לקוחות לא בודק מספיק את העניין: קצת פחות צבירות עולה מדברי שמואל מנברג
ambilק המזרחי: "אנחנו לא בדקנו לצורך העסקה הזאת שום דבר, לא ביקשנו לא החלטות רכוש ולא
שאלנו אותו. אני לא חשב גם שפגשנו אותו, אלא היה ידע כללי שמדובר גדי זאבי זה מר גדי
זאבי...העסקה הוצאה לנו על ידי הבנק הבינלאומי. היה ידוע מי זה מר גדי זאבי. מספר שנים קודם
זהו היה מועמד לרכישת בנק, לא חשוב שהזיה בנק המזרחי, ולא היה צריך לבדוק" [פ/8].

פיוטרקובסקי – שעניינו הכל משבע כנפות מאגד הבנקים – נישאו אליו, מה עשה? הוא קיבל מזאבי,
באמצעות ארנון, מכתב מבנק קרדיט סוויס (מעודכן כמה שנים לאחר מכן) שמנמו עלתה הערצת ההון של
זאבי כדי 500 מ"ד. וכן קיבל הודעה מרנון שהטרසטים המשפחתיים של זאבי ננסים לעסקה. כך
בודקים? למכתב בנק קרדיט אין קשר למקורות המימון של החון העצמי. בעניין זה מצויה רק החודה
בעלמא של ארנון. איזה בנק היה נטר להלוואה של שקל אחד על בסיס אמרה בעלמא של הלוקה?
לפייך אני סבור שהעמדת ידיעת מקור המימון על דרגת חשיבות גבוהה אינה אלא מצג מודומה שנתקן
בדיעבד.

כשל הגינוי כיצד? בפי בכירי הבנקים הייתה טענה שהחשיבות הידעה בדבר מקורות מימון החון העצמי
נעוצה בכך שבבסיס כלכלי איתן של הלוואה עשוי להועיל במקרה של ירידת ערך הבטווחה (במקרה זה
ירידת ערך המניות הממוסכנות). לעומת שבסיסו הכלכלי חזק דיו עשוי להווסף בטוחות כדי לא Abed
את העסקה ולא להפסיד את ההשקעה העצמית. יתר על כן, אם ההשערה העצמית אינה שלו, לא יהיה
לן צורך באובדן. והיפוכו במילוי שהשיקען מכיספו הוא.

מלווה, כל מלואה אפילו בית עבוט שקיבל "ירושלים של זהב" כמשכון, היה רוצה לעמוד על טיבו
וארחותיו של הלוואה. לעומת שיש לו ערך כלכלי איתן עשוי לתמוך בהלוואה גם בהלוואה חד-כיוונית
שאינה מאפשרת חזרה אל רכוש הלוואה. אולם מלואה הגינוי (רצינאלה) בוודאי מבין שנטילת כספי
המימון העצמי בהלוואה מצירני לא ג儒家, כהוא זה, מן העורף הכלכלי של זאבי. החשבון פשוט.
מכتب קרדיט סוויס מלמד שהונן של זאבי (לפני קבלת הלוואה) היה יותרם- 500 מ"ד. זו נדמתה
להיות מסגרת סבירה עבור הבנק. הווה אומר לפי ידיעת הבנק לאח על הפקדת החון העצמי נותר זאבי
עם יותר מ-350 מ"ד שהם עדין, עניין הבנק, בסיס תמיכה סביר. אלא שלמעשה זאבי בחר שלא
להשתמש בכספי הטרסט המשפחתי ונטל הלוואה מצירני בסך 150 מ"ד. הונן בסכום של יותרם- 500
מ"ד נותר כבסיס תמיכה להלוואה. יאמר האומר שאין זה כך כיון שזאבי חב 150 מ"ד לצירני ? לו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1   יהי כן, לאחר החזר לצירנו ייוטרו 350 מיד כבסיס תמיכה בהלוואה. אותו בסיס שמעיקרה נראה
 2   מתאים וסביר. הסתכלות כזו מבהירה מדוע איש במרקם הבנקים לא ביקש לבדוק את מקורות
 3   השגת המימון העצמי.

4   אין גם ממש בחשש שזאבי לא "ייחוס" על כספי המימון העצמי שלא עמל בו ולא גידל אותו שב לילה
 5   היה ובן לילה אבד. הטעם לכך הוא שהכספי כספו של זאבי היה. הכספי לא ניתן לזאבי כמתנה או
 6   כנדבת לב. הוא קיבל אותו וחב בחזרתו. אם הכספי ירד לטמיון, מהיקן יחויר את החוב: מימון עצמי
 7   שמקוורו בהלוואה כמוותו כמוינו עצמי שנintel מפיס בעלן.

8   לא לモותר להציגו גם על כך שמשמעות העברת כספי המימון העצמי מראים באורה ברור שהכספי
 9   לחשבון פאי בשווי הגיא מבנק בוואדו לפי הוראה של טנידה שהיא נאמנות ואוזוות. בין שגורמי
 10   הבנק היו מודעים לפרט זה ובין שלא, הדבר מלמד באורה ברור על חוסר העניין שהיה להם במקורות
 11   הכספי שהופקד לצורך המימון העצמי.

12   מן המקובל נובעת מסקנה חד-חד ערכית שהבנקים לא דרשו לדעת את מקור המימון העצמי,
 13   האומרה שנמסרה לפיטורקובסקי שהמקור נועז בטרසטים המשפחתיים, חסרת כל ממשימות ומצל
 14   מקום הכספי ששימש למימון העצמי הוא בספרו של זאבי שאותו לווה מצירנו. איש לא מנע ממנו
 15   לקבל הלוואה ואיש לא דרש להצהיר על קבלת הלוואה.

16   מAMILA לא היה מציג שווה לפני הבנקים בעניין המימון העצמי.

מציגים לפיבי

17   עיוון במסמכים ובהסברים שניתנו מפי זאבי ובעיקר קומיסר שכנע אותו שלא נעשה מציג כובב כלפי¹
 18   גורמי בנק פ.ב.י. שוויצ. הגרסה העקבית והמתואמת (קוחהרטית) ביותר היא זו של קומיסר.
 19   המסמכים שנתפסו במשדרו, הפעולות שהוא ביצע והאיסורים הנוטריוניים שהוא נתן, עלולים כולם
 20   בקנה אחד עם ההשערה, שלעיל כבר קבעתי כנכונה, שזאבי היה ונותר הבעלים של פאי והנהנה
 21   הסופי בחשבון פאי.

22   מסקנה ברורה זו מייתרת לדעתי את בחינת פרטיה החשובות בין הטעסים והדיווחים השונים. יתכן
 23   שהלו טעויות מסויימות (כגון שרבות חתימות שטייגר ודומיניות במקומות לא מתאימים) אולם אין כל
 24   סימוכין לכך שהן נוצרו בעצה אחת בין הנאים כדי להונאות את הבנק או ליציר עמידות שלא
 25   תאפשר לבנק לעמוד על עובדות כהוויותן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40-40090 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

לא מן הנמנע עבנני שזאבי ביקש לעורר את עיני גורמי טנדיה שיתכן שסבירו שניתנה לה הזכות שליטה בחשבון פאי או שביטהו שאיפה של צירנו לקבלת זכויות בחשבון. בין כך ובין בכך נוגע למאבק הפנימי שבין זאבי לצירנו ואין לו כל השלכה על הבנק.

הממצאים הללו שוללים את הצורך להידרש למשמעות של הביקור של רום וראט ביום 24.5.00 בסניף המרכז של הבנק הבינ"ל בתל אביב שiscality היה להברר את זכויות החותימה בחשבון פאי. וכן אין צורך להידרש למשמעות המפגש בין צירנו ורום עם נוחימובסקי ביום 12.6.2000 במשרדי צירנו בתל אביב.

עלתה טענה שבשני המיעדים הללו נערך גילוי מסויים לבנק ולמנהל הבנק בשווי שזכה בחשבון פאי הוא כספו של צירנו. לתביעה השגות שונות כלפי הטענה ובעיקר כלפי ממשמעותיה. זאבי שעת מעשה היה נרעש וננער מלהפרה של ההסכמה בדבר שמירת סודיות קפדנית, הציג במשפט לטיעוני צירנו ורום שלא הייתה הסורה שכונתה פלילית.

כיוון שנמנתי וגמרתי בדעתך שלא היו מציגו שווה הן למשרד התקשות והן לגורמי הבנקים שבו אני צריך לדוק פורטא בפרטיה ההתוורחות הללו שמקורן בסכסוך האזרחי שהתחולל בין זאבי לצירנו.

המסקנה המתבקשת היא שלא הוכחו מציגי כזב כלפי גורמי מאגד הבנקים הן בעניין מקורות המימון העצמי, הן בעניין הבעלות והשליטה בחברות זאבי והן בעניין הבעלות בחברות פאי וחסבונה בשווי.

מרמה כלפי מאגד הבנקים – התוצאה
אני מזוכה את הנאמנים זאבי ו-צ'ירנו מן העברה של קבלת דבר במומה בנסיבות מחמירות שענינה קבלת הלואאה בסך 643 מ"ד מאגד הבנקים.

אני מזוכה את הנאמנים רום ו-קומייסטר מעבירה של סיוע לנאמנים זאבי ו-צ'ירנו לקבל במומה בנסיבות מחmiriyot את הלואאה האמורה.

מרמת מאגד הבנקים - אשראיים נוספים
זאבי פנה אל מאגד הבנקים וכייבל שלוש הלואאות נוספות נספות שבסיסן נתוע בנסיבות שנמסרו להבטחת החזר הלואאות המימון ובמציגים שהוצגו לשם קבלת הלואאות המימון.

המסקנות שנקבעו למלטה מכאן שלא היו מציגים כוזבים בעניין הלואאות המימון שרירות וקיימות גם בהקשר לאשראיים הנוספים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' בלבית נ' זאבי ואות'

1 אני מזכה את זאבי מן העברה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ואת קומיסר מסיע לקבלת
2 דבר במרמה בנסיבות מחמירות בהקשר לאשראים הנוספים.
3
4
5 האישום השני והאישום השלישי – הלבנת הון ופעולה ברכוש אסור
6 האישום השני מיוחס לזאבי בלבד. עניינו בכך שבسبטמבר 2000 התבצעה, על פי הוראת זאבי, העברת
7 29 מ"ד מחשבון תקשורת咪ימון וניהול שבו החזקו כספים שהתקבלו באישראי מפאך הבנקים)
8 לחשבון נאמנות זר (אלפה) שבסלית זאבי ומשם לחשבון נאמנות זר (טינידה) שבסלית צירני. לאחר
9 שהיתר משרד התקשרות והאשראי הבנקי הושגו במרמה ומאהר שתכלית העברת הכספי לידי
10 צירני בדרך עקיפה נעוצה להשתיר את זכויות צירני בעסקת המניות, מיוחסת לזאבי עבירה של איסור
11 הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.
12
13 האישום השלישי מיוחס לצירני ורום בלבד ועניינו בכך שבמהלך יוני 2000 העביר זאבי מחשבון
14 תקשורת咪ימון וניהול סך 7.5 מ"ד לחשבון אלפה וממנו לחשבון טינידה. לפי הוראת צירני והעbero
15 סכומי כף מתוך הסכום האמור מחשבון טינידה לחשבון פורלאן ומפורלאן לחשבון של אלומיניום
16 החזקות בبنק הבינלאומי ובבנק הפועלים. ביום 31.12.2000 החזקו בחשבון אלומיניום החזקות
17 בנק הבינלאומי כ-2.108 מ"ד. במהלך ינואר 2001 בוצעו, לפי הוראות רום, העברות כספים מתוך
18 הכספיים שהחזקו אלומיניום החזקות בנק הבינלאומי בחשבונות שונים. מאחר שכיספים הושגו
19 בעבירות מרמה מיוחסת לצירני ולروم עבירה של עשיית שימוש ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור
20 הלבנת הון.
21
22 יסוד מוסד בעבירה של איסור הלבנת הון חן בעבירה לפי סעיף 3(א) לחוק והן בעבירה של עשיית
23 פעולה ברכוש לפי סעיף 4 לחוק הוא שהמעשה נעשה בזיקה לרוכש אסור. "רוכש אסור" מוגדר בין
24 היותר כ"רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה". עבירת המקור בנוגע האישומים דן היא
25 העברת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות שבהיא נושא האישום הראשון.
26
27 זכוי הנאשימים מן העבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות שבאים הרISON, שומט את
28 הקrokע מתחת לפני בסיסן של העבירות שבאים השני והשלישי.
29
30
31 **הערה לפניה הכרעה**
32 רגע לפני הودעה על תוצאת המשפט אנסהה להעביר את שאלת המשפט המרכזית באמצעות מבחן היגיינית.
33 מעין נייר לקמוס ערטילאי. בהינתן שעסקת זאבי צירני הייתה עסקה מסחרית רגילה שבה כל אחד
34 מן הצדדים ביקש להשיא את התועלות הכלכליות שלו ואין עסקה מטרות או תכליות של פגיעה
35 בתשתיות חיונית למدينة, נשאלת שאלה אם הטענה שזאבי מכיר לצירני שותפות מלאה בזיכויתו
במניות בזק, מתיישבת עם כליה הפשוטים של עסקה מסחרית רגילה. זאבי רכש חבילת מניות בשווי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 650 מ"ד לערך. שווי מחצית החבילה כ-325 מ"ד. צירנו לא העיר לזאבי אלא את מימון בטוחת
2 המימון בסך 150 מ"ד. האם מתקבל על הדעת שזאבי מכיר את הסchorה שבידו שנווף ממחצית
3 שווייה?

4
5 יתכן שזאבי נתק בדחיפות לתזרים לשם מימון בטוחת המימון. סוחר שנמצא במצבה תזרימית
6 עשוי למוכר את schorato במחיר מוזל. עד כדי כך? יותר של 60% מערך המניות או שמא התמורה
7 בעסקה משקפת את השווי ההולם של האופציה. במצב כזה אין צד שיטה ואין צד משטה.

8
9
10 **הכרעת הדין**
11 אני מזכה את ארבעת הנאים מכל העברות המוחשיות להט בכתב אישום זה ואלה הן:

12
13 גד זאבי
14 (1) קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה של חוק העונשין (3 עבירות);
15 (2) ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה וסעיף 25 של חוק
16 העונשין;
17 (3) איסור הלבנתו לפי סעיף 3(א)(1) של חוק איסור הלבנתו תש"ס – 2000

18
19 מיכאל צירנו
20 (1) קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה של חוק העונשין (2 עבירות)
21 (2) איסור עשיית פעלת ברוכש אסור - לפי סעיף 4 של חוק איסור הלבנתו;

22
23 **זאב רום**
24 (1) סיוע לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה וסעיף 32 של חוק העונשין
25 (2 עבירות);
26 (2) איסור עשיית פעלת ברוכש אסור - לפי סעיף 4 של חוק איסור הלבנתו

27
28 מיכאל קומיסר
29 סיוע לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה וסעיף 32 של חוק העונשין (2
30 עבירות)

31
32 **בשול הכרעת הדין**
33 הפרשה שבבסיס כתוב האישום, פרשת רכישת מנויות בזק שהוחזקו בידי ענקי התקשות הבריטית
34 C&W התרחשה משלחי שנת 1999 ועדאמצע שנת 2000. חקירת הפרשה החלה לאחר שהזנת סטר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40090-404 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ואה'

1 משטרתית שהתקיימה בצירני מטעמים שאינם קשורים במשפט זה, גילתה זיקת קשר עסקית של
2 צירני לזאבי על רקע רכישת מנויות בזכ בידי זאבי.
3

4 הליני החקירה, בחינת חומריה החקירה והכנת כתב האישום השתרעו על פני מספר שנים עד להגשת
5 כתב האישום במרץ 2004. ההליך השיפוטי החל בשנת 2004. נערכו בו 147 ישיבות של בית המשפט,
6 שהקיפו יותר מ-8,000 עמודי פרוטוקול עד למגר פרשת החוכחות בסוף שנת המשפט 2011 מזא' ועד
7 הנה התנהלו הליני הגשת הסיכומים בכתב (קרוב ל-3000 עמודים) והכנת הכרעת הדין.
8

9 ניהול החקירה והמשפט הצריך השקעת משאבים גדולת ממד (הן משאבים ציבוריים והן משאבים
10 פרטיים). במיוחד צריך לקחת בחשבון את אפשרות הניצול החליפיות של כוח האדם והאמצעים
11 השונים.
12

13 עברות מרמה בזיקה לחוק הבזק אין דבר של מה בכך. חוק הבזק נועד להגן על תשתיות חיוניות למדינת
14 ישראל שהיוניתה רבת פנים וחסיבותה גדולה. עברות מרמה בזיקה לחוק הבזק, בודאי מרמה כלפי
15 גורמי משרד התקשרות אבל גם כלפי הבנקים שבשלדיהם לא תוכנה עסקות, עברות אלה אינן דבר
16 של מה בכך.
17

18 אכן כאשר נפל חשד שבבעל היתר להחזיק במניות מזק מכר בסתר ולא היתר מן המניות הללו לאחר
19 שאין לו היתר, הדבר מצריך חקירה ודרישת אולם בסיום החקירה בודאי הבהיר שמדובר מעשית
20 החתנות בין הצדדים לא פגעה כזו זה באינטרסים חיוניים של מדינת ישראל וגם לא באינטרס
21 קלשו של הבנקים.
22

23 בירור טעת המרמה היה אכן בעיקרו ערטילאי.
24

25 אחרי כל זה אני מבקש להביע דרכי הערכה לצדדים שנשאו עמי בנintel הקשה של בירור המשפט. נציגות
26 מ阿姨מה, שמסגרתה פעלו בעיקר עורך הדין מיכל סיביל ועו"ד תמר רוסמן, גילו בKİאות מושלמות
27 בפני מסמכים ובחומריה החקירה וראיות אחרות. הן נאלצו לעמוד פעמים לא מעטות תחת מתקפה
28 מילולית לא מושנת מצד חלק מן הנאיםים שלפרקים גישה ו"דבקה" גם בחלק מן הסוגרים. אין
29 מקום להתנהלות כזאת כלפי משרת ציבור שעשו את מלאכתו וממלא את חובתו.
30

31 התביעה והסגוריה גם יחד תחמו כראוי את מתחמי הבירור ושאלות המחלוקת וסיכון הטענות
32 המשודרים שהוגשו לי לעיון הקלו מאד אתה מלאכה.
33

34
35

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בָּתֶּל אֲבִיב - יִפּוּ

ת"פ 40090-4 מ.ג. פרקליטות המדינה-מח' כלכליות נ' זאבי ו��'

1

2

3 המשפט נמשך זמן רב. בודאי שהימשכות יתרה של משפט בכלל ומשפט פלילי בפרט אינה חיובית.

4 אולם הדבר תלוי בגורמים רבים. עשייתי כמיטב יכולתי ואני מקווה שלא יצאתה מתחת ידי.

5

6

7

8

9 ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

10

11

12 דר' עוזד מודריק, שופט
13 סגן נשיא